Megillah

מגילה - مگیلا

Published by the Mashadi Youth Committee

Year 14, Number 63 Tevet - Shevat 5759, January 1999

Megillah
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road
Great Neck, N.Y. 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7

Time Value

دکتر همایون ساسون

Homayoun Sasson, M.D.

Cosmetic and Reconstructive Plastic Surgery

متخصص جراحی پلاستیک، زیبایی و ترمیمی

فارغ التحصیل از بخش جراحی پلاستیک دانشگاه Yale

دارای فوق تخصص در رشته جراحی سرطان از دانشگاه UCLA

دارای فوق تخصص در رشته جراحی دست و میکروسکپی از دانشگاه Pittsburgh

جراحی عمومی از Cedars-Sinai Medical Center در کالیفرنیا

• Facial Cosmetic Surgery (Nose, Brow, Eyelid, Chin, Ear, Lip)	• جراحی زیبائی بینی، کشیدن پوست، ابرو، پلک چشم، گردن، جراحی زیبائی چانه، گوش و لب
• Liposuction/Body Contouring, Abdominoplasty	• جراحی برداشتن چربی اضافی صورت و گردن، شکم، پا، باسن و زانو
• Breast Reduction, Enlargement, Lift & Reconstruction	• جراحی بزرگ و کوچک کردن و بالا بردن سینه ها و ترمیم سینه های سرطانی
• Skin Rejuvenation, Laser Resurfacing, Fat Injection	• جراحی چین و چروک و جوش و زخم های صورت و بدن بوسیله تزریق کالوجن و چربی، اسید شیمیائی و لیزر
• Nasal Surgery	• جراحی مشکلات تنفسی بینی
• Hand and Microsurgery	• جراحی دست و اعصاب دست
• Birth Defects	• جراحی نقائص مادرزادی
• Skin Tumors	• جراحی خال و غدد سرطانی پوست صورت و بدن
• Spider Veins, Torn Earlobes	• جراحی ترمیمی زخم های قدیمی و آثار سرطان در صورت و بدن
• Hair Transplants	• پیوند موی سر

منهتن

Manhattan

1009 5th Ave.

New York, NY 10028

(212) 249-0066

گریت نک

Great Neck

935 Northen Blvd.

Great Neck, NY 11021

(516) 487-5017

A Guest Editorial

By: Bernard Kaplan

North High Principal

(This guest editorial, written by Great Neck North High Principal Bernard Kaplan, was Mr. Kaplan's address to parents at this year's North High Open House.)

"*Kaddish*" is the very holy and ancient Jewish prayer for the dead. According to a remarkable book called Kaddish by Leon Wieseltier, the origins of the *Kaddish* are found in a legend about Rabbi Akiva that dates back to the 12th Century. Rabbi Akiva, the legend goes, confronts a woodcutter, back from the dead, who is condemned forever to gather and cut wood to feed the fires of hell. The man had been a mean, dishonest and heartless tax collector in life. His only hope for release from this eternal damnation would be if his son, a poorly parented and illiterate young man, was to recite praises of G-d to a congregation and have the congregation answer "Amen." The legend claims that Rabbi Akiva sought out and found this wild son, taught him to read and write and to pray to G-d so that the son can and does free his father's soul. And so begins *Kaddish*.

The son's *Kaddish* redeems his father because the prayer demonstrates that the father has met his responsibility, his duty to educate: to morally and spiritually educate his son. How else can civilization go on? How else can we have hope and belief in a future? Unless we teach our children how to contribute to the world, to society, in a positive and meaningful way so that the world can respond "Amen," how can we, as a people, prosper? Wieseltier writes, "The son does not request that his father be granted a good fate. The son demonstrates why his father deserves to be granted a good fate. The son is not the advocate but the evidence."

And what constitutes evidence that we parents have fulfilled our obligation to educate our children? A new car? Popularity? Money? Nice clothes? Are these evidences of spirituality, of humility, of education? Do we say "Amen" to money, to prestige, to popularity?

What about open-house parties, or clubs in the City with the drinking and the drugging? What lessons do clubs and open-house parties teach?

Did you know that when we met last year with students from over thirty high schools that they told us that by Ninth Grade already 20% of our kids had significant experiences with drugs or alcohol? And that after four years of high school education with all of our programs, over 85% had been drug or alcohol involved? Do our young people learn their moral lessons of life at open-house parties and City clubs? Is this the life experiences, the rite of passage to which anyone in the room here tonight wants to say "Amen"? But many of you allow it. Some of you even encourage it. Some of you think it's cute and an acceptable rite of passage. Some of you throw up your hands and say that the kids just don't listen. Some of you put your head in the sand. Some of you think it's somebody else's responsibility and not yours. Some of you blame it on the schools.

Last Friday a young person in Oyster Bay died of a drug overdose. On my birthday, June 29, a good friend of mine, Lisette Alvarado, who should be a senior at this high school today, died of a drug overdose. This year parents of freshmen let their children go to an open house party and this year, like every other year, this community has failed to respond as a community to the needs of their teenagers: the need for structure and the need for a place to go, a community center for teenagers on the weekends. Why can't Great Neck provide a teen center for its young people?

I've been talking about this stuff so long I feel like a broken record; the same stuff over and over again: Don't let your children drive without a license - an adult license. Do not! Don't let your high school children go to clubs in New York City, not as freshmen, not as sophomores, not as juniors, not as seniors. Don't permit it! Don't allow your children to join with hundreds of other unsupervised teenagers at resorts like Cancun over Spring Break. It's outrageous and only produces outrageous behavior. Believe me, there are no "Amens" there!

Don't allow your children to attend open house parties. Call and ask the parents: Will they be home? Will there be supervision? Will alcohol be served? Support this school, your school. Come to events; get involved; be a part of your children's education. Come to P.T.S.A. meetings, games, concerts. And, most importantly, teach your children respect: respect for themselves, respect for others, respect for learning. Model that behavior for them by how you behave. Respect them. Don't give in to them. Look your kids in the eye and speak to them from your heart. Get your head out of the sand! Respect them - Read - Think - Discuss - Learn - Be kind. Be generous.

Finally, why not learn from the story of Kaddish? Allow me to suggest one idea to all of you tonight. Decide what moral lesson, or moral gift, what precious life lesson of spirituality, you would like to bequeath to your children. Write that lesson down as a will. Write a moral will, a will more precious and more rare than any property, bank account or financial riches. I ask you all to write such a will for your children and I ask you to discuss this with them - to talk about what it means. What will be your spiritual legacy? Write it out and give it to them and then discuss it.

You see I am very afraid that unless we parents spend more time, more care and more thought in educating our young people; in teaching them the difference between right and wrong; the difference between truth and lies; the difference between humility and conceit; the difference between honest work and achievement and manipulation and self-righteousness; that unless we talk to our kids more about consumers in a narcissistic world; then we will all be cutting a whole lot of wood for the fires of hell burning all around us for a long time to come. AMEN.

Central Board Report

By: Edward Nassimi

The following are the highlights of the Central Board activities from September through December, 1998:

1. ANNUAL BUDGET

In accordance with the provisions of the By-Laws, the Annual Budget for the fiscal year starting September 1, 1998, was prepared by the Budget Committee and approved by the Central Board. Because of financial restraints, the budgets for all committees were frozen at last year's level with the exception of the Charity Committee and the Youth Committee which received increases. For the operation of the new synagogue, the Mashadi Jewish Center of Great Neck, the budget was estimated. The total operating budget of the Central Board (not including construction) for the current year is about $1,200,000.

2. HIGH HOLIDAYS

For Yom Kippur four services were held at the new synagogue, the Huntington Hilton, and the Colbeh Restaurant. Due to the distribution of the community members we were able to conduct all services in the proper atmosphere. Due to the generous contributions of the community members, especially the youth, a record amount of over $1,100,000 was pledged.

The Central Board thanks all volunteers for their tireless efforts which allowed these services to be held successfully.

3. SIMCHAH TORAH

The annual fund-raising event on Simchah Torah was held this year at the new synagogue and was well attended by community members. This event was organized as a cooperative effort by the Central Board, the Talmud Torah Committee, the Sisterhood, the Youth Committee, and other volunteers. During this event and the Simchah Torah services in all synagogues in the community, about $287,000 was raised which was dedicated for the Talmud Torah Committee.

4. MEETING WITH BOARD OF TRUSTEES

On October 10, 1998, the first joint meeting was held with the newly established Board of Trustees which consists of the following members: Mr. Aghajan Nassimi, Mr. Nematolah Livian, Mr. Abdolrahim Etessami, Mr. Mehdi Hariri, Mr. Abdolrahim Zar, Mr. Ebrahim Aziz, Mr. Aminjan Banilevi.

A variety of issues in connection with the new synagogue, the upcoming election, and other community matters were discussed. All parties expressed their hope for more unity and cooperation in the community.

5. FINANCIAL MATTERS

The outstanding bank loans which had been used for the construction of the new synagogue were renegotiated with banks, and payment plans were made to pay these loans off on a monthly basis by July 1999. Monthly payments to the bank began in October 1998.

6. END-OF-TERM REPORT

With the end of its three-year term approaching, the Central Board prepared a comprehensive booklet detailing the activities of the Board during its term, its successes and shortcomings, and highlighting issues that, in its opinion, should be addressed in the next term. This report was distributed to the entire community.

In This Issue:

Article	Page	Article	Page
A Guest Editorial	1	*Israel Fun Facts*	15
Central Board Report	2	*Marranos of Mashad*	16
Mazal Tov	4	*Blessisngs of Diversity*	19
Community News	5	*Stability Amidst Change*	20
Sisterhood Report	6	*Parenting Today*	24
Youth Committee Report	8	*Letters to Megillah*	25
The Four Faces of Israel	10	*Health*	26
Annual Dinner of the Sefardic Hebrew Academy	12	*Money Matters*	27
Interview with Jewish Day Schools	14	*The Yom Kippur War*	28
		Viewpoints	29 - 32

Cover Photographs: *- Participants of the 1998Community Bat-Mitzvah*
- Some members of the Sefardic Hebrew Academy of the North Shore affiliated Boards

7. SYNAGOGUE CONSTRUCTION

Due to financial constraints, the completion of the interiors of the synagogue was slowed down somewhat. However, work was proceeding and plans were made for additional work to be completed as soon as our finances allow.

8. ELECTIONS

On November 15,1998, elections for the new Central Board were held. The Supervisory Council conducting the election was composed of the following seven community members: Mr. Ebrahim Aziz, Mr. Amir Hadjibay, Dr. Jonas Chafian, Mrs. Anna Aminoff, Mrs. Linda Kamali, Mr. Albert Kalatizadeh, Mr. Doron Hakimian.

On November 8, 1998, all candidates for Central Board were given an opportunity to introduce themselves and their ideas to the community for a public forum that was well attended.

The following candidates were elected: Mr. Edward Nassimi, Mr. Cyrus Eilian, Mr. Parviz Roubeni, Mr. David Hezghia, Mr. Hooshang Nematzadeh, Mr. Reuben Idjadi, Mr. Khosrow Hakimi, Mr. David Kordevani, Mr. Robert Davoodzadeh, Mr. Massoud Banilevi, Mr. Avi Gohari, Mr. Sam Hakim, Mr. Simone Kamali, Mr. Bijan Hakimian and Mr. Joe Mardkha. Mr. Faramarz Leviem was elected as a reserve member.

Due to a number of resignations just before the election, the Supervisory Council decided to postpone the election for the Board of Directors of the Mashadi Jewish Center of Great Neck until January 24, 1999.

9. JOINT MEETING

On November 28, 1998, a joint meeting was held between the out-going and in-coming members of the Central Board. The out-going members presented a report of various pending issues and gave their personal advice and recommendations to the new Central Board. All out-going members pledged their full cooperation and support to the new Board.

10. ACTIVITIES OF THE NEW CENTRAL BOARD

In its first meetings the new Central Board was busy organizing its affairs. Major emphasis was placed on setting a strong financial and organizational foundation and to promote events that will further enhance unity in the community. Concrete plans were being made to cut costs and raise revenues in order to eliminate debt as much as possible and allow new projects to go forward. Specifically, the following actions were taken:

1. Election of Officers

Mr. Simone Kamali was elected Treasurer. Mr. David Hezghia was elected Assistant Treasurer. Election of the other officers was scheduled to be held in January. A temporary Coordination Committee was formed until the election of the officers is completed.

2. Loan for 130 Steamboat Road

The replacement of the $1 million loan which had been taken for the purchase of 130 Steamboat Road with a new long-term loan had been the priority of the outgoing Central Board and was

Megillah

מגילה مگیلا

is published quarterly by:

Mashadi Youth Committee
کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד

a non-profit organization, affiliated with the
United Mashadi Jewish Community of America

MYC

91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443 ● Fax: (516) 829-2822

Managing Editors:
Behnaz Dilmanian, Payam Hakimi, Natascha Nassimi

Contributing Editors:
Yousef Davoudzadeh, Michel Dilamani, Behrouz Dilmanian, Farrokh Dilmanian, Ph.D., Mehran Etessami

Contributing Writers:
Gina Aharonoff, Heshmat Bassali, Nora Ebrani, Bernard Livi, Robert Livi, Yaghoub Mardkhai, Vida Nabavian

Art Director:
Robert Mardca

Viewpoints:
Odelia Hakimi, Dina Kamali, Jamie Kamali

Advisory Board of Past Editors:
Louis Ebrani, Nancy Hakimian, Bahman Kamali, Bernard Livi

Subscription Mailing List:
Shahab and Shiva Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Tony Carmili

Production & Distribution:
Evelyn Dil, Ilan Dilmanian, Talia Dilmanian, Ilene Etessami, Selina Elishaoff, Jasmine Hakimian, Justin Hakimian, David Kamali, Karen Karmely, Shirley Kashimallak, Elliot Nassim, Vanessa Rahmanan, Yasmine Rahmanan, Tiffany Shaer, Tanaz Zarovabeli

Megillah Subcommittee Directors:
Payam Hakimi, Nahal Nassimian

Advertising space is sold to cover part of the cost of Megillah's publication. Megillah is not responsible for the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 1998: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

taken up by the new Board immediately. Commitments from ten guarantors consisting of Central Board members (both from the new, as well as the outgoing Board) and other community volunteers were secured, and at the time of this writing, the process of finalizing this new loan facility is almost complete.

3. Fundraising Dinner

The Central Board decided to hold a fundraising dinner in which long-standing community members with a long-standing history of community service were to be honored. Proceeds from this dinner were earmarked for the completion of the synagogue.

4. Committee Structure

The Central Board began the process of establishing all of its sub-committees. A complete chart of all of the committees and its members will be published and distributed to the community as soon as its completed.

5. Synagogue Parking Lot

The approval process for the expansion of the synagogue parking lot which would allow the closing of the interior lot on Shabbat and the holidays was almost completed and final approval from the Village of Great Neck was expected to be issued in January 1999. The outgoing Central Board had authorized a budget required for this parking lot expansion and the new Central Board reaffirmed this decision.

Conclusion

The overriding agenda of the new Central Board is to provide a strong and sound financial and organizational structure for the community, to further enhance unity among community members and community institutions and to put in place programs and projects that will benefit the entire community, especially the youth, and will provide for the long-term prosperity and sound foundation of our community.

Mazal Tov

Collected by: Elena Hajibai

BIRTHS:

Karyn Rebecca, daughter of Leila & Issac Simchayof
Yasmin, daughter of Rebecca & Farid Aziz
Leah, daughter of Kathy & Ramin Aziz
Daniella, daughter of Sepideh & Eli Namdar
Nicole, daughter of Romina & Abtin Etessami
Julia, daughter of Sharon & Afshin Hakimian
Lauren, daughter of Neda & Nader Nabavian
Ruben Aryeh, son of Caroline & David Nassimi (Milan)
Joshua, son of Tziporah & Levid Hakimian
David Nouriel, son of Malka & Mashiya Kohanim
Michael, son of Monica & Herbert Livi
Andrew & Tyler, twin sons of Rebecca & Rambod Hakimian
Jason, son of Elena & Danny Lavian
David, son of Esther & Michael Rofeh
Russell, son of Mojdeh & Benny Aziz
Jared, son of Sigalit & Faramarz Hakimian
Spencer, son of Arezou & Mehran Hakimian
Daniel, son of Ilanit & Bahman Aziz
Kevin, son of Barbie & Allen Kashinejad
Aron, son of Rebecca & Shokrollah Karmely
Matin, son of Mojgan & Abraham Hakimian

BAR-MITZVAH

Josh, son of Soraya & Moussa Aziz
George, son of Dalia & Daniel Bassalian
Yossi, son of Minoo & Shlomo Ebrahimi
Jonathan, son of Soheila & Khosrow Eliassi
Mark, son of Mandana & Morris Hadjibay
Jeremy, son of Mahnaz & Behnam Hakimi
Michael, son of Mira & Amir Kahen
Benjamin, son of Yehudit & Joseph Koren
Evan, son of Elana & Henry Levian
Simon, son of Azita & David Livi
Michael, son of Azita & David Livi
Oren, son of Elizabeth & Yoav Mordechai
Michael, son of Hilda & Jacob Namdar
Jason, son of Minoo & Mansour Rahmanim
Sacha, son of Mahnaz & Parviz Roubeni
Avichay, son of Shiva & Yosef Yacobi

ENGAGEMENTS:

Chaya Heather Becker & Henry Hakimian
Tara Namdar & Shmuel Kohanim
Nahal Nassimian & Michael Afarin
Aviva Zabih & Sharon Dil
Ilanit Ezra & Avisar Levy (Israel)
Rossana Ghalandar & David (Payam) Dilmanian
Emanuela Gorjian & Simon Ghassabian
Anat Koren & Michael Kamali
Bonnie Hakimian & Raymond Hakimi
Emilia Levian & Salim Bassalian

WEDDINGS:

Sanaz & Elley Kashi
Nava & Leon Ebrani
Ania & Avraham Yosef Schuster
Erika & Eli Saghirnejad
Jasmin & Daniel Nessim (Milan)

Community News

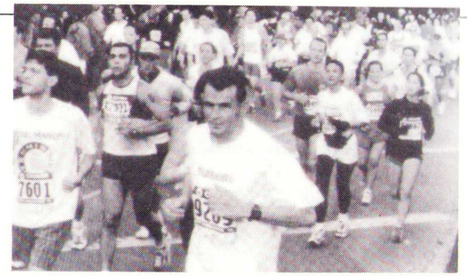

Marathon Runner

Our very own Mehrdad Ebrani completed the New York City Marathon this year. On November 1, 1998 32,000 runners from around the world came to run the New York City Marathon. The Marathon stretches 26.2 miles or 42.2 km and passes through the Five Boroughs of New York City. It opens on the Staaten Island side of the Verranzano Bridge, continues over the Bridge into Brooklyn, to Queens, Manhattan, then North to the Bronx and back to Manhattan and ends in Central Park, near Tavern on the Green. The average time of completion of this year's NYC Marathon was just under four and half-hours. Mehrdad was able to complete the Marathon in 4 hours and 18 minutes and came in 15,400th out of 32,000 runners. "Running a distance which people get tired driving is truly exhilarating!" asserts Mehrdad.

North Shore Student Honored

The North Shore Hebrew Academy recognized Daniel Basalely, son of Aziz and Rozita Basalely, as the Salutatorian of the Graduating Class of 1998. Rabbi Greenfield, the Principal of NSHA, praised Daniel as a responsible, bright and studious student who always sets high standards for himself and works hard to achieve his goals. Daniel was easily accepted to the Hebrew Academy of Five Towns (HAFTR) high school, where he is now a freshman. Daniel is an intelligent, energetic young man who enjoys playing sports and attending different athletic events. In fact, he has been a part of the Great Neck synagogue's basketball team for many years. Daniel attributes his accomplishments to hard work and tremendous support from his parents and his teachers. The following are excerpts from Daniel's Salutatorian speech:

"Just as the light of the Menorah shone on Bnei Yisrael at the time of the Beit Hamikdash, as do our beloved teachers and *Rabbayim* shine the light of knowledge on us, the students. It is indeed a great honor for me to stand here tonight as a member of the graduating class of 1998. Our school, under the leadership of the *Rabbayim* and teachers, has become a most prestigious educational institution which excels not only in secular education, but also in Hebrew and religious studies. On behalf of the entire graduating class, I would like to thank all of our teachers and *Rabbayim* for all their hard work and their extreme patience. I would also like to thank my parents for their support throughout my years of study at North Shore Hebrew Academy."

Being at the top of the class is not new to the Basalely's, as Daniel's older brother, Simon, was the Valedictorian of the Class of '96, also at the North Shore Hebrew Academy.

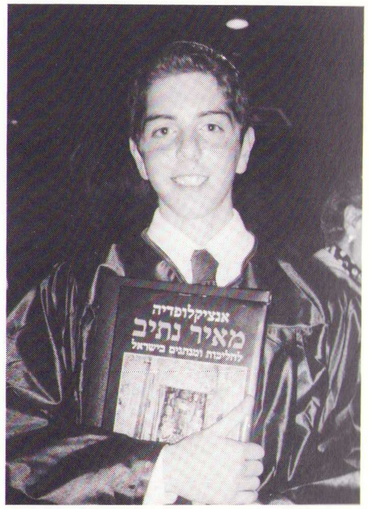

Megillah is very proud of Daniel's accomplishment. We congratulate him and his family on this very important milestone and wish him much success on all his future endeavors.

Sisterhood Report

By: Anna Carmili

Community Bat Mitzvah

On Sunday, September 13, the Mashadi Sisterhood held its most anticipated event, the annual community Bat Mitzvah. Twenty-eight girls, together with their family and friends, celebrated this special day in their lives. Dressed in white, the girls recited speeches and songs on stage and later were joined by their families for the candle lighting ceremony. After being presented with gifts and religious books, the girls continued the evening with dinner and dance.

On the Shabbat after the party, the girls had their *shirah* at the new synagogue. Accompanied by all of their relatives and friends the young ladies were introduced to the community and blessed by the Rabbi.

The Sisterhood would like to congratulate all Bat Mitzvah girls and their parents and wish them the best for their future. We would also like to thank everybody who was involved with this event. Thanks to their hard work, it was very successful and a lot of fun.

The participants in the Community Bat Mitzvah 1998 were:

1- Jessica Aziz
2- Melody Bassalely
3- Cheryl Behnam
4- Roxanne Davoodzadeh
5- Melissa Elishaoff
6- Nicole Gohari
7- Lori Gross
8- Tiffany Hadjibay
9- Linda Hakim
10- Randy Hakimian
11- Charlene Hakimi
12- Shaili Hoshmand
13- Sherly Kahen
14- Sara Kamali
15- Natalia Karmeli
16- Maxine Karmily
17- Sharona Kashimallak
18- Ruth Koren
19- Lauren Levian
20- Melanie Levian
21- Amanda Livian
22- Pantea Makabi
23- Hagit Mordechai
24- Tiffany Nassimi
25- Charlene Nassimian
26- Stephanie Rahmanan
27- Amanda Tousi
28- Ashley Zar

Community Bar Mitzvah

This year our annual Community Bar Mitzvah was held on Sunday, November 1, at the Shaare Tova Ballroom.

Twelve boys and their parents and guests participated in this ceremony. Before the party, the families had a chance to take pictures in the main synagogue and the party was videotaped by a professional photographer. The event began with the speech and blessings of Rabbi Ben-Haim and continued with dancing to the music of Nader. The excellent food was provided by Lederman caterers with flowers and balloons by Kings Point Florist.

As always, the highlight of the evening was when the Bar Mitzvah boys performed their parts in English, Persian and Hebrew and then were called up with their parents and siblings for the candle lighting ceremony. The boys were presented several religious books by the Talmud Torah Committee and a beautiful box for their *teffilin* by the Sisterhood.

On the Shabbat after the party, the "young men" had their *shirah* at the new synagogue. Admidst a lot of applause, they were called up and introduced to the congregation.

The Sisterhood would like to congratulate the boys on their Bar Mitzvah. We wish them a lot of *mazal* and happiness for their future and may they always be a source of pride for their parents.

Our thanks goes to everybody who helped with this event. A special thanks goes to Mrs. Pnina Saraff. For many years, Mrs. Saraff has been teaching and preparing our boys and girls for this special day. This year's Bar Mitzvah boys are:

1- Josh Aziz
2- George Bassalian
3- Yossi Ebrahimi
4- Jonathan Eliassi
5- Mark Hadjibay
6- Michael Kahen
7- Benjamin Koren
8- Evan Levian
9- Oren Mordechai
10- Michael Namdar
11- Jason Rahmanim
12- Sacha Roubeni
13- Avichay Yacobi

Annual Picnic for our Senior Ladies

In August a picnic was held at Stepping Stone Park for our senior ladies. Almost 150 women got together for a few hours of socializing. Some ladies were joined by their daughters or grand daughters. And we also welcomed a few Mashadi women from overseas. Altogether the outing was a big success and everybody enjoyed the beautiful weather, the great food and each others company.

Chanukah Toy Drive 1998

Every year before Chanukah we hold the annual Toy Drive. This year the Toy Drive was held at Talmud Torah in Long Island. More than 100 children and their parents participated in this event, making it more successful year after year. Many new toys and gifts were collected and then distributed through the Ohel Organization to needy and orphaned Jewish children.

Children's Play Group During Shabbat Services

The Sisterhood, in cooperation with volunteer mothers and girls from our community, has organized a play group for children during services on Shabbat mornings. Children of all ages are invited to attend these play groups for a couple of hours every Saturday morning. They play games, read stories and socialize. Mothers and young girls provide the snacks and prizes each child gets at the end of the class. The Sisterhood would like to thank all volunteers, mothers and girls who help make these classes successful. Also, we would like to encourage more children to attend and more volunteers to help out. These classes provide a big service to our community. The children are kept busy and the synagogue is more organized and quiet during services.

Bat Mitzvah Moms

Bat Mitzvah Dads

Youth Committee Report

By: Simon Nassimi

Gesher Shabbaton & "The Four Faces of Israel"

On Friday, December 4, the MYC and the Young Adults Minyan held their first Shabbaton at the Mashadi Jewish Center with the distinguished guest, Rabbi Benjamin Levene. Rabbi Levene is a director at Israel's Gesher ("Bridge") Foundation, which works to narrow the gap between Jews of different backgrounds in Israel while recognizing their different lifestyles. Rabbi Levene is also the grandson of the late Reb Aryeh Levene, a legendary figure known for his love and tolerance for all Jews. Over 100 singles and married couples enjoyed a Shabbat atmosphere filled with plenty of food, singing and words of inspiration from Rabbi Levene.

After the conclusion of Shabbat, over 500 people enjoyed a standing-room only presentation of Rabbi Levene's dramatic-comedy "The Four Faces of Israel" at the Saddle Rock School Auditorium. The show portrays four stereotypical Jews: a Rabbi from Meah Shearim, an Eged bus driver, a French artist from Sefad, and an American-Jewish millionaire and philanthropist. Each character, all of whom are played by Rabbi Levene, offers his perspective on Judaism, the State of Israel and the state of world Jewry today. In between the laughs that were beckoned by Rabbi Levene's antics, the audience was allowed to reflect on views of each character and offer their opinions on the serious issues that were presented. But the entire evening came down to Rabbi Levene's explanation of the program and his beliefs on uniting world Jewry with simple expressions of tolerance for one another.

The MYC would like to thank Mark Karimzadeh for his excellent performance as the interviewer and moderator for this wonderful show. In addition, thanks should go out to Arun Bassalali, Afshin Bassali, Mehran Etesami, Dana Rafinia and Mr. & Mrs. Pedram Shaer for bringing the Shabbaton and the performance together.

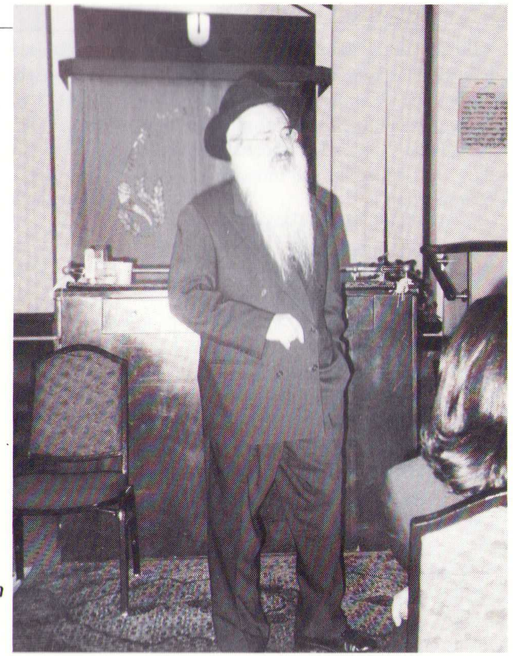

Rabbi Manis Friedman

Royal Persian Paintings

On Sunday, December 13, the Culture Club visited the Brooklyn Museum of Art to see the Museum's Persian art exhibit and learn more about our Persian heritage. This was the first exhibition of its kind with artwork ranging from the Qajar Dynasty to modern day Iran. Exhibited were fascinating life-sized paintings, miniatures, and an exquisitely painted ceiling that measures over 22' x 9'. It was a fabulous exhibition and an excellent learning experience that included a guided tour through the exhibit.

The MYC thanks Tina Namdar for her continuous efforts in providing us with programs that are culturally enriching.

Open Forum with Rabbi Manis Friedman

On Sunday night, December 13, we were honored to host Rabbi Manis Friedman at the Mashadi Jewish Center. Over 100 community members of all ages gathered to have a Question & Answer session with Rabbi Friedman. A range of topics was discussed from the festive holiday of Chanukah to relationships in our community. It was a splendid evening for all the participants. The MYC and MORA would like to thank everyone who attended and Mrs. Denny Hakimian and Benny Hematian for their efforts in putting together this program.

Mashadi Magic

The Mashadi Magic started a brand new season this year, better and bigger than before. This year we have not one, but two Mashadi Magic basketball teams, one varsity and our new junior varsity team. This year, like all other years, the Magic need the support of all their fans to be "the sixth player on the court." The game dates will be published in future issues of HaChodesh, so make it a priority to cheer on our teams to the championships this year. The MYC along with the rest of the community would like to wish the Magic the best of luck in the upcoming season and would like to thank the coaches for the two teams, Brian Hakimian and Pejman Hakimian (varsity) and Adam Liviem (junior varsity).

Israel Tour Registration

Believe it or not, summer is right around the corner and the time for registering for the much heralded MYC Israel trip has come. Every year the MYC sends a group of our youth to Israel to familiarize them with our Jewish background and homeland. It is an excellent learning experience for the first time tour-goers, as well as for those who have previously visited Israel. Just ask around about the excitement that still lives with previous MYC Tour participants (e.g. Allen "32" Hakimian). Don't miss this opportunity of a lifetime, look for the registration dates in upcoming issues of HaChodesh.

Mashadi's Funniest Home Videos

The MYC is in the process of gathering video clips of funny home videos from the community for the first-ever Mashadi's Funniest Home Videos program and contest. You may submit anything humorous (or pathetically funny) from home videos, vacations, trips with friends, parties, family archives, and even previous MYC Israel trips. Please make your submissions or recommendations to Kami Kalaty or Allen Hakimian (Jabarzadeh) as soon as possible.

MYC Elections

Elections for the next term of the Mashadi Youth Committee will be held in May 1999. The MYC has been a vital part of our community's youth and leadership development for over 15 years now. The MYC is currently seeking qualified community members 16 and over to continue with and create new programs during the next term. We are in the process of gathering lists of potential candidates. Everyone is entitled and encouraged to submit nominations by mail, fax, e-mail or even a call to the MYC office. Please contact Simon Nassimi or Doron Hakimian with your nominations or questions.

HaChodesh Labeling Acknowledgments

The MYC would like all of our community's youth that partake in labeling and mailing out our monthly newsletter, HaChodeh. This monthly gathering has become a social event for our volunteers, who gather together at the MYC Office for some food, fun and the tedious labeling and mailing chore. The HaChodesh has made it into the homes of our community for 116 consecutive months and counting partly because of our mailing volunteers, which include:

Behrooz Aziz
Kimberly Bassalian
Pamela Chafiian
Evelyn Dil
Melissa Dil
Ilan Dilmanian
Aimee Dilmanian
Karen Dilmanian
Talia Dilmanian
Selina Elishaoff
Eva Etessami
Ilene Etessami
Caroline Hadjibay
Catherine Haghighat
Grace Hakimi
Odelia Hakimi
Brenda Hakimian
Jasmine Hakimian
Justin Hakimian
Justina Hakimian
David Kamali
Dina Kamali
Jamie Kamali
Karen Karmely
Shirley Kashimallak
Benny Levian
Elliot Nassimi
Ramin Rahmanan
Vanessa Rahmanan
Yasmine Rahmanan
Tiffany Shaer
Karen Yaghoubi
Natasha Zar
Stacey Zar
Tanaz Zarovabeli

The Four Faces of Israel

One Important Feature of A Jew

By: Mark Karimzadeh

It was very nice to be going to a Shabbaton, celebrating Shabbat around friends, and hearing some inspiring words from the guest Rabbi. As it turned out, the words we heard from Rabbi Benji Levene, both in his talks and through one on one conversation, were very special indeed. As a result of the combination of the organization which the Rabbi is involved with, Gesher, and the unique life of his grandfather, Reb Aryeh Levene, "A Tzadik in Our Time," the words he spoke emphasized a whole different aspect of Judaism. He spoke of an aspect that was so prevalent and uniquely known among our parents and grandparents in Mashad. Rabbi Benji spoke about kindness and about doing good to others, even putting other's needs before one's own. So often among our young kids, going to Jewish schools here in New York, their emphasis seems to be only on rituals, even to the extent of taking on *minhagim* or traditions that are not even our own, so much that it has caused many problems within families.

But the Rabbi emphasized that there is a whole different side to Judaism. *Halachot* and *minhagim* have their place, but respect and tolerance for, and kindness to, other Jews are of utmost importance in the life of a Jew. This couldn't have been shown in a more understandable, humorous and thought-provoking way than in the Rabbi's performance, "The Four Faces of Israel."

Here were four people, all leading very different ways of life, all very different in their religious observance, and yet they were all part of the make-up of Israel, and they were all a small part of our Jewish nation.

The message was very clear. We are all Jewish, regardless of our level of religiosity, and we have no right to force someone else to behave a certain way, or do or not do something. I once read in a book that the M*ashiach* will come when the *Kedushah* of Israel - of the Jewish people - reaches a certain level. How is that level measured? There is a scale, on one side is the required weight of *Kedushat Yisrael,* and on the other are all the individuals that make up the Jewish people. The scale may be balanced except for just one more person, so even that last Jewish person counts. That last person will tip the balance that will bring *mashiach*! With this understood, it is clear that we must all have the greatest respect for other Jewish people, because we are all one family. We must show *chesed*, or kindness, to all. This characteristic has as much value in the life of a Jew as the rituals we must perform.

Our Differences Unite Us

By: Afshin Bassali

It is truly unfortunate that Rabbi Benji Levene even needs to address the issues of Jewish tolerance and unity with his "Four Faces of Israel" performance. But the problem is a reality for both Israelis and Jews living in the Diaspora. One cannot argue with the point of views expressed by Rabbi Shlomo Zalman Deutsch, Mutti Cohen, Jean Paul Simone or Harry Abelson since they come from different backgrounds and lead individual lives. The people of Israel, Jewish communities worldwide and even our own community on a smaller scale is a heterogeneous mixture made up of even more than just "four faces," and we must learn to accept and understand our differences to attain the true unity that binds us as Jews.

A traditional and conservative lifestyle is the one led by Rabbi Deutsch. He dresses like his father and grandfather before him, talks like them and lives in an insular and reclusive community as they probably did in Eastern Europe. Although he is isolated from Israeli society, Rabbi Deutsch cares for his fellow Jews and feels obligated to point out their deficiencies. "Jews live in Israel, but it's not a Jewish State," he says in a thick Yiddish accent. "A Jewish State was in Poland. We came to Israel to live as Jews, but instead they live like Americans." Rabbi Deutsch is one who lives in the past and holds onto those practices rigidly. But his ultimate role in *The Four Faces* is to point towards the Jewish traditions and acts of kindness that bind us together and that maintain our continuity as one people.

Mutti Cohen represents the secular Israeli. He is a bus driver and battle-scarred from Israel's first three wars. He is fiercely independent about his personal freedoms as he declares about Israel's *haredim*, "I don't tell them how to live, and they shouldn't tell me how to live." However, his apathy about Judaism is astonishing as he explains his non-traditional observance of Shabbat (watching Arabic TV) and Yom Kippur (any day that he forgets to eat); and describes his personal religious experience as having occurred while watching the movie "The Ten Commandments." Mutti has great knowledge and love for the land of Israel, but finds it difficult to pass on this sense of Zionism to his children who never experienced the discomforts of war or Israel's first year's of Statehood. Mutti's portrayal as the macho, cigarette- smoking, taunting ("*Mah yesh!*") Israeli is essential in *The Four Faces*, since he has given us our country as both a former soldier and as a bus driver today. He has been on the front lines all his life whether the enemies were the Arab armies or the terrorists of today, who commonly target Israel's buses for their suicide bombings.

Jean Paul Simone seems to be a misunderstood character, but yet important in "The Four Faces of Israel." He is a Jewish-French artist who had immigrated to Israel in hopes of living in the art world of Tzfat. Although Jean Paul dresses like an artist, talks like an artist and even acts like an artist, he is in no way a talented artist, as he displays his scribbled canvas to the great amusement of the audience. The only connection he has with Israel is his Jewish ancestry. But he deems Judaism and Zionism as being backward, since he wants to live a "cosmopolitan" life with his Christian wife and son. Like almost all artists, Jean Paul shares a liberal outlook on life and considers every human (irrespective of their religion) as important and deserving of his love. But "The Four Faces" is pointing out one of the unfortunate problems facing Judaism today, the growing trend of intermarriage within our people and our need to address it. For one reason or another, Jean Paul remains ignorant of his Jewish heritage and its compatibility with his outlook on life, much like many other Jews who have taken a similar path in their lives. But yet, he remains a Jew who has immigrated to Israel, a Jewish State, which will give him a better chance of coming back to Judaism than an assimilated Jew living in Middle America.

Harry Abelson represents a "Diaspora Zionist" within "The Four Faces of Israel." As a successful Los Angeles businessman, Harry is active in financially supporting Israel as he constantly states with false modesty, "I gave $4.5 million this year, not to mention what I gave last year." But Harry is passive in making *aliyah* to the country that he passionately supports since his children are afraid of the army service. And even so, Harry was disheartened by the unfriendly reception given to him and his wife when they had once attempted to immigrate to Israel. This is a reflection of the dark side of *aliyah* to Israel, known to its successive waves of immigrants (from the Europeans in the 1940's to the Russians and Ethiopians in the 1990's) as being very tough because of the mistreatment suffered at the hands of the Israelis. Harry's mastery of the Hebrew language also leaves a lot to be desired, as does that of many other American Jews. Harry's significance in "The Four Faces" is to explain that many Diaspora Jews cannot immigrate to Israel for one reason or another. But at the same time, Israel is not a perfect country, as Harry had so experienced when he had made *aliyah* there earlier in his life. However, Harry is doing the next best thing by contributing to Israel with his money and his frequent visits ("My 228th visit this *year*").

In a way, Rabbi Levene's performance and its message is actually "fighting fire with fire." Since categorizing problems into general terms tends to lead us into intolerance of others. But categorizing is what "The Four Faces of Israel" does successfully. By stereotyping us into these "Four Faces," Rabbi Levene is showing us that there are actual human beings behind these stereotypes. And although they come from different walks of life, they are part of the Jewish people and must all be treated with respect and tolerance and are *not* to be stereotyped.

Our four characters are intricate ones and are indeed interdependent on one another. Without Rabbi Zalman there would be a state of Jews, but maybe not a Jewish State. Without Mutti there would be neither security nor the industrious work ethic that many Israelis have benefited from. Without immigration, such as Jean Paul's, our country wouldn't have the population growth and the cultural enlightenment which its successive wave of immigrants have brought. And without the financial and political support of Harry Abelson from abroad, Israel would lack the monetary base and the broad international support as a recognized country and homeland. These are four faces but they belong to one body. Jewish unity may be obtained not by convincing others to act as you do, but by showing tolerance and respect for others who are not like you.

Annual Dinner of the
Sefardic Hebrew Academy of the North Shore

By: Robert Livi

On Sunday, December 20, 1998, the Sefardic Hebrew Academy of North Shore's Annual Dinner was held at Shaare Tova Synagogue.

This event was attended by more than 300 people. The master of ceremonies was Mr. Lawrence Levian.

After the reception, a Hanukkah candle-lighting ceremony was held. First Rabbi Ben-Haim said the *Mi-Sheberakh* and then Mr. Moti Kohanim recited the *Shir-Lamaalot*.

The eight candles were lit by Rabbi Ben-Haim, Mr. Yousef Benilevi, and the six members of the Board of Trustees of the school--- Mr. Abdolrahim Levian, Mr. Abdolrahim Etessami, Mr. Mehdi Hariri, Mr. Abdolrahim Zar, Mr. Nissim Bassalian, and Mr. Fatollah Hematian.

Then the 15 members of the Board of Directors of the school were introduced along with the 13-member Advisory Board. At this time it was announced that Mr. William Helmreich, president of the North Shore Hebrew Academy, who was also present among the guests and three other prominent past and present North Shore Board members have shown an interest in cooperating with this school in an advisory capacity, since this school will most likely follow the methods and footsteps of the North Shore Hebrew Academy.

Then Mr. Mehdi Hariri talked for a few minutes and emphasized the importance of having a Jewish school in our community that would promote our traditions and our *minhagim*.

During the Dinner, there was a children's forest presentation and several videos of the school were shown. Also, a moving memorial video was shown in memory of a much loved and admired lady in our community, the late Mrs. Rachel Kordvani.

In another segment of the program, Mrs. Khavar Ghaffarian received the "Eshet Chayil" award, and was honored for her many years of dedicated and tireless service to the community as a teacher and educator. She was given a plaque and a bouquet of flowers by her former students at the "Arze Aghdas" School in Mashad.

Dr. & Mrs. Helmreich with Board members

School teachers receiving certificates

Mr. Nissim Bassalian gave a befitting speech at the end of which he announced that Mr. Mehdi Hariri pledged $100,000 in the name of his newborn grandson toward the building fund of this school once a building is bought or construction begins.

It was also announced that this school which now has an attendance of 108 students with seven classes and 18 teachers, has been recognized for excellence in academic performance with proclamations and citations by the town of North Hempstead, the Nassau County Legislature, and the New York State Assembly, which specifically stated that it "is worthy of esteem and gratitude of the Long Island community."

The citations were given to Rabbi Chayempour, the principal, Mrs. Tami Chayempour, the director, and Ms. Kono, the first class teacher of the school. Also, the school's other teachers were honored for their services.

Many people participated in the fund-raising part of the program, after which it was announced that this fund-raising event was highly successful in covering the entire deficit of the school this year.

At the end of the program, the video of an entertaining satirical show performed by some young members of the community was shown.

All of the attendees seemed to have an enjoyable evening.

Mr. Abdolrahim Etessami

Mr. Fatollah Hematian

Mr. Abdolrahim Zar

Interview With Jewish Day Schools: Rabbi Eli Freilich of Ezra Academy

Last year, Megillah undertook to conduct a series of interviews with leaders in the field of education from several schools commonly attended by our community.

The first interview in this series was conducted with Dr. William Helmreich, President of North Shore Hebrew Academy. That interview, which took place in the format of a recorded conference call between Dr. Helmreich and several Megillah editors, was published last year in the January 1998 issue of Megillah.

Following that interview, Megillah contacted Rabbi Eli Freilich, Dean of Ezra Academy, requesting a similar interview. Rabbi Freilich kindly agreed to be interviewed by Megillah, but in the format of written questions that he would answer in writing. Although we would have preferred a spontaneous live interview that would allow for follow-up questions, Megillah submitted the following eleven questions to Rabbi Freilich for his response.

Rabbi Freilich responded to our interview questions with a letter that also appears below.

Megillah would like to thank Rabbi Freilich for his time and assistance.

Interview Questions to Rabbi Freilich

1- Briefly describe your position at Ezra Academy and your background in education.

2- Please tell us about the school. When and by who was it started? How many students do you have; how many come from Orthodox Jewish backgrounds?

3- Please include further relevant statistics, such as student-teacher ratios, percentage of graduates who go on to college, etc.

4- How familiar are you with the Mashadi Community and how do you perceive us?

5- Over the past twenty years, many Mashadi children have attended Ezra Academy. How do you think Ezra has influenced our community?

6- Please describe Ezra Academy's level of education, particularly religious education.

7- Please describe the school's religious level. How do you balance religious and secular studies in the school curriculum? Do boys and girls share all classes and where does the course of education differ for them?

8- How do you maintain the school's religious level and what are the biggest difficulties you encounter in doing so? Which influences from the secular American culture and/or from the ultra-Orthodox culture do you try to avoid?

9- What is Ezra Academy's position on Zionism? Do you promote it in your courses or programs?

10- How do you compare Ezra Academy with other Jewish day schools in the area? (Ramaz, North Shore Hebrew Academy, HANC)

11- As you may know, a large part of the Mashadi community has moved to Great Neck where space at Jewish schools is insufficient. Do you think it is wise for the Mashadi community to establish its own school?

Letter of Response

Dear Megillah:

In response to your letter of December 17th, I will try to answer your questions regarding Ezra Academy. Please feel free to call me for any clarification necessary.

I am the dean of Ezra Academy and I hold a Bachelor's Degree in education from Brooklyn College and Rabbinic Ordination from Mirrer Yeshiva. Mrs. Francine Hirschman, our principal, has a Bachelor's Degree in English from New York University, a Master's of Arts in Teaching from Monmouth College, and is a current Doctoral Student in Jewish Education, Administration and Supervision at Yeshiva University's Azrieli Institute. She is also an author and lecturer on Jewish educational topics.

The school was begun under the auspices of the Board of Jewish Education in 1968, when I was recruited to run and build it. From its original 6 students, it has currently grown to close to 300 girls and boys, most of whom do not come from strictly Orthodox backgrounds or full Jewish Studies educational careers. We have a large number of Iranian, Russian, and Israeli students in addition to American public school students.

Our student-teacher ratio is approximately 20 to 1. 90% of our students continue on to college each year. Our educational level is college preparatory, with all students being required to take Regents level courses. Advanced placement courses and college credit courses are optional.

Our religious studies program takes up 40% of our school day. It includes prayer, Talmud, Tehilim, Jewish laws and customs, Bible, Hebrew language, Jewish History, Holocaust, Jewish Philosophy and Prophets. Boys and girls have separate classes in most of their Jewish studies courses; secular studies classes are coed and on homogeneous levels.

Religiously, our school is unlike any other Jewish high school in the area or the country. The entire school is meant for students with limited Jewish studies background and presents a "smorgasbord" approach: offering varied courses and methods of practicing Jewish observance. We are very pro-Israel, working to be part of communal and national celebrations such as the Israeli Day Parade, Yom HaAtzmaut and Yom Yerushalayim and encouraging our students to commit themselves to a period of time (a summer, a semester, a year) of study in Israel.

Our students are encouraged to integrate their American identity with their Jewish identity, and particular groups (such as the Mashadi youth) are also educated about appreciating and continuing their ethnic identity.

As far as influences which we try to avoid, from any culture, they are those influences which dictate behavior contrary to the moral code of our Torah. Students are encouraged to hold family and religious values above the values of a consumer oriented, morally value-free, media-dictated code of behavior.

We have been blessed to have helped educate a large number of Mashadi students. We have learned a great deal about the community from them and we think that we have taught them to appreciate their ethnic and religious heritage and to bring that appreciation back to their own community. If your community were to establish its own school, it would make sense to do that on the elementary school level, where your students could develop a better understanding of their own modes of prayer, religious customs and laws, and history.

On a secondary level, they should be able to take this identity with them into the larger Jewish world. Mashadi high schools would be too insular, not allowing them to use their identity in individual and positive ways within the greater Jewish community. Schools with sensitivity, such as Ezra Academy, seek to further the students' commitment to his or her own ethnic group by having separate Sephardi *minyanim*, and classes on Jewish customs which are relevant to each group of students within our walls.

I hope this explains our school to you and answers your questions.

Yours truly,
Rabbi Eli Freilich
Dean

ISRAEL FUN FACTS

✡ Israel has the most cell-phones per capita of any country in the world. 5,000,000 people - 2,000,000 **cell phones**. (That's one cell-phone for every 2.5 people.)

✡ Some of the most **talented bands** in the world have performed in Israel during their recent world tours: U2, David Bowie, Elton John, Lou Reed, Peter Gabriel, Neil Young, Santana.

✡ Each year Israel has over **2.2 million visitors**. This is more than a third of the total population of 5.62 million.

✡ The **highest paid athlete** gets $350,000 a year (1,000,000 shekels.)

✡ Beytar Yerushalayim, the **best Israeli soccer team**, is about to enter the World European league.

✡ Oded Katash was just signed by the **New York Knicks**.

✡ The Dead Sea is the **lowest point** on Earth at 1,300 feet below sea level.

✡ Newsweek recently named Tel Aviv as one of the world's top ten **hot spots**.

✡ There is **no school** for 13 of the first 35 days of the academic year because of Jewish holidays.

✡ Israel has the **most musicians per capita** of any country in the world. Most of them are from the former Soviet Union.

✡ Israel is 290 miles long and 85 miles at its widest point. **It takes 90 minutes** to travel from the Mediterranean to the Dead Sea, and seven hours from the northern most trip in Metulla to the southern most point in Eilat.

✡ If you miss the "flavor" of your hometown, experience **"fine dining"** in Israel at Subway, Pizza Hut, Domino's, Burger King, Wendy's, McDonald's and Taco Bell.

✡ There are 29 Israeli cities with **Ze'ev Jabotinsky Streets**, named after the founder of Revisionist Zionism; 20 David Ben-Gurion Streets, after the first prime minister.

✡ All postage stamps in Israel are **certified kosher**.

✡ The most popular late night **television shows**: Jay Leno and Conan O'Brien.

Marranos of Mashad

By: Bernard Livi

When we study the history of the Jewish people, we encounter many oppressed and persecuted Jewish communities. One of the most famous, of course, is the community of the Marranos of Spain and Portugal of which almost everyone has heard. There is another community of Marranos that practically no one has ever heard of. They are the Marranos of Mashad, or the Mashadi Jews. What you are about to hear is the story of an exceptionally small group of people who were forced to abandon Judaism. This is the story of Anusei Mashad.

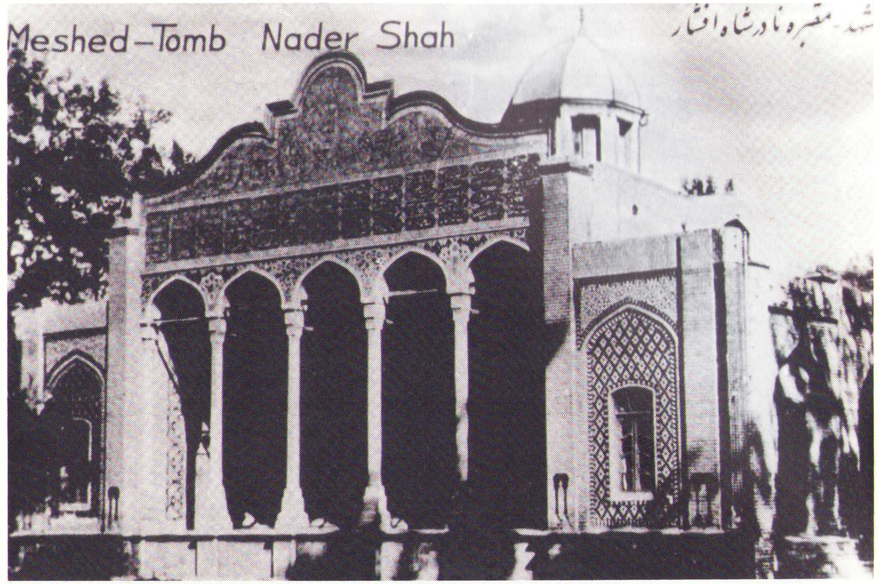

This community of Jews comes from the city of Mashad, Iran's second largest city, and the capital of a province in the northeast region of the country. Iran or Persia is a relatively large country in the Middle East with a population of 67 million. The official religion of Iran is the Shiite branch of Islam and 95% of the population adhere to that religion.

The beginning of Jewish history in Iran dates back to late Biblical times. The Books of Isaiah, Daniel, Ezra, Nehemiah, Chronicles and Esther contain references to the Jewish life in Persia. It is believed that many Jews found their way into Persia after Cyrus the Great, the King of Persia, ended the Babylonian Exile in the Fifth Century B.C.E. The Persian Jews are, therefore, neither Ashkenazi nor Sephardic. A more accurate description of the Persian Jews is probably "Mizrahi" or Eastern Jews. But since their customs and traditions more closely resembles the Jews of Spanish background, they are categorized as Sephardic Jews.

The story begins in the year 1746, nearly 250 years ago, when Nader Shah, the reigning king of the Persian Empire, decided to relocate 40 Jewish families to his new capital, the city of Mashad. These original 40 families were selected by the king because of their honesty and trustworthiness to safeguard and protect the treasury of the king in his new capital.

The city of Mashad, where this story takes place, has a religious significance for its Shiite population. It is the burial site of one of Islam's most important Imams or religious leaders. The presence of this sanctuary, which brought many pilgrims to the city, made the inhabitants fervently religious. So being among Moslems with deep fundamentalist ideologies, famous for their intolerance of other religions, made the lives of the newly-arrived Jews extremely difficult.

The Shiite population of Mashad considered the Jews unclean and prohibited any contact with this group of people. The Jews were confined to the outskirts of the city in ghetto-like localities. Since they could not engage in business activities with the general population, the newly-arrived Jews very soon developed trade among themselves, and established trade routes with the nearby cities. As the years passed, the Jewish population of Mashad grew in number and established a small synagogue and other institutions for a proper Jewish life.

Even though the religious elements of the city had discouraged any contact with the Jews, the Mashadi Jews proved to be reliable and trustworthy business contacts with excellent credit standings. Very soon the reputation of honesty of these Jews spread throughout the city, and their Moslem neighbors felt more and more comfortable engaging in business with the Jewish community. However, the Jews were still constantly under the watchful eyes of the Moslem population. They would be blamed and attacked for every unfortunate incident, and, like everywhere else, they were the victims of any outburst of bigotry.

Tolerance for the Jews took a sharp decline in the year 1839, about 160 years ago, when on the 12th day of Nissan, the most traumatic event in the history of the Mashadi Jews took place. On this day, which happened to be a holy day for the Moslems, a rumor was spread during a procession that the Jews were mocking and ridiculing some of Islam's religious practices. This false accusation was very quickly spread throughout the city and a huge mob assembled at the office of the local religious leaders demanding action against the Jews. On the same day, a

Adab School - Mashad 1922

permit was granted and an angry mob attacked the Jewish neighborhood. In the course of this event, which was called the Allah-dad, the rioters attacked Jewish homes and shops, destroyed their property, destroyed books and religious articles, and burned the synagogue. By the time the dust settled, 36 Mashadi Jews had lost their lives.

The Jews were given 2 simple choices: conversion or death. The leaders of the Jewish community realized that their only chance of survival at the moment was to embrace Islam. The entire Jewish community of Mashad, which by now consisted of more than 200 families, converted to Islam and started new lives as "Jadid-Al-Islam" or "New Moslems." This newly adopted faith, however, was only on the surface and for the eyes of their Moslem neighbors. The Jews started to live a double life; on the surface they were Moslems, but in secret they continued to live their lives as true Jews.

But how does one do that? How can a person live among Moslems, pray in their mosques, observe their holidays, and assure their neighbors of their sincerity, and at the same time cling to their Jewish traditions? To do this, the newly-converted Mashadis had to make significant changes in their lifestyle:

A) First, they had to adopt Islamic names for themselves and their children. Names such as Mohammad, Ali and Hassan are quite common among the older generation of the Mashadi Jews. Some even had to make the required pilgrimage to Mecca and Medina which awarded them the title of Hadji. In addition to their Islamic name, every child born in the community was also given a secret Hebrew name, a practice that is still common among today's Mashadi Jews.

B) Then there was the problem of *kashrut* and keeping a kosher home. The converted Jews had to buy their meat from local non-kosher stores, so that in the eyes of their neighbors, they were not observing any strange dietary laws. But Mashadi women refused to allow any non-kosher meat into their homes. All of this meat was immediately discarded or fed to the dogs. The men of the community learned the practice of *shchita*, the ritual slaughter of animals, and provided their families and friends with the meat that was prepared under the strictest Jewish dietary laws. For the distribution of this meat they were aided by the Iranian architecture. All houses were built with private courtyards with windows that faced inward instead of toward the street. The houses were connected from the inside which enabled the Jews to gather for secret meetings and distribute the meat without ever going outside.

C) Then there was the problem of praying in the mosque. The Mashadis had to participate in prayer sessions in the local mosque with their Moslem neighbors, but after attending the Friday prayer in the mosque, they would rush home to their secret gathering places to welcome the Sabbath. These secret *minyans* were held in dark and dilapidated basements. All the Torah scrolls and prayer books had been destroyed during the riots of 1839, but the Mashadi Jews somehow managed to reproduce their hand-written *siddurim* and Torah scrolls to be used in their secret gatherings. They even established Torah classes for their children. Of course this education for the children had to start at an age when there was no longer any danger that they might reveal their true identity to their classmates. This usually started around the age of ten, and it was explained to them very carefully not to discuss anything about

A classroom of Harav Yousef Dilamani - Mashad 1925

it in their classrooms. Children studied Islamic subjects in school, but at home they were taught the principles of Jewish religion.

D) On Shabbat and holidays, since the Jews had to keep their stores open, they often hired help from outside to run the stores for them. The help was instructed to turn potential customers away with various excuses. This way they were able to refrain from engaging in business transactions on Shabbat and holidays.

E) Funerals were also held twice. After burying their departed in the Moslem cemetery, the Jews would rush home to recite *kaddish* in the privacy of their home.

F) Probably the most important concern of the newly-converted Jews was intermarriage. To protect themselves, the Mashadi Jews would often marry off their children at very young ages, around nine or ten. If a suitor approached them for their daughter, they could claim that she was either married or had already been spoken for. This way they kept marriages among themselves. Incidentally, the practice of marrying within the community is exercised even today, and the vast majority of marriages among Mashadis are within the community.

As you can imagine, living a double life was not easy and carried with it enormous risk. The Jews were constantly under the doubtful watch of their Moslem neighbors. Those who had doubts in the sincerity of the new Moslems were always looking for clues to prove that this group of people were practicing Judaism in secret. On many occasions, the Jews encountered serious threats from their neighbors and local authorities who had become suspicious of their practices and their true identity. Miraculously, the true identity of the Jews was never revealed.

The question arises as to why the Jews of Mashad didn't leave and start a new life somewhere else. Of course it is never easy to leave one's birthplace and venture into a new and unknown world. Besides, the authorities had forbidden the Jews to leave town, and would punish anyone who was caught fleeing the city. And even if they did decide to leave, the nearest town in which the Jews lived in a relatively freer society was a 12-day journey away. Amid all the risks, some Jewish families did leave their birthplace and sought refuge in other nearby cities.

Those who did stay, however, did not lose hope that someday they would be free to practice Judaism in the open. They continued to live as Moslems but they never forgot their true identity. They continued to teach their children, and continued to assemble secretly for Shabbat and holiday services. At one point, the Mashadi Jews had 11 secret synagogues in their neighborhood.

The Jews of Mashad lived a double life and under difficult conditions for nearly one hundred years. Their situation did not improve drastically until Reza Pahlavi, the father of the recent Shah of Iran, ascended to power in 1925, and a period of religious freedom was inaugurated. The Jews of Mashad came out of the closet, so to speak, and started to practice their religion freely, under the protection of the new regime and the new king. With the start of this period, the Jewish life in Mashad was revitalized. The Jews of Mashad who had been disguised as Moslems for over a century, began with new excitement to lead a productive Jewish life.

Unfortunately, this freedom also had to come to an end. During World War II, anti Jewish sentiments once again flared up in Mashad. Through radio broadcasts, the Jews were accused of spying for the enemy, and were blamed for the hardship that was brought upon the nation.

Again in the month of Nissan in the year 1946, another mob attacked the Jewish neighborhood. The Jews finally realized that they would no longer be safe in the city, and the time had come for them to move to another city. By this time, the Jewish population of Mashad had reached 3000, and many of them had established business contacts in Tehran. Therefore, their relocation was not as difficult. The mass migration of the Mashadi Jews to Tehran started in 1946 and in a few years almost all the families had left the city.

In Tehran and during the rule of the Shah, the Jews enjoyed a period of freedom and religious tolerance. Jews became prosperous during this period and started trade with other countries. More than 10 Mashadi synagogues were established in Tehran and a number of Jewish schools opened during this period. Mashadi Jews, following a tradition of isolation, remained very close to each other even in the free society of Tehran.

With the establishment of the State of Israel, many Mashadi Jews emigrated to the Jewish State, and today the majority of the Mashadi Jews, nearly 10,000, live in Israel. Later on some Mashadis went to Europe and established Mashadi communities in Hamburg, Germany, in London and in Milan, Italy.

The recent history of the Mashadi Jews took another turn with the Islamic Revolution in 1979 which brought the majority of the remaining Mashadi Jews to the United States. At first they settled in Kew Gardens, Queens, and as their businesses developed, they started migrating to the Great Neck area.

The entire history of the Mashadi community spanned only two centuries and the size never exceeded a few hundred families. And yet the community has a unique significance among the communities of Jewish Diaspora. Unlike the original Marranos, who after one generation lost touch with their Jewish past, the Marranos of Mashad survived as Jews. Today there are 3700 Mashadi Jews living in New York. Every member of this cohesive community is proud of his or her unique history. Every member takes pride in belonging to a group of people whose ancestors fought the pressure of their surroundings, and, against all odds, did not abandon Judaism.

Blessings of Diversity

By: Behrouz Dilmanian

In our world today, there are a few cities or countries that welcome immigrants in large numbers. New York City and the State of Israel are among them. The authorities in such places often emphasize their pride in the rich and colorful texture of their population. City and state leaders, immigration officers and legal authorities stress the fact that the mosaic of civilizations brings valuable social and educational transformations. Each community finds interesting qualities in the others. Each race, creed or religion can learn a different view of life, a varied behavioral pattern or another way of thought from the others.

In this city for instance, an American might learn from the Chinese or the Koreans that daily work, for a dedicated man, can last 18, not eight hours. Chinese, Koreans and Indians may learn from Italians that there is more to life than relentless working. Everyone may learn from the American the ways of law and democracy, while the average American may take a lesson or two from the mainstream Jew on the love of the fellow human being.

We, the people of the Middle East, feel at home wherever we are. In the office, train, theater and in our synagogues, we feel and behave as in our own home. We often defy the purpose and function of official establishments. In the Western pattern though less warmth, less family love, and more cold, official behavior rules the home. Now, as neighbors from different worlds, can learn something from each other.

Eastern people value light. Our houses are designed to let the sun pour in. Just like sunflowers, we face the sunlight. We, the Jewish people, bless the miracle of creation each and every time the sun rises or there is a full moon. Even our religious festivities begin with candle lighting. Our American neighbors often make an impression to the contrary. We have often seen people of the European origin block the daylight with heavy double curtains drawn shut in front of miniature windows.

People of the east love children. To us a house without kids is lifeless. A lawn with no children playing on it lacks color and vitality. In Eastern culture light and children are the essence of life. But to many raised in the West, children are considered to be detrimental to personal advancement. Some ladies avoid babies for fear that their beautiful bodies might show signs of childbirth. In many apartment houses, families with children are not allowed. The Pro-Choice Movement in America put the so-called "right to choose" above the baby's right to life.

Who is to teach? Who is to learn?

American Jews find it difficult to accept "simple jobs" as professions. Have we ever met a Jewish gardener, truck driver or brick layer? It is a well-known fact that we occupy an unusually high percentage of white collar jobs such as doctors, lawyers, scholars, merchants and others; and very few of the blue collar jobs. Our social structure is an inverse pyramid. We are just the opposite of other nations in this respect. For us a good job is a job that provides social status, not necessarily professional satisfaction or even best pay. Many social scientists assert that such society is not healthy and it has to change.

We hope and trust that diversity of cultures, both here and in Israel, will produce richer and more mature societies to the benefit of all, if we just learn to coexist with each other.

Mashadi Youth at the Crossroads,
Stability Amidst Change

By: Alan Helmreich

We recently received the unfortunate news of the untimely passing of Alan Helmreich, son of Dr. and Mrs. Helmreich. Alan was an intelligent young man who was involved with our community both as a friend and as an onlooker. For his Research Seminar in Race and Ethnicity in the Sociology Department, Alan conducted a study of the Mashadi community in New York. He interviewed numerous community members, mostly the youth, to determine how this relatively small immigrant community has managed to remain stable since moving to America. The following are excerpts from his thesis.

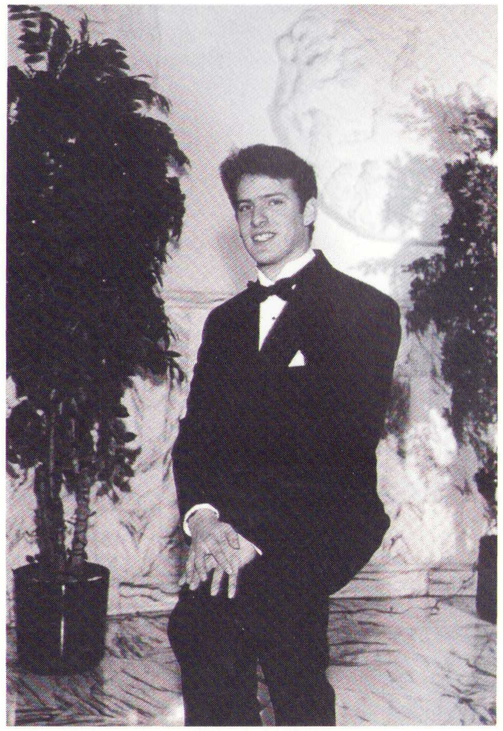

Allan Helmreich 1974 - 1998

The story of the Mashadi Jews is one characterized by persecution, upheaval and chronic relocation. And yet through it all -- a pogrom, a forced conversion, dispersion and ultimately a mass migration from Iran -- the community has fiercely clung to its unique way of life and worldview.

This paper will examine what has happened to the Mashadi Jews following their arrival in the United States during the crest of the Iranian Revolution. It will seek to look at the challenges that American society has presented to this highly insular and conservative people.

In tackling these issues, I have focused primarily on Mashadi youth. Ultimately, it is the youth who are closest to the fault lines of American society and who will determine the fate -- and future -- of the Mashadi community. Thus, while I have tried to come to conclusions about the Mashadi community as a whole, I have done so by way of an analysis of Mashadi youth.

Amidst all of the adjustments and adaptation, the defining element of the Mashadi community continues to be stability. But why is this so? How is this relatively tiny community -- without a great deal of substantive distinctiveness -- managing to singularly resist the assimilationist thrust of American society?

I think I have come to something of an answer, invoking, primarily, the centrality of the values of family as well as materialism in Mashadi culture. Further, the community's occupational structure is by no means an incidental issue. When community members spend their days in much the same way, general agreement over values, priorities, communal policies, even perhaps matters of taste and temperament, seems likely to take hold. But more than that, with certain lucrative industries in the hands of the parents, there seems to be a certain generational bargaining chip which might be used to uphold stability. When this type of parental bargaining chip is augmented by the communal values of family cohesion and materialism, a potent network of stabilizing forces is put in place.

And yet one senses there is more to Mashadi cultural preservation than that, something ineffable which perhaps cannot be captured though sociological analysis. It's as if deep down the Mashadis know they have something beautiful, unique and precious and they simply do not want to take too many chances with it -- even if that sometimes means cutting themselves off from the best the outside world has to offer These dynamics will be further discussed when we analyze the Mashadi community's staying power more closely.

Mashadi Culture and Values

The Mashadi community established itself in New York, and in a relatively short time began to prosper economically. Just as the community was gaining a stronger economic foothold in this country as the nineteen eighties wore on, threats to the Mashadi culture and way of life began cropping up. Many of these threats emanated from developments affecting the community's youth.

When approaching the issue of Mashadi culture, initially I was a bit confused. I could not quite make it out. What was distinct about it? How was Mashadi culture different from, say, Tehrani culture? Indeed, some Mashadis themselves had problems with the issue. When I asked M.B., 23, what is distinct about Mashadi culture, she responded, "That's a damn good question."

I decided to assume culture simply to be the sum total of a community's traits, beliefs, values, behavioral patterns and customs. When assessed under these guidelines, Mashadi culture is in fact robust and substantial.

Mashadi Togetherness

Perhaps the most distinctive element of Mashadi culture is its extremely cohesive and close-knit nature. I found that Mashadis primarily mingle with other Mashadis, work in Mashadi businesses, attend all Mashadi synagogues, go to all Mashadi celebrations and completely immerse themselves in the life of their community, often to the exclusion of everyone.

There are obvious benefits to this communal cohesion and solidarity. To image what they are, just think of what it would be like to have 4,000 close relatives. To appreciate the downside of this cohesion, however, imagine what it would be like to have 4,000 close relatives. To an extent, Mashadis appreciate that with their community's cohesiveness comes good and bad. When asked what the best thing about being Mashadi is, M.B. replied, "You are never alone." But when asked what the worst thing is, the response was the same: "You are never alone." On the whole, though, Mashadi youth viewed the tight-knit nature of their community in positive terms, citing the mutual support in the community as well as certain intangible factors: "Everybody just supports each other -- emotionally, financially, they are there to lift you up." Said H.K., 27.

What are drawbacks to the intense, almost claustrophobic nature of the community? One seems to be that, in effect, there is no privacy. "You can't hide as a Mashadi" said M.B. "You can't get away from it." Gossip appears to be a significant problem. "Things that are so small get blown up into such big things, and you get disgusted by the community." Observed H.K.

On some level, the communal patterns of cohesion and solidarity can perhaps be linked to the Mashadi community's unique history. It might be that the psychological realities formed while living a clandestine existence as practicing Jews simply stuck, resulting in a sort of permanent siege mentality. Perhaps A.D., 45, had it right when he said: "Persecution forced us to stick together and we just became accustomed to thinking that way."

All in the Family

Clearly, the fact that the community is truly one big family -- a tribe really-- lends itself to greater cohesion and solidarity. But further strengthening the ties is the intense value the Mashadis place on family itself. Says H.H.: "The family is what teaches you your values, the family is what does everything for you." Family bears on every aspect of Mashadi life, and especially the life of Mashadi youth. It determines where youth attend college, where they wind up living, what careers they choose (or fail to choose), whom they marry as well as perhaps their overall worldview.

"After The Buck"

The Mashadi community is very much oriented towards financial success and material possessions. A number of the Mashadis I spoke to did not hesitate in expressing their misgivings about the community's level of materialism. "Mashadis are very much into clothing labels, what people are wearing." Lamented M.B.

For some Mashadis I spoke to, the community's materialism went hand in hand with their undervaluing of education. As D.H. put it: "A lot of people are very materialistic. It's not a very cultured community." M.B. recounted the difficulties she used to have convincing older members of the community of the worth of going to college. "I said it was an investment. And they said somebody could be working for four years and making a lot of money." And, in D.H.'s words, "Our community is more mercantile oriented --going out and making a buck. Higher education is not emphasized."

Materialism in the Mashadi community seemed to be the communal trait that Mashadis most liked to criticize. But at the same time, inasmuch as it is largely materialism, which is causing young Mashadis to go into the family business as opposed to, careers, the high value Mashadis place on money and acquisition may be a key to communal stability.

"We are Traditional"

A.D. described his community's level of religious observance in the following way: "We are traditional. Everyone keeps kosher in their homes, but they'll eat dairy out (in non-kosher restaurants). About twenty percent is Shomer Shabbat."

On the whole, Mashadi religious observance seems roughly in line with that of other Jews of Middle Eastern origin, which is to say it is traditional, as opposed to textual. Hence Mashadis are not apt to be overly concerned with the minutiae of Jewish law; and instead they might view rituals in a more totalistic way, perhaps as opportunities to preserve family and communal cohesion.

Mashadis are also fiercely Zionistic. This may be in part due to the fact that virtually all Mashadis have close relative living in Israel. However the Mashadis' Zionism may also be due to the community's experience living under oppressive Islamic rule.

The older generation -- those who came of age in Iran seem to be just as Zionistic. As L.B. recounted, "In Iran, whenever we saw anything about Israel, saw an Israeli flag, we would jump for joy."

The Challenge of the Youth

The Mashadi community arrived on these shores and set out to implement a culture and value system that had been in place for generations. But American society does not always make this an easy chore. Even though the community prospered financially, and even though the Mashadis did their utmost to seclude themselves from the larger society, contact and even immersion in American culture was inevitable, particularly for the youth. While perhaps the older generation could lead a life circumscribed by their commute on the Long Island Railroad, their business dealings during the day -- often with other Mashadis -- and the families they came home to at night, the youth did not have this luxury, as it were. The youth had to attend American elementary schools and high schools (as of yet, no Mashadi schools exist) later enroll in American colleges, watch American movies and TV, socialize with American youth, read American textbooks and novels -- in short become socialized and acculturated as Americans.

Love and Marriage

To many Mashadis, marrying within the community is virtually synonymous with being a Mashadi and, at the very least, integral to preserving the community's unique culture. From this belief flows a highly constraining set of communal norms that extend not only to marriage but consequently to dating as well. And yet, things are starting to change.

While dating outside the community is still the exception, according to people whom I interviewed, it is going on more and more. For now, it is happening mainly on the sly, behind closed doors. But it seems that certain realities within the community are pushing the entire issue of dating -- as well as marriage -- to the forefront of communal discourse.

In the past, it might not have mattered how well prospective mates knew each other to begin with. If the families deemed it to be a good match based on factors such as family reputation and wealth, then so it was. Today, however, American culture has taught Mashadi youth to be more selective.

"It used to be people were only concerned with the family. Now people want all of that but they want to fall in love first." H.K. explained. "They want compatibility, even appropriate families, but they also want to fall in love.

For those Mashadis dismayed by the marriage prospects within their own immediate community, the favored option is still to choose from other Mashadi communities around the world -- particularly the Milanese Mashadi. But it appears that it is only a matter of time before this "source" runs dry. When this happens, Mashadis may have to reassess one of the most central tenets of their culture and belief system. The taboo against marrying outsiders.

The community continues to be characterized by the norms of dating and marriage established by the older generation. The instance of Mashadi "intermarriage" still remains extremely low. Each Mashadi to whom I posed the question of "intermarriage" indicated that he or she had every intention of marrying another Mashadi.

The Feminine Mystique, Mashadi Style

The shifts in dating and marriage patterns are most likely intertwined with larger shifts in the way women are starting to be viewed by this highly patriarchal and traditional culture. It is in the area of women's issues where Mashadi culture might diverge most precipitously from American culture. In a sense, then, the role of women may be the realm where Mashadis -- including Mashadi youth -- have some of the most "catching up" to do. But change is undeniably happening. One might even say that a quiet feminist revolution is taking place among the young women -- and young men -- of the Mashadi community.

H.K. explained: "Girls are free now. There is no 'age' to get married. They are doing whatever they want. They are going out with their American friends from college. They go to NYU and Hofstra. There's been so much change -- more in the girls that the guys. It used to be, man was man and woman was woman. In the past ten years things have changed a lot. Now a Mashadi girl won't marry some big fat guy just because he is rich. Mashadi men don't even want girls to just sit at home anymore. They want them to have careers" he asserted.

Mashadi women are covering in just a few years the kind of ground which the American women's movement took a generation or more to traverse. Yet because the essential patriarchal apparatuses are still in place, it remains to be seen just how far such change can go.

A Shot of Reality

For several years now, the norm has been for young Mashadis to attend college. At first it was mainly the men, but now almost all Mashadi women attend college as well. In addition, while the majority of Mashadis still attend local New York colleges, more and more are starting to go away. "It's a shot of reality." Said H.H., describing his experience attending NYU. "You see that there is so much greatness in the larger culture."

Among the "things" which Mashadi youth appear to be bringing in are new attitudes about careers as well as shifting views on education itself. "It's becoming more of a trend to be a professional," said D.H.

Occupational Stability

Just how far-reaching these trends really are, however, is highly debatable.

D.H. pointed out, "change is happening so slowly your wouldn't event notice it." And if it's happening at all, it is yet a long way from fundamentally altering the Mashadi way of life. In a sense, the more things change in the Mashadi community, the more they seem to stay the same.

"Yes, they're going to college. But they try to get through it as fast as they can. They take business courses and work in their father's business on the side."

Almost like clockwork, upon graduation, Mashadi men enter the family business full time (as opposed to part time while they were in school.) Of the 13 Mashadis whom I interviewed there was not one professional among them, and majority of the males were in the jewelry business.

Nouveau Religious

For the most part, the generation of Mashadis who immigrated to this country in the late seventies were traditionalist in their religious orientation -- but not Orthodox. Yet like many other traditionalist Jews, they often favored Orthodox day school education for their children. The result has been another locus of change -- and at times tension as well.

The source of religious tension seems to have been those Mashadi youth educated in the Orthodox day schools, where children are implicitly taught that their parents' less than Orthodox lifestyle is religiously unacceptable.

A.D. cited "religious polarization" taking place in the Mashadi community as a source of concern. On the whole, however, it did not appear to be Orthodoxy *per se* which M.B. or A.D. were suspicious of, but rather the more zealous and "right wing" strains of Orthodoxy.

On some level, these changes in the Mashadi community can be linked to the Orthodox community's greater orientation towards outreach in recent years -- that is, seeking out less observant Jews and educating them in Orthodox observance. Ironically though, the move towards Orthodoxy among the Mashadis might also be linked to the relatively tolerant and liberal nature of American society. Simply put, Orthodoxy was not really an option in Iran.

Stability Amidst Change

We have looked at several areas of change in depth -- dating and marriage, the role of women, education and careers as well as religion. But in each case, when we look perhaps more deeply, all of these instances of change appear to be outweighed by even greater stability. D.H. may have put it most succinctly when he said: "I don't think it's a change in the sense of everything falling apart. It's simply adapting to the culture that we are in."

Conformity

There is one more element of the Mashadi community that should also be discussed: conformity. Conformity seems to be *sine qua non* with being Mashadi, and it seems that the role of conformity in Mashadi culture must be incorporated into any thorough analysis of the community.

With all the American values making inroads into Mashadi culture - some with more success than others -- the value of individuality seems to be having a particularly hard time taking hold. This is true among the youth as well as older people. When Mashadi youth do things, they invariably do them in waves and droves. M.B.'s way of describing her community is telling: Talking about where Mashadi youth go to school, she said "A few years ago they all went to Queens College. Then it was Hofstra, now it's NYU." Furthermore, Mashadi gatherings seem very much to be opportunities to check if one is keeping up with the Jones -- or the Hakimians or the Etessamis or the Kamalis. As L.B. explains: "You go to synagogue and see your friends, someone your own age has bought a million dollar home, and so you have to do the same." This, of course provided you can afford it. "There is peer pressure among Mashadis unlike any other community," said L.B.

Mashadi Magic: Family and Finances

As we have been hinting at all along, it is family and finances which are the critical elements holding the community together, the glue binding the generations. Taken together, Family and Finances amount to the Mashadi Magic.

When we say "finances" we are referring to the central role of money and material acquisition in Mashadi culture; when we say "family" we are referring to the extremely family oriented lifestyle of the Mashadi community.

In the Mashadi community, the parents' generation controls the sources of communal wealth in the form of lucrative and remunerative family businesses. In any community this would amount to a significant source of leverage. But due to the high premium Mashadis place on wealth as well as the high value that they place on familial relationships, the leverage which familial control of the sources of wealth provides is especially significant. This leads to communal stability in a number of ways:

With regards to dating and marriage, for instance, it is mainly the elders -- not so much the youth themselves -- who are insistent on the issue of marrying only other Mashadis. And because of the tremendous leverage that the parents have, the Mashadi youth may be more apt to obey. With dire emotional (owing to the intensity of family bonds) as well as perhaps financial consequences to pay, is there really a point to rocking the boat?

This same sort of leverage allows the older generation to have a say over where their offspring will live. Although the pressure may not be overt, the financial resources at the parents' disposal may make Mashadi youth think twice before moving out - or away - against their parent's wishes.

The older generation has an inordinate amount of say. Because the older generation is essentially conservative in orientation, this virtually ensures the great stability we see with respect to dating and marriage and patterns of residence. Even more profoundly, though, the forces of family and finances are insuring tremendous stability in the employment path chosen by Mashadi youth. In a sense, if a Mashadi youth opts for a profession and turns his back on the family business, he violates two communal norms: on the one hand he is passing up the chance at easy access to fast money -- something at odds with the materialistic Mashadi culture. At the same time, such a person is undermining the intense familial bonds so central to Mashadi life by spurning the family run business.

But even more to the point, perhaps, is that when a Mashadi young man shuns the business route in favor of the professions, he is harming his chances at finding a desirable mate. Because of the materialism of the community, a twenty- five year old Mashadi jeweler who has been earning money for a few years is considered to be better merchandise than, say, a struggling first year medical resident. All the while, a young person who opts out of the family business must also contend with the familial ramifications of doing so. All things considered, it is an undertaking reserved only for those with tremendous resolve.

All in the Family: "You are Never Alone"

As sociological analysis cannot quite tell the whole story, something still seems to be missing from the picture. There is something elusive and ethereal, almost mystical abut being Mashadi that deals more in the emotional and psychological realm that the sociological. H.K. tried to explain it by telling me how the community reacted when his sister became ill while the family was vacationing in Florida. "People took off from their vacations and came to the hospital to visit. There were people my sister never even met." This response to his sister's illness by other Mashadis confirmed for H.K. the notion that as a Mashadi "You are never helpless… . There is this security." Or, as H.H. put it: as a Mashadi "you are never alone."

Perhaps more than social control, economic factors, even family ties, what will preserve Mashadi communal stability in the years to come is the desire among the youth to cling to these intangible yet highly potent psychological goods. Deep down, Mashadis, including the youth, might sense that if the community eases its restrictive and insular norms, the Mashadis will lose their distinctness and identity and become like everyone else. And then, perhaps, gone will be the warm feeling that comes with knowing you have 4,000 close relatives and friends.

For now, though, to hear H.H. tell it, Mashadis appear to be sitting pretty: "To be Mashadi," he informs me "is the best thing that could happen to anyone."

Getting Back to Work, Moms

Parenting Today

By: Nora Ebrani

The New York Times Magazine dedicated one of its recent issues to what "status" means to different people. Each in a series of articles analyzed how "status" depends on different factors such as an individual's age, cultural background, profession or demography.

Status symbols differ depending on the community you live in. For Orthodox Jews, status is studying, studying and more studying; for math and science researchers, writing a paper with a big shot; for a psychiatrist, really getting inside a head; for surfers, getting a key to California's best private beach; for contemporary painters, having your work displayed in the MoMA; for vegetarians, eating raw food; for the Nineties' nouveau riche, getting what you want in a snap; for retirees, still having a valid driver's license.

And last but not least, one of the articles concluded, status for an eight year-old is a stay-at-home mom. In a society in which 70 percent of all mothers work, to have a stay-at-home mom for door to door pick-ups and drop-offs from school and after school activities as well as a home-cooked meal every night means a lot. How many young children do you know that boast about their working moms? Who wouldn't mind full-time service from a loving mother? However, how many of these young children want to be a stay-at-home mom when they grow up?

Children are narcissists from birth by nature, meaning that they think they are the center of the universe. As they grow up, they learn about other beings around them. And the older they get, they acquire a better understanding of their position in the family, their community and society as a whole.

Almost everyone in my generation had a stay-at-home mom. As hectic as my work schedule is today, I stayed home with my daughter for the first few years. There is a balance between work and home. Children do not need to have a mother to please them every minute of the day. Don't worry about your eight-year-olds losing their "status." A lot of women today work part-time, start an at-home business, go back to school, become active in family businesses, or share a job with a friend. It is very difficult, but not impossible, to find the right balance to spend enough time at home and at the same time live a productive life outside your home. In the long run, even your children will be proud of your accomplishments.

The first few months of work are generally the hardest. Don not let this adjustment period wear you out. If possible, start with short hours and add later. Furthermore give your children time to adjust. Spend quality time with them after work. Tell them about your job. Take them to work with you if you can and let them see what you do. Tell them that you love them, but your job means a lot too. Use this time to teach your children to become more independent and do things for themselves, their siblings and do chores around the house. They could even make money by doing so.

Status for an eight-year-old may be a stay-at-home mom, but children don't stay eight-year-olds forever. They grow and, as they grow they become more and more proud of their working moms.

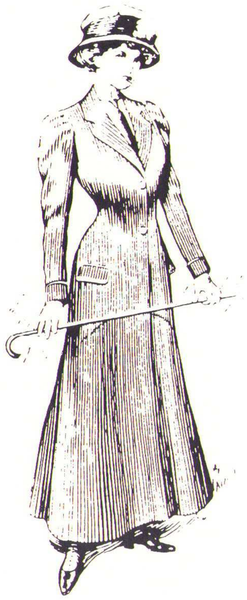

Some Tips on Getting Back into the Work Force:

- **Education and Specialized Training**

A college education, though it may be the best gift a woman could give to herself, could take years for someone with children and household responsibilities to complete. However, a lot of schools offer specialized training, such as computer workshops, that enable people to find jobs easily.

- **Resumes and Letters of Reference**

Today, good jobs with good salaries are scarce. For every good position that becomes available, hundreds of people apply. The only people who get an interview are those with outstanding resumes. Make your resume look good. Include a lot of your positive characteristics. Make it look professional. Get other people to read it. Get outside help if you need it. In addition, find three people who know you well and like you to write letters of recommendation for you.

- **Good Interview Skills**

Dress up for the position you're applying for. Sell yourself by convincing the interviewer that you would be the very best person for the job. Modesty doesn't take you anywhere on an interview. Confidence is the key. You have to believe you are the best and you have to make the interviewers believe it.

- **Good Connections**

Get to know people. A lot of times knowing the right people in the right places will get you the job. Don't be shy to tell people that you're looking for a job. It's called "networking" and it just might pay off.

Letters to Megillah

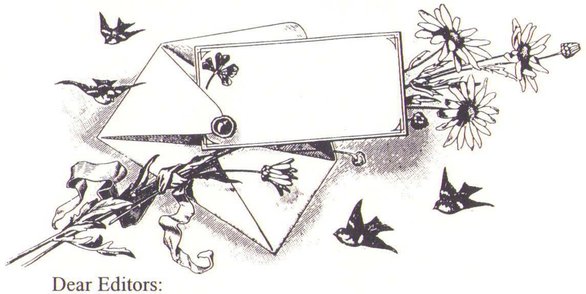

Dear Editors:

I would like to congratulate the Central Board members on their comprehensive end of term report, especially the part entitled "A Thanks to the Community." There is an old story that is very applicable to our community experience over the past several years.

It is told that there was once a widowed old man who had three sons and also three precious belongings. The first was a flying carpet that could take its owner anywhere in the world. The second was a magic globe that had the power to show anything that was happening anywhere. The third was a miracle apple, one bite of that would cure any illness known to mankind. When the time came for the old man to pass away, he bequeathed each of the above items to his sons respectively.

It came to pass that there was very rich Maharaja in India who had one daughter. This daughter had been inflicted with a mysterious disease that could not be cured by all the doctors around the world. So, in desperation, the Maharaja let it be known that any man who could cure his daughter would receive half of his vast fortune and also receive the daughter's hand in marriage.

So the three brothers decided to go and help the Maharaja's daughter. The one with the magic globe found out exactly where she lived. The one with the flying carpet took the three brothers to her home. And finally, the one with the miracle apple let her have a healthy bite, which cured her of her illness immediately.

It was now the Maharaja's turn to honor his commitment. The part about dividing half of his fortune equally among the three brothers was easy to settle. But how do you wed one princess to three brothers? The Maharaja sought a council of Wise Men to recommend a solution.

The recommendation was unanimous. The girl should marry the third brother, the one with the miracle apple. The reasoning was simple. The brother with the globe and the one with the carpet still had the full use of their possession, but the brother with the apple had lost part of his wealth, namely the apple.

As I mentioned in the beginning, this story is very applicable to our community. Those of us who planned and built our synagogue in Great Neck did not lose any part of our knowledge or experience. But those of our community who gave from their fortune and wealth lost something tangible. They are the ones who should truly receive our collective thanks.

Name Withheld

Dear Megillah Editors:

Even Uncontested Village Elections Are Important:

In the summer of 1998, a group of young Mashadi individuals clashed with the police and the general public while standing on Middle Neck Road in the Plaza. Soon after, I received a call from the Mayor of the Village of Great Neck Plaza, Robert Rosegarten. He was extremely irritated by the selfish and disrespectful attitude that some of our youth display in town.

I suggested to him that two blocks of Middle Neck Road should be closed down every week so that people could walk freely on Saturday afternoons. He liked the idea in principle but he stated that the 150 people who vote for him and keep him in power may disagree, as they are residents who like the *status quo*. He suggested that if at least 20 people in our community would vote for him, he could inform regular supporters that part of his constituent wants two blocks closed off for at least 15% of the year. Unfortunately, even though the Mayor addressed our community during a *minyan* at Colbeh one week before Village elections and all Mashadi registered voters were called to vote, only two people voted.

He called me three days after the election to inform me of the small turnout. As a consequence, he stated we should not expect any street closings in the near future. But it's all in our hands. It is my hope that our community would take Village elections more seriously even though most of them are uncontested.

Alfred Dilamani

For parties, gifts or as a decor in your own home

Dried Flowers by:

DALIDA NAMDAR

516-487-3138 516-487-4743

Health

Cigars:

Are they as safe as you think?

Have you ever had the feeling that whenever you enjoy something, it turns out to be bad for your health? Unfortunately, that is the case with cigar smoking. Although people are bombarded with information about the dangers of cigarette smoking, very little has been said about the dangers of cigar smoking. Recently, due to a variety of advertising campaigns, cigar smoking has gained popularity, not only with men, but with women as well.

Some facts about the dangers of cigar smoking, as provided by the American Cancer Society:

1. Carcinogens and cancer-producing chemicals found in cigarettes are also found in cigars. All tobacco users are five to ten times more likely to get cancer of the mouth or throat than non-smokers.
2. Cancer death rates among men who smoke cigars are 34% higher than among non-smokers.
3. The rate of lung cancer among cigar smokers is three times that of non-smokers.
4. Cigar smokers have four to ten times the risk of dying from laryngeal, oral and esophageal cancer as non-smokers.
5. Inhalation is not necessary to cause damage.
6. Cigar smokers incur the risk of cancer of the lip, tongue and mouth as much as cigarette smokers.
7. Smoke condensates from cigars actually contain more carcinogens than condensates from cigarettes.
8. The concentration of tar and nicotine is much higher in cigars than in cigarettes.
9. And for those simply in the vicinity of a cigar smoker, you should be aware that exposure to second-hand cigar smoke carries more of a risk than exposure to second-hand cigarette smoke.

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چك آپ كامل Check Up
★ كاشتن دندان Implant
★ سفيد كردن دندان Bleaching
★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در يك روز
★ درمان و جلوگيری از بيماريهای لثه Gum Therapy
★ دندانهای متحرك و ثابت Full or Partial Dentures
★ روكش و بريج چينی Crown & Bridge, Laminate
★ روت كانال (درمان ريشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
★ ترميم دندانهای شكسته و تغيير رنگ داده شده با تكنيك باندينگ Cosmetic Bonding

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

اورژانس ۲۴ ساعته و پذيرائی از بيماران
در شبها و روزهای آخر هفته

قبول اكثر بيمه‌های دندانپزشكی و مديكيد

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

Money Matters

Managing Risk

By: Payam Hakimi

Given the stock market turbulence of recent months, many people are wondering if they should shift their stock market money into bonds, CDs, or money market accounts. The simple response is: Hold your course. But the course you chose while the market was rocketing upward may not match your true tolerance for investment risk. In other words, are you feeling more nervous now that the ride has gotten bumpier? If so, it's time for a very natural reaction. But is your nervousness keeping you awake at night or making you more likely to dump assets when prices are lower? For many, that would be a big mistake.

Whatever your level of anxiety, from none to nail-biting, remember that your equity investments should be, by definition, long-term money. This would include retirement and perhaps college education assets, assuming your children's college enrollment is more than five years away. Money earmarked for short-term goals, such as a new house two or three years from now or a new car, typically should not be in the stock market at all. In order to determine your tolerance for risk you need to ask yourself the following questions:

What is your age?

This is the first question because younger investors have a longer time horizon for goals, such as retirement and college costs, and can usually take on more investment risk. The idea of risk is quite different from the gut-wrenching jolt of seeing account values melt away. No one enjoys that, even those who can console themselves with the idea that they are buying assets on the cheap as these periodic meltdowns occur. But younger investors should be able to live with the ups and downs of a relatively volatile investment because they expect to receive a higher rate of return over time. Retirees are typically more conservative because they have a shorter time horizon and can't afford major losses.

In how may years will you begin to use your investment assets?

Different people have different goals. One 40 year old expects to work to age 70; another wants to retire at age 55. One 35 year old has a 10-year-old child; another has a newborn. And some retirees will refrain from tapping retirement investments until five years after retirement begins. Again, the idea is to find out what your goals are so you can more accurately gauge your tolerance for risk.

How much do you expect your investments to grow in the next 5-10 years?

Are your expectations realistic? For instance, what if you said: "I expect to earn 20% per year." Sorry, that's just not realistic. True, it has happened with large stocks over the past three years, but this period has been far from ordinary. Historically, stocks have outperformed bonds by almost 7% per year, and cash by almost 11% per year. If we look at stocks in any 10-year period out of the last 50 years, we can see that in the best 10 years stocks returned an average of 20% per year, while the worst 10 saw an average return of 1.2% per year. If we look at stocks in any one year period, the highest return was 52.6% (in 1954), and the lowest was -26.5% (in 1974). Keep in mind that a stock only portfolio has a much greater risk of loss over the short-term than a well-diversified portfolio including cash and bonds.

Over the last three years, the average return on the S&P 500 stocks has been 31%. Is it reasonable to expect to make that return consistently over the next 20 year? No. Lets look at the last 50 years for U.S. stocks and 27 years for foreign stocks: Over that time frame, cash equivalents have returned 5% per year, short term government bonds 6%, large stocks 13.2%, small 15.1% and foreign 12.9%. So why not put everything in small stocks? Because you probably would have to ride out some pretty bad and long stretches along the way. For instance, many small stocks have been in a tailspin so far in 1998, even as many large caps have continued their Bull run. It's difficult to predict which markets are going to perform well in any given year.

Experience tells us that the best way to strike a balance between risk and return is to diversify among stocks, bonds and cash. You'll also want to diversify to some extent within each category. Your stock portfolio, for instance, should contain a mix of large, small and foreign stocks.

What is the longest time frame you are willing to sustain a loss position on your total portfolio?

So you'd have no problem with an overall loss lasting over four years, eh? Are you sure about that? Most of us have a much lower threshold of pain. The majority of stock market losses historically have been recouped within a year, but there have been years when losses took several years to rebuild.

So what's your real tolerance for risk? If you've felt the itch to rejigger your investments over the past months because of market fluctuations, or even because you're just concerned that your holding's aren't fully diversified, you may be taking on more risk than you should.

The Yom Kippur War

A Time Line

25 Anniversary

✡ October 6, 1973 ✡
Egypt and Syria launch a coordinated attack on Israeli positions along the Suez Canal and in the Golan Heights. Egyptian troops cross the Canal, secure a beachhead in the eastern portion of the Sinai Desert, breaching Israel's Bar-Lev line. Syrian troops defeat Israeli forces on Mt. Hermon in Northern Israel.

✡ October 7, 1973✡
Syria captures most of the southern portion of the Golan Heights.

✡ October 8, 1973 ✡
Israel launches its first counter-attack against Egypt, which is unsuccessful. The Soviet Union supplies additional arms to Syria and Egypt.

✡ October 9, 1973✡
Against orders, Reserve Maj. Gen. Ariel Sharon launches a counter-attack against Egyptian forces in the Canal area. Sharon's actions lead to moves for his dismissal.

✡ October 9, 1973 ✡
U.S. Jewish leader Max Fisher urges President Richard Nixon in a meeting at the White House to ``Please send the Israelis what they need." That night, Nixon tells Israeli Prime Minister Golda Meir that ``All your aircraft and tank losses will be replaced."

✡ October 10, 1973 ✡
Washington authorizes an airlift of military supplies to Israel after the Soviet Union sends additional arms to Egypt. Israel successfully attacks Egyptian troops that had moved out of range of their protective surface-to-air-missile umbrella. Israel has recaptured most of the territory in the southern Golan.

✡ October 11, 1973✡
Israel attacks Syria from its positions on the Golan Heights. The Soviet Union's ambassador to the United States, Anatoly Dobrynin, tells U.S. Secretary of State Henry Kissinger that Soviet airborne forces are on the alert to defend Damascus. Kissinger warns Dobrynin that if the Soviet forces sent troops to the Middle East, the United States would as well.

✡ October 12-13, 1973 ✡
The United States sends additional arms shipments to Israel.

✡ October 14, 1973 ✡
In one of the largest tank-to-tank battles ever fought, Israel is estimated to have lost ten tanks, the Egyptians anywhere from 250 to 300. Iraq and Jordan send troops to the Golan, in response to appeals for assistance from Syria.

✡ October 16, 1973 ✡
The first Israeli troops cross the Suez Canal. Egyptian President Anwar Sadat asks the Soviet Union to convene the United Nations and seek a cease-fire.

✡ October 17, 1973 ✡
Ten Arab member nations of the Organization of Petroleum Exporting Countries (OPEC) announce they will cut oil production until Israel withdraws from Arab territory captured during the 1967 Six-Day War and the rights of the Palestinian people are "restored." The embargo was not completely lifted until March 1974.

✡ October 20, 1973 ✡
Israeli forces reach within ten miles of Damascus.

✡ October 21, 1973 ✡
Israeli forces, led by reserve Maj. Gen. Avraham Adan, encircle the Egyptian Third Army. Forces led by Sharon take up positions less than 40 miles from Cairo.

✡ October 22, 1973 ✡
Israel overtakes all Syrian positions on Mt. Hermon. The United Nations adopts Security Council Resolution 338, which calls for an immediate cease-fire, the implementation of Security Resolution 242, which called for an exchange of land for peace and negotiations between the "parties concerned" aimed at establishing a "just and durable peace."

✡ October 23, 1973 ✡
Fighting continues despite the cease-fire. The United Nations Security Council passes Resolution 339, which restated the group's call for an immediate cease-fire and called for the dispatch of U.N. observers to the area.

✡ October 24, 1973 ✡
A second cease-fire is put into effect, but fighting continues between Egypt and Israel. As a result, the Soviet Union threatens the United States that it will send troops to support the Egyptians. The United States puts its nuclear forces on a higher alert. The Soviet Union withdraws its threat the following day.

✡ October 28, 1973 ✡
Israeli and Egyptian military leaders meet to implement the cease-fire at Kilometer 101 marker in the Sinai. It is the first meeting between military representatives of the two countries in 25 years. Israel has lost roughly 2,500 soldiers, Syria 3,500. Egyptian casualties are unknown.

The Fork: Left or Right?

Some thoughts on growing up

By: David Kamali

We grow up in a world that seems immaculate. There couldn't be a thing wrong. Even when you watch the updates of the Gulf War on television, you don't understand any of it. You don't understand that people are dying or, even if you did, you wouldn't understand the significance of it. But as you grow, you begin to experience vicarious emotion and it becomes more real to you than ever before.

The beginning of these overpowering emotions usually begins around the ages of 12 or 13 and continues until about the ages of 17 or 18. An extremely overwhelming experience I had as an adolescent was the reality of drugs, smoking and drinking. You are 12 years old and your older friends tell you about high school and about drugs and smoking and stuff. You watch television shows that bring up those topics, but it seems like those are just isolated cases in some "hick" or "slum" town. The truth of the matter is that as soon as you get into high school, you realize that it's real, right there smack-dab in front of you. It's no longer just something you joke about. You might say something about someone jokingly and find out the next day that what you said about that person is true. You are gorged with questions and longing for answers that will only satisfy a false sense of security. There is no way you can avoid such strong reality.

Another perplexing part of adolescence is accepting the changes that are occurring and will occur. You will notice that your friend's personality will change and you might or might not like the change, but the fact of the matter is that you must accept these changes. These changes usually distinguish your true friends from your so-called friends.

You will learn that you have a lot more freedom and all of this power at once could be very overwhelming. You must learn that this freedom is a privilege and shouldn't be used carelessly. Along with the freedom comes the responsibility to make the right choices. These choices aren't just what to wear or which clothes to buy, but who you choose to hang out with, what you choose to do and where you choose to go. Being at the wrong place at the wrong time is something you'll probably encounter. You have to constantly remind yourself that you could be at risk for a bad situation. There were times where I got into major trouble simply for being at the wrong place at the wrong time, but I did know in the beginning that I was at risk for this trouble. You do have the choice of where you are and who you hang out with, which can keep you out of trouble or put you in a load of it.

Because it's difficult to see your own changes, you only notice the changes that are taking place among your peers. You begin noticing changes in a person and you might make fun of them or just feel jealous of them. You don't realize that you have or will be going through very similar changes as well.

But the biggest part and possibly the worst part of adolescence is that you have all the disadvantages of being a child and all of the disadvantages of being an adult and none of the advantages of either. For instance, you get into a fight with your brother or sister…your mom or dad says, "he's a baby, and you are old enough to behave like an adult." Then you say, "so can I have my own car." They say, "Sure, when you're old enough," or, "Sure, if you pay for it." You can do all the hard work in the house without getting paid for it; then, if you want to stay out late or buy your own things, the answer is always, "NO!" These years can be one of the toughest stages of life. And if anyone says, "These are the happiest years of your life," you'll probably be wondering if it could possibly get worse from here on. They'll probably just be saying that to make you feel better, but the truth is when the whole adolescence deal is over, you'll see that you had fun and you'll wish it would last longer. It's a time for you to face reality, but at the same time, you don't pay the consequences for your mistakes. Consider it a grace period!

Megillah Viewpoints

The Mashadi Teen Club is proud to have organized our first issue of Viewpoints. We are very honored to be given this responsibility. We hope we can make this section more exciting and appealing to everybody in our community. For our first issue, it was decided that the youth send in samples of their creative writing. The MTC thought this would be a good way to express to our fellow community members what the youth have on their minds. Please join us and share your thoughts in order to continue making each issue more interesting.

The Good Old Days

By: Todd Hakimi

There are few moments in a person's life when he is given an opportunity to share a memorable experience from the past. I am thankful for this opportunity. In sharing this experience, I am hopeful that people will not only learn but possibly grow from the story I am about to tell. My story has to do with an old classmate of mine with who I had a very special relationship. It is both heart-warming and inspirational. Here's how it goes.

It was on a Wednesday afternoon, right smack in the middle of the work week when I decided to go to a nearby Deli to grab a bite to eat. As I began searching for a place to sit and eat, who do I run across but an old friend from Junior High School. To protect his identity, we'll call him "Billy." Now keep in mind I haven't seen Billy in ten years. So I wasn't sure if he would remember me at all. But there was no way I could forget him. No, Billy was different.

Billy was one of the top students, not only in my grade but also in the entire school. He was an insecure fellow at least twenty pounds lighter than everyone else in our class. He wore thick-rimmed glasses and a pair of pants that rode well above his belly button. Billy tried very hard to keep to himself. But, as you could imagine, his appearance made for an easy target for many of his peers. Unfortunately, I was among these peers; some might even say the ringleader. Preying on the weak is nothing to be proud of. Obviously you cannot justify some of the actions I would take. However, during Junior High, we all strive to gain acceptance from our peers. Beating on Billy was just my way. During our formative school years I would savagely assault Billy time after time. Beating Billy to a pulp would give me the popularity among my classmates that I longed for. During these beatings Billy would offer little to no resistance. Being about five inches shorter and 27 pounds lighter, he posed no threat to me at all. On numerous occasions I would land blow after blow without fearing any form of response or retaliation. It was as if I was fighting a punching bag. But, most importantly, it did wonders for my confidence.

So, twelve years later, to see Billy sitting by himself eating lunch, did bring back some fond memories. As our eyes met I felt a certain uneasiness come upon him. But I quickly put that tension to rest by giving him a warm greeting and seating myself directly across from him, my lunch in hand. Billy had not changed a bit. He had the same slender build that I remembered twelve years ago. Even his thick-rimmed glasses looked no different. And, most important, Billy still seemed to emanate a sense of awkwardness while in the presence of others. It looked to be the same old Billy.

As we got to talking, Billy began to let loose. It took a bit of prodding on my part but he would eventually open up to me. I learned he had a wife and kid. He even showed me a picture. Soon Billy would go on about how happy he was with not only his family life but also his career. As he did this, my mind began to drift. I looked at his face and remembered the good old days. I noticed Billy had a small gash right below his eye. Could this be the same gash I gave him in the school library, when I blind-sided him with a clean right cross, shattering his eye glasses and rendering him unconscious? My attention shifted to his nose where I couldn't help but notice how crooked it was. Could this be my doing? Instantly I flashed back to the time my friends and I came across Billy lying down by himself on the school lawn reading a book. At that particular moment I couldn't help myself from dropping my knee right on the bridge of his nose, leaving him lying in a pool of his own blood. Oh, there was no doubt we had some good times. But that was all behind us.

Billy had turned into a chatterbox. After telling me how rewarding his life had been up to now, both spiritually and financially, he would go on about some of his most recent academic achievements. This set something off inside of me. My heart began to race, my muscles tightened and my fist was clenched. He spoke of how he graduated college with honors and came ever so close to being named valedictorian. I could hardly control myself. Billy would go on about some of the ground-breaking work he was doing in the field of computer science (not one of my passions). At this time I had reached my boiling point. An altercation was inevitable. But then something came over me. As Billy was about to go off on another tangent, I would do something that was both out of character and admirable. Without saying a word, I picked myself up and walked out of the Deli in the midst of Billy's aimless chatter.

By now you're probably wondering about the point of this story. Is it to show how I was able to exert self-control under extreme circumstances? Or how I was able to turn the other check and walk away from a fight despite being goaded by my counterpart? The answer is no! My intent wasn't to glorify my actions. Instead it is to show that people do change over time. Twelve years ago, if I was put in a similar situation, I might have decapitated Billy. But on this day it was not to be. I wasn't going to let Billy lure me in. So I simply walked away. And by doing so I proved I was the better man. Maybe Billy hasn't changed over the years but I know I have.

Reputation

By: Shirley Kashimallak

The concept of 'reputation' affects peoples' lives everywhere. Reputation is someone's overall character as seen or judged by others. In our community, too, reputation is of great importance. Our life basically revolves around morals and standing in society. It is very important if someone has an extraordinary position. But on the other hand, it is undoubtedly the end of the world for an individual if their reputation has been destroyed. Some "categories" that make up someone's reputation are family, attitude, education, sexual reputation and money.

It is difficult to distinguish a "good" family name from a "bad" family name, but you are born into knowing which is which. There are families that are well-known for being gossips, some who donate a lot to charity, few who are greatly educated, some who have a lot of money and others who are just judged as being egotistic.

Attitude is something that is determined by people who are intelligent, academically and socially. These individuals are very open to mankind and get to know people for who they are. Some other people however, don't open up and sometimes act very ill-mannered and overbearing to others just because of rumors that go around about them. It is very complicated to truly become friends with someone or to really get to know them because of family reputation. There could be an instance where a youngster may be a good person, but due to a poor family reputation, many other children may be forbidden to converse with him or her. Experience shows that if you are a good person, and you associate with a "bad person," the judgment made by other people is that you are precisely like the "bad person."

In our community, dating is something that is forbidden until the time of finding a spouse. Until the guy actually proposes, the "rendezvous" is usually kept a secret. It sounds ridiculous but it is true, and if a relationship between a couple gets out, the next thing you know is that rumors about marriage and a pregnancy are out. Here again, family reputation is very significant in finding a companion. The parents of a woman would most probably not allow their daughter to marry a man from a "bad family" (and vice versa).

Reputation is a big matter everywhere. In certain communities, such as our Mashadi community, reputation is based on family, attitude, dating style and money. All these categories correlate with each other and make up an individual's character and together determine how he or she is judged.

My New Perception

Coming to Terms With Disease Around You

By: Jasmine Hakimian

When I was younger and I watched TV or read the newspaper, there would always be something about people who had a disease or had been murdered. I would wonder why these people got a disease or were killed. Something had to go wrong in these peoples' lives that G-d made them suffer. How can people be so neglectful about their lives? People have the brain capacity to know what is going on with their lives. I used to always say to myself, "I am a very lucky person to know what the world offers to me and I take care of myself." I was not aware that people that have a disease might be trying to take care of themselves as well. Perhaps it was not their fault.

As a kid, I had trouble talking about AIDS. It is a malignant disease and you cannot get rid of it. It disquieted me to see people who said that they were blissful and they had the disease. How can you be happy that you know your life is going to be shortened because of this disease? How come these people do not realize how bad AIDS is? AIDS is the most talked about topic in health education around the world. There is not one person who can tell me that they got the disease because they did not know what they were doing. There are many warnings and people who educate you about the peril of AIDS that it is difficult not to get the information in your head. Why can't people just be smart and listen, rather than getting their lives in danger?

My observations and demeanor towards people who have the AIDS disease changed when a girl at my Eighth Grade graduation gave a speech about her struggle with AIDS. She was an intellectual and precious girl, which challenged my theory about how someone with AIDS had to be sad. It also called into question my belief that G-d uses this disease to punish bad people. Instead of thinking about the time of graduation, I cried throughout her whole speech about her audacity to fight this disease. I kept on saying to myself, "Why her? Why her? Why did G-d make her a victim of this disease?" I started blaming myself for her. I was thinking how people with the virus cannot be the same as me. It was hard to see someone my own age and in my own school on a downfall.

A few weeks after graduation, my perception and temperament towards people with the AIDS virus changed dramatically because of this girl. She said in her speech that she did not want to be treated differently and that she wanted people to see her as any other human being. From that summer until now and forever, I promised myself never to treat anyone with or without a virus differently. These simple rules of evil and kind had guided my life as a human being, but now I know differently.

Mom's Top Ten Complaints and What She Really Means

10. *"As payeen musik-et beh man heart attack dad! Mageh karee!?"* (Turn off that stupid radio before I accidentally pull the plug out too hard!)
9. *"Een charand-parandah keh nega mikonee chee-eh* (What's this junk your watching?...Wow hot guy, well I have to go upstairs and watch the show now, but you can't know.)
8. *"Man fahmeedam keh to bah een pesar daree rah meeree. Nemikham keh esmeh 'cheap' barayeh khodet dar beeyaree"* (I don't want you to leave my sight, who will turn the TV on for me?)
7. *"Pasho lebassehto jam bokon. Man nahbayad saro-pat-ho beram tameez konam!"* (Slob! Clean this room so I can at least see a sign of carpeting!)
6. *"Ba pesarauyeh bozorg naree hah!"* (Don't talk to any guys two years older than you. Period.)
5. *"Agar oon computer-eto hamin alon khamoosh nakonee, aol- et au deesconect meekonam! Meefahmee?!"* (If you don't turn off the volume, I won't stop yelling; therefore you won't hear the IM's anyway.)
4. *"Magar dahman-et kharob shodeh. Cherah pahat oftadeh beeroon."* ["MOM! It's the style!"] *"Alon mod shodeh ke bacheyeh chardah-saleh mesleh khanoom lebas bepooshe? Boro baba! Hamin alon lebas-eto avaz kon."* (Your skirt is just ugly, and I can't think of a nice excuse. Go change.)
3. *"Movazebeh dahanet bash. Pesarah khosheshoon nemeeyad as yek dokhtaree keh barayeh pedar madaresh ehteram nadareh"* (the next Time you curse, I'm going to have to fix your skirt in synagogue next week.)
2. *"Vakhtee miresee, be man zang bezan!* (Call me every ten minutes, just in case you fall down a flight of stairs in the meantime.)
1. *"Bah kee tah nesveh shab rou AOL harf mezanee?! Bah pesarhah?"* (If you don't get off, I think I'm just going to stand here, read everything you write, and ask who everyone on your buddy list is.)

Viewpoints

Points of Reflection

Misery

By: David Dilmanian

Serbian atrocities,
Albanian refugees,
Torture in Colombia,
Genocide in Rwanda.

Sometimes life is like a game of poker,
We are dealt a hand, but not everyone gets a pair.
One does not always have the option to change it
Many go through life and complain about the trivial things
But for once, why don't we stop to look at others
And what kind of hand they are dealt
Those poor people in Ethiopia, what wrong did they do?
Why are so many starving and we get a second serving?
How about those massacred in Congo
And those killed in the civil war in Croatia
We are here in this little town of ours
And we have all the means to achieve everything
Envious, jealous, resentful, invidious, grudging, suspicious
What about those sick of leukemia, are they complaining?
Are those poor children complaining?

It seems that when we set limits for ourselves
We fail the most.

Make us proud love!

Life Is Beautiful

By: Donna Dilmanian

The movie "Life is Beautiful" blends a mixture of gentle humor, romance and Holocaust tragedy. It takes place in Italy in 1939. The main character, Guido moves into a small town where he works as a waiter, and wants to open his own bookstore. He falls in love with a teacher (who is his wife in reality). They get married and have a son named Joshua.

Guido and his family are taken to a concentration camp. Guido does whatever he can to convince his young son that the concentration camp is all part of a game. He tells his son that he must follow all the rules and not complain in order to earn 1,000 points and win a real tank.

This movie differs from other Holocaust movies in that it portrays the Holocaust with some humor. We see the love between a father and son, and a husband and wife throughout the movie. Its takes a movie like this to appreciate the advantages and privileges we have today, such as our right to practice Judaism.

Megillah

מגילה

مگیلا

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters. Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of $50 or more will be recognized for one year in Megillah.

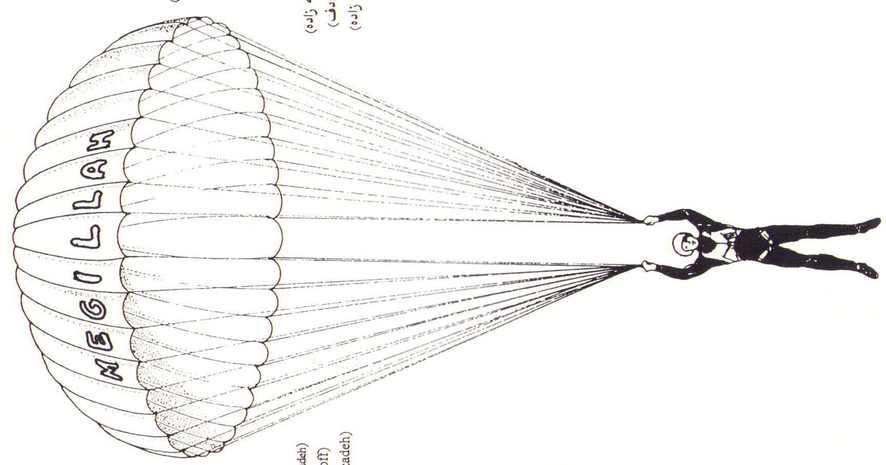

$500 and above
Mr. & Mrs. Moussa Etessami
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
J.P. Morgan (Payam Hakimi)

$260 and above
Mr. Poya Dilmanian
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. Sadegh Livi & Family
Mr. & Mrs. Hadjagha Nemati & Family
Mr. & Mrs. Mansour Zar

$100 and above
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. David Bichupan
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mr. & Mrs. Pirouz Dilmanian (Israel)
Mr. & Mrs. Albert Hakimian (Norooz-zadeh)
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Albert Kohanim
Mr. & Ms. Iraj Kohanim
Mr. & Mrs. Youssef Lavian (London)
Mr. Abraham Moheban
Nowbakht Family (Israel)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh (Hamburg)

$100 and above
Mr. & Mrs. Jalil Roubeni (Milan)
Mr. & Mrs. Elyahou Siouni
Mr. & Mrs. Nasser Zar

$50 and above
Mrs. Sara Bassaleli
Mr. & Mrs. Yoseph Banilevi-Karim
Mr. Aram Bakhshi
Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh
Mr. & Mrs. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. Amir Gorjian
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian (Lotfolahzadeh)
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Philip Hakimian
Mr. Shahriar Hakimian
Mr. & Mrs. Samuel Hoshmand
Mr. & Mrs. Cyrus Elian
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Mr. & Mrs. Soleyman Khani
Mr. & Mrs. Eshagh Kohanim
Mr. Maurice Moheban (Milan)
Mr. & Mrs. Habibollah Nabavian
Mrs. Khanomjan Namdar
Mr. & Mrs. Rafi Nassimiha
Mr. Shahab Shahverdi
Mr. & Mrs. Mehdi Tavazo

Under $50
Mr. David Aminia
Mr. Benjamin Aminoff
Dr. Rouhollah Cohanim
Mr. & Mrs. Jalil Dilmanian
Ms. Shokoofeh Hakimi
Mr. & Mrs. Esmail Hakimian

۵۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم و آقای فتح اله متقیان
خانم و آقای آقاخان نسیمی
خانم و آقای پرویز رویشی
جی پی مورگن (پیام حکیمی)

۲۶۰ دلار به بالا
آقای پویا دیلمانیان
خانم و آقای چنگیز حکیمی
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم و آقای امیج آقا خوردیان
آقای صادق لیوی و خانواده
خانم و آقای حاجی آقا نعمتی و فامیل
خانم و آقای منصور زر

۱۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
آقای موسی بنی لیوی و فامیل
آقای دیوید بیجویان
خانم و آقای سلیمان کهن
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم و آقای پیروز دیلمانیان (اسرائل)
خانم و آقای آلبرت حکیمیان (نوروز زاده)
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاک
خانم و آقای فریدون کاشی ملاک
خانم و آقای آلبرت کهنیم
خانم و آقای ایرج کهنیم
خانم و آقای یوسف لاویان (لندن)
آقای ابراهیم محبان
خانواده نوبخت (اسرائل)
خانم و آقای موشنگ رفیع نیا
خانم و آقای نورالله رجب زاده (هامبورگ)

۱۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای جلیل رویشی (میلان)
خانم و آقای الیاهو صیونی
خانم و آقای ناصر زر

۵۰ دلار و به بالا
خانم سارا بصلئی
خانم و آقای یوسف بنی لیوی (کریم)
آقای آرام بختی
خانم و آقای آقاخان داودزاده
خانم و آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانی
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای فریدون (لطف اله زاده)
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای شموئل هوشمند
خانم و آقای داتیان ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم و آقای سلیمان خانی
خانم و آقای اسحق کهنیم
خانم و آقای موریس محبان (میلان)
خانم و آقای حبیب اله نبویان
خانم خانم جان نامدار
خانم و آقای رفیع نسیمی ما
آقای شهاب شاهوردی
خانم و آقای مهدی توانع

زیر ۵۰ دلار
آقای دیوید امین نیا
آقای بنجامین امین اف
دکتر روح اله کهنیم
خانم و آقای جلیل دیلمانیان
درشیوه شکوف حکیمی
خانم و آقای اسمعیل حکیمیان

جدول و سرگرمی

از: شایان

افقی:

۱- از آثار موریس مترلینگ بلژیکی - نویسنده توانای فرانسوی که با قلم خود وسیله تبرئه دریفوس یهودی را فراهم آورد ۲- ادای درد - گاهی موجب فوت زن حامله است - انکار نمودن - روح و روان ۳- زراعت بارانی - صفت دریا - کامیون بزرگ - یمانی آن معروف است ۴- تشبیه قد دلبران - پایتختی در آمریکا ۵- امت ها - نخست وزیر زمان جنگ فرانسه که بعد از جنگ اعدام شد - قدیم زینتی برای مو بود ۶- بیماری پوستی خطرناک - پشیمانی - تنظیم کار موتور ۷- دارای رفتار پسندیده - دستی - ..... حیات دو روزی نبود بیش/ آنهم کلیم با تو بگویم چسان گذشت ۸- شرق باصطلاح بیگانه - آنرا دستمال نمی بندند ۹- نفوذ پذیر - کسر گذاشتن ۱۰- قرار ملاقات - انتظار نیکو دارد ۱۱- چراغ رومیزی - جدا - از آنطرف کمک پزشک است ۱۲- همیشگی - زیرکی - دلهره و نکته بینی ۱۳- از آنطرف قوم را گویند - نویسنده فرانسوی - از آنطرف یک وعده غذا است ۱۴- اهلی - بلندی و فراز ۱۵- پادشاهان دارند - مبداء و منشاء - به مخاطره افکندن - طلای سیاه ۱۶- از اولادان - نشاط و سرور - یکان - فوری ۱۷- دانشی در پزشکی - علاقه خود را از دست داده است.

عمودی:

۱- بزودی دوست میشود - مال موتور اتومبیل است ۲- لوله تنفس - لباس شنا - ماه ایرانی - میوه ای است ۳- ترس- حاشا میکند - جانشین - سوا ۴- ناشنوائی ها - غمگین ۵- نقاشی - بدور کسی یا چیزی جمع شدن - ... آنست که خود ببوید نه آنکه عطار بگوید ۶- جشن ازدواج - آب پیما - از آنطرف وجهه و اعتبار است ۷- زایمان غیر طبیعی - .... بر تو ای چرخ گردون ... - داوطلب عملیات خطرناک در ارتش ۸- یکی از رنگها است - مربوط به نمایش و سینما است ۹- یکی از گلها است - همسایگی ۱۰- محترم و معزز داشتن - یک تیپ سوار در ارتش ۱۱- هتلی به این نام است - از مجالس - ضمنا" ۱۲- مدرسه مذهبی - قهرمان کلیله و دمنه - اشیاء سخت است و به کرات آسمانی هم اطلاق میشود ۱۳- حرف نمیزند - شاعر معروف انگلیسی - پسوندی است برای میخانه و بتخانه ۱۴- از کن آمده است - از اعضا میباشد ولی بهم ریخته ۱۵- از مقیاس های طول - مأمور نابودی - الهه زیبائی - خالص و پسندیده ۱۶- شهر ایرانی - قمار باز - ماه عبری - نابودی ۱۷- نویسنده فرانسوی که اثر معروفی بنام مائده های زمینی دارد - کشیش نابکاری در دستگاه نیکلای رومانوف تزار روسی.

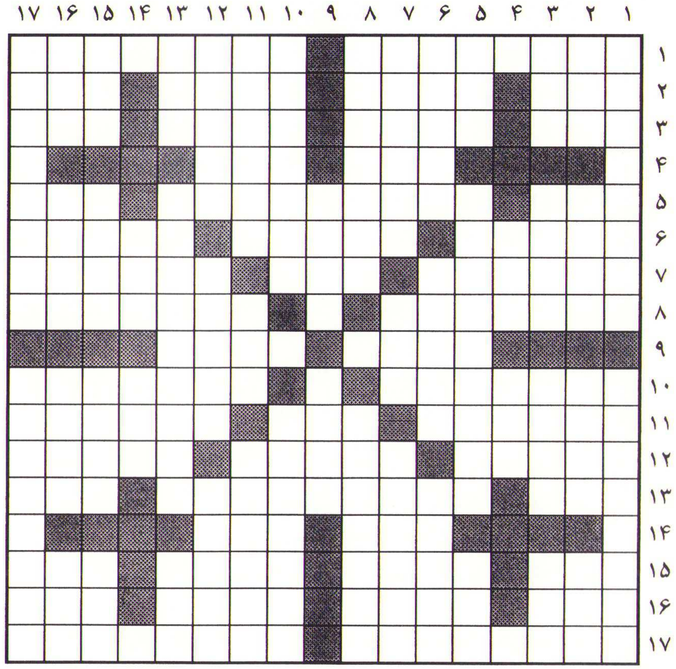

حل جدول شماره قبل

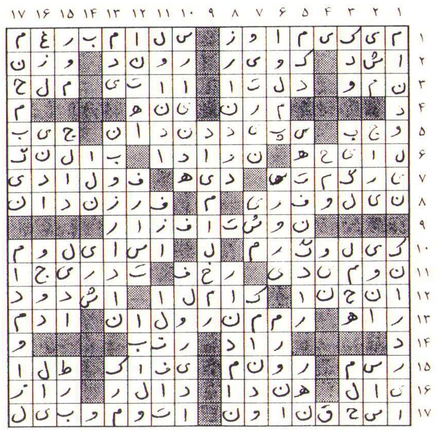

میکنی تا ساز و برگ عیش وقت رفتن است
میرود تا وا شود گل وقت چیدن میشود
«واعظ قزوینی»

رشته عمر بشر یکتاست، یکتا ای دریغ
حرص ما این رشته را اکنون بصد جا بسته است
«پژمان بختیاری»

پیری و جوانی چو شب و روز برآمد
ما شب شد و روز آمد و بیدار نگشتیم
«سعدی»

هر یک چندی یکی برآید که منم
با همت و با سیم و زر آید که منم
چون کارک او نظام گیرد، روزی
ناگه اجل از کمین درآید که منم
«خیام»

نردبان این جهان ما و منی است
عاقبت این نردبان افتادنی است
لاجرم هر کس که بالاتر نشست
استخوانش سخت تر خواهد شکست
«مولوی»

نیمه راه عمر

در نیمه راه عمرم و یاران نیم راه
چون دزد کامدیده پراکنده از برم!
غمناک و بی امید و کم آمیز و دیرجوش
در انتظار ضربت یاران دیگرم
دانم دگر که در پس آن خنده های مهر
گر هست جز سپیدی دندان کینه نیست
دانم دگر که پنجه گرگان توبه کار
مرهم گذار خاطر و غمخوار سینه نیست
دانم دگر که چون زن و زر سایه درفکند
پاکیزه سیرتان بتر از جانور شوند!
دانم دگر که بر سر تاراج نام و جاه
یاران رسته، دشمن بیدادگر شوند.
دانم حدیث چرب زبانان خودفروش
دانم حدیث یارفروشان خودپرست
دانم فسون راست نمایان کج نهاد
دانم فریب کارگشایان چیره دست
دانم، ولی چه سود که اندرز روزگار
چون پند پیر و صحبت آموزگار نیست
تا روزگار تجربه آید بسر، دریغ
عفریت مرگ خنده زند... روزگار نیست
«فریدون توللی»

کاروان غریب

جوانی بر سر کوچ است، دریاب این جوانی را
که شهری باز کی بیند غریب کاروانی را؟
خمیده پشت از آن گشتند پیران جهاندیده
که اندر خاک میجویند ایام جوانی را
ز نقد و نسیه ی عالم همین عمر است سرمایه
حقش بگذار در طاعت، بیاموزش معانی را
چو میدانی که باید رفت از این هشیار دل تر شو
نباید برد چون مستان به غفلت زندگانی را
به هرزه میدهی بر باد عمر نازنین، کز وی
به حاصل میتوان کردن حیات جاودانی را
اگر تو شادمان باشی چه معزولی رسد غم را؟
وگر خود را کشی از غم چه نقصان شادمانی را؟
«نظامی گنجوی»

عقربه تقدیر

ای وای در این دار فنا، خستگی ما
چیزی نبود، جز غم دلبستگی ما
چون ساعت رفتن برسد، الفت هستی
صد پاره شود، با همه پیوستگی ما
ما جمله، اسیران من و مائی خویشیم
اینجاست، همان علت صد دستگی ما!
افسوس، که با قید تعلق خبری نیست
ز آزادگی مطلق و وارستگی ما
نیک و بد تقدیر، که تغییر پذیر است
تعبیر شود، پستی و برجستگی ما
این عقربهء تند زمان است، که خندد
بر راه دراز و، قدم آهستگی ما
در عین جوانی، بشکفتند یکایک
پیران جهاندیده، ز بشکستگی ما
«معینی کرمانشاهی»

دکتر آلبرت یوسفی

Dr. Albert Youssefi

Chiropractor

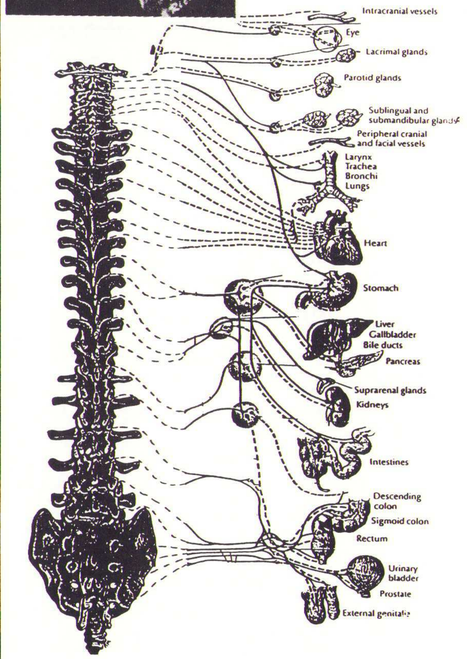

- درمان سردردهای مزمن
- کمر درد
- آرتروز
- شانه درد
- کوفتگی ماهیچه‌ها
- زانو درد
- گردن درد
- میگرن
- بی‌حسی دستها و پاها
- کجی ستون فقرات
- ناراحتیهای دیسك و سیاتیك
- درد مچ دست

بیمه هر نوع تصادفات و جراحات شخصی بوسیله اتومبیل پذیرفته میشود.

استفاده از متد جدید طب سوزنی

برای اشخاص بدون بیمه تسهیلات چشمگیری قائل می‌شویم.

ناراحتیهای جسمی با گذشت زمان درمان نمیشوند بلکه به مراقبت احتیاج دارند.

مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

Queens
99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

Great Neck
738 Middle Neck Rd.
Great Neck, NY 11024
(516) 466-2585

اقتصادی

از: هوشنگ نعمت زاده

اوضاع و احوال اقتصادی کشور پس از چند ماه نوسانات نامطلوب، خصوصا" تنزل بازار سهام، در ماه نوامبر و دسامبر بحالت قبل از این نوسانات برگشت. این نوسانات و تنزل بازار سهام بعلت نگرانی سرمایه گذاران، کارخانجات و بانکها در باره اثرات نامطلوب رکود اقتصادی آسیا و امریکای جنوبی (خصوصا" برزیل که بزرگترین بازار اقتصادی امریکای جنوبی محسوب میشود) بود. در ماه نوامبر ضریب اطمینان مردم (Confidence Index) به اوضاع و احوال اقتصادی کشور ۵/۶۰ درصد نسبت به ماه نوامبر ۱۹۹۷ ترقی کرد. این ترقی در مقایسه با ۴ ماه تنزل متوالی قبل از آن نمودار بسیار مهمی از اطمینان اهالی کشور میباشد. این اطمینان پس از ترقی قیمتهای بازار سهام بعلت کاهش میزان بهره از طریق دولت بوجود آمد. ضریب اطمینان بالا در ماه های نوامبر و دسامبر اثر مطلوبی در اوضاع و احوال اقتصادی کشور میگذارد چون معمولا" فروشگاه ها و مؤسسات خصوصی، قسمت عمده فروش سالیانه خود را در ماههای نوامبر و دسامبر انجام میدهند. محافل اقتصادی و دولتی امیدوارند که این موج اطمینان مردم بصورت سپری برای جلوگیری از اثرات نامطلوب اقتصاد کشورهای خاور دور و امریکای جنوبی در اقتصاد امریکا قرار بگیرد.

در ماه دسامبر، از آمار مهم دیگر کاهش بیکاری و تورم و ترقی کلی برای ۹۳ ماه متوالی بود که از جنگ جهانی دوم تا حالا در حالت اقتصاد غیر از جنگی یا زمان صلح بیسابقه بوده است. یک دلیل مهم ادامه این موقعیت اقتصادی، کنترل دقیق بانک مرکزی (Federal Reserve Board) روی اوضاع و احوال کشور میباشد که با کم و یا زیاد نمودن میزان بهره ها مانع از رکود اقتصادی و یا تورم اقتصادی گردید. دلیل دیگر، کنترل و کاهش بودجه دولت و کسر بودجه بوده است که باعث شد که مقدار چاپ قرضه های دولتی کاهش یابد و میزان بهره ها ترقی نکند.

در ضمن در این سه ماه آخر سال ۱۹۹۸ آمارهای اقتصادی نمودار سرمایه گذاری بیسابقه مردم و شرکتهای خارجی در بازار سهام امریکا بدلیل اصلی نگرانی آنان از اوضاع و احوال اقتصادی کشورهای خاور دور و امریکای جنوبی میباشد.

در مقایسه با آمار مختلف که حاکی از اوضاع خوب اقتصادی کشور است، بانک جهانی، اخیرا" در یک اعلامیه رسمی نگرانی خود را در باره امکان یک رکود اقتصادی در سال ۱۹۹۹ اعلام کرده است. نگرانی بانک جهانی بخاطر ادامه ضعف اقتصادی کشورهای خاور دور و امریکای جنوبی و اثر منفی آن در صادرات امریکا به آن کشورها میباشد.

طبق برآورد بانک جهانی در سال ۱۹۹۹ اقتصاد و بازار اقتصادی کشورهای خاور دور و امریکای جنوبی بطور متوسط حدود ۳ تا ۴ درصد نسبت به تولید ملی این کشورها در سال ۱۹۹۸ کاهش خواهد یافت. این میزان کاهش بسیار سنگینی است و امکانا" در اقتصاد بقیه کشورهای جهان اثر خواهد گذاشت. در مقایسه بانک جهانی میزان ترقی اقتصادی بازار امریکا را حداقل ۲ درصد نسبت به سال ۱۹۹۸ پیش بینی میکند.

Law Offices of | دفتر وکالت

AARON C. AMBALU | اهرون امبالو

500 Fifth Avenue, Suite 1640, New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

دیوید باسکین
مشاور حقوقی ما در ایسرائل

- Commercial — وصول مطالبات
- Contracts — قراردادها
- Purchase & Sale of Business — خرید و فروش مشاغل
- Real Estate Closings — معاملات املاک
- Corporations — شرکتهای سهامی
- Commercial Leases — اجاره نامه تجاری
- Partnership Agreements — موافقت نامه شراکت
- Bodily Injury Claims — دعاوی مربوط به صدمات بدنی
- Property Damage Claims — دعاوی مربوط به خسارات املاک

(212) 997-2445

خاطرات آقای اوراهام مردخای در ارتش ایسرائل

گردآوری و تنظیم از: سلیمان کابلی

آقای اورهام مردخائی متولد سال ۱۹۲۷ میلادی متولد شهر مرو (روسیه) خاطرات خود را اینطور بیان میکند:

در سال ۱۹۳۳ میلادی از مرو به مشهد رفتیم و در سال ۱۹۳۶ با خانواده از طریق بغداد بطرف بیروت رفته و از آنجا با پای پیاده همراه خانواده بسوی ارتص ایسرائل رهسپار شدیم. مدت ۱۵ روز بین راه بودیم تا بوسیله قاچاقچیان مرزی به یک آبادی داخل خاک ارتص وارد شده و سپس ساکن اورشلیم شدیم. بعد از مدت کوتاهی با محیط خود آشنا شده و دوستانی پیدا کردم.

در سال ۱۹۳۶ میلادی، اغتشاشاتی در ارتص ایسرائل علیه یهودیان بوقوع پیوست. اعراب تمام جاده ها را بسته و بسوی اتومبیل های یهودیان سنگ پرتاب میکردند. یکصد حمله به قطار راه آهن و آبادیهای یهودی نشین شد. خانه ها و کارخانه های یهودیان را آتش میزدند. سیصد نهال میوه را از بین بردند. اغتشاشات تا آخر سال ۱۹۳۶ ادامه داشت و موقتا" بنفع اعراب و محدودیت مهاجرین یهودی خاتمه پیدا کرد. در این زمان جمعیت یهودی ارتص ایسرائل حدود ۴۵۰ هزار نفر بود. جوانان ایسرائلی وارد سازمانهای سری شده تا از خانه و کاشانه خود در مقابل اعراب دفاع کنند.

اینجانب چون در سازمان ایرگون تصوا لئومی (اتصل) دوستان بسیاری داشتم به پیشنهاد آنان داخل این سازمان شدم. در این سازمان جنگ و گریز و استعمال هر نوع اسلحه را بمن یاد دادند. در اثر حملات مسلحانه گروه های عرب در سالها ۱۹۳۹-۱۹۳۶ میلادی، ۵۲۰ نفر یهودی کشته و ۲۵۰۰ نفر زخمی شدند. اتصل (سازمان ارتش ملی) با هر حمله یا عملیات خرابکاری اعراب بمقابله می پرداخت. در سال ۱۹۳۹ «اتصل» چند عملیات خرابکارانه علیه ادارات انگلیس ها انجام داد. بواسطه شروع جنگ جهانی دوم، این عملیات برای مدتی متوقف شد و مجددا" در ژانویه سال ۱۹۴۴ که آلمانها شروع به عقب نشینی کردند عملیات اتصل علیه انگلیس ها آغاز شد و تا خروج قوای انگلیس از ایسرائل در ۱۵ ماه می ۱۹۴۸ ادامه داشت.

در عرض ۴ سال، «اتصل» تقریبا" ۲۰۰ عملیات خرابکارانه علیه انگلیس ها انجام داد که معروفترین آنها حمله به اردوگاه های ارتش انگلیس، از بین بردن مراکز پلیس و پلیس مخفی، انفجار هتل کینگ دیوید و رخنه به زندان عکا و آزادی اسراء بود.

در اکثر این عملیات من شرکت داشتم و جزء گروهی بودم که بایستی از راه فرار جنگجویان محافظت میکردیم و اگر کسی آنها را تعقیب میکرد، بسوی آنها تیراندازی میکردیم تا قهرمانان ما به مقصد برسند.

بمحض اینکه انگلیس ها شروع به تخلیه فلسطین (ارتص ایسرائل) کردند، عملیات تلافی جویانه علیه اعراب آغاز شد.

در ماه فوریه سال ۱۹۴۸ میلادی آتمسفر جدیدی در ایسرائل ایجاد شد. یهودیان بعد از ۲۰۰۰ سال آوارگی، صاحب کشوری مستقل میشدند. تمام جوانان به زیر پرچم بسیج شدند. عده ای از دوستداران اتصل با شور و هیجان شدید به اداره سربازگیری مراجعه کردیم. بعد از دو هفته نامه رسید که من خود را به ارتش معرفی کنم.

روزهای اولی که وارد ارتش دفاعی ایسرائل شدم سابقه مرا پرسیدند؛ به آنها گفتم که من به زبانهای عربی، فارسی و انگلیسی آشنائی دارم. چون زبان عربی بلد بودم برای استنتاق اسرای عرب مرا به تیپ «الکسندرونی» فرستادند. تا دو ماه بعد از ورود من و رفقایم به تیپ الکسندرونی اسلحه نداشتیم. بعد از دو ماه مسلسلی در اختیار من گذاشتند و ۲ نفر کمکی هم بمن دادند. این مسلسل ها ماجرای جالبی دارد که ذکر آن خالی از لطف نیست.

در زمانیکه که یهودیان میرفتند که استقلال بگیرند، اعراب فلسطینی از خود تشکیلاتی بنام «ارتش نجات» داشتند و سیل اسلحه و نفرات بسوی آنها سرازیر میشد.

اعراب تعداد ۳۶ مسلسل نیمه سنگین «بیزا» با چند میلیون فشنگ خریده و به یک کشتی باری دادند که به بندر یافا حمل شود. سازمانهای یهودی که از موضوع با خبر شده بودند سوار کشتی شده و نزدیک سواحل ایسرائل کاپیتان کشتی را دیدند و پول هنگفتی به وی دادند و گفتند بجای بندر یافا آنها را در بندر تل آویو تخلیه کند. اسلحه ای که در عکس مشاهده میکنید یکی از همان مسلسل ها است. این عکس در «وادی عررا» برداشته شده است.

جنگهای استقلال نزدیک میشد. هر منطقه ای که انگلیس ها تخلیه میکردند به اعراب واگذار میشد. قوای عراق بمنظور تجزیه خاک ایسرائل قصد داشتند وارد شهر «طول کرم» شوند که فاصله آن تا شهر ناتانیا ۱۰ کیلومتر بود. نقشه آنها این بود که شهر ناتانیا را تصرف کرده و به بندر حیفا برسند تا کشور عراق به دریای مدیترانه راه یابد.

تیپ الکسندرونی یکی از ۶ تیپ پیاده نظام بود که قبل از آغاز جنگهای استقلال ایسرائل تشکیل شد. منطقه عملیاتی این تیپ از «پردس خنا» تا «رامت گن» بود. این نواحی را به چهار قسمت کردند که قسمت هنگ ما از پردس خنا تا «خدرا» بود. من در هنگ ۳۱ انجام وظیفه میکردم. در ابتدای تشکیل تیپ الکسندرونی فقط ۱۰۰۰ سرباز داشت در صورتیکه مطابق معمول هر تیپی با کمتر از ۴۰۰۰ سرباز و افسر نمیتوانست تشکیل شود. اسلحه فقط برای ۶۰۰ نفر

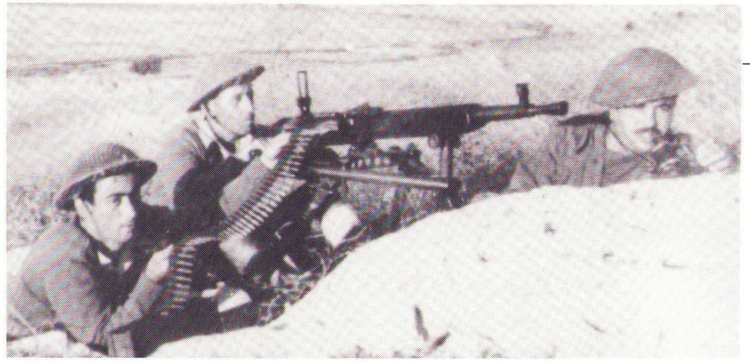

ایسرائل ۱۹۴۸ - وادی عررا

موجود بود و ۴۰۰ سرباز دیگر بدون اسلحه بودند. هنگ ما در منطقه خدرا در قسمتی بنام «وادی عررا» به دفاع ایستاده بودیم. هر روز چند نفر از اعراب مسلح را بعنوان اسیر میگرفتیم و من از آنها استنتاق میکردم و از تعداد و نوع اسلحه و محل تمرکز آنها با خبر میشدیم.

روز ۱۵ ماه می سال ۱۹۴۸ بن گوریون استقلال ایسرائل را اعلام نمود و بلافاصله مرحله سوم جنگهای استقلال شروع شد و ارتش های منظم کشورهای عربی و اعراب مسلح حمله را آغاز کردند.

لشکر عراقی دو شاخه شده و بطرف مرکز ایسرائل شروع به پیشرفت کردند. برای جلوگیری از پیشروی آنها یک هنگ از قوای الکسندرونی به «تنتورا» که یک نقطه سوق الجیشی عربی بود حمله کرد و آنرا تصرف نمود. هنگ ما در آنموقع به محافظت مشغول بود و تمام راه ها را تصرف کردیم که قوای کمکی به اعراب نرسد.

در اولین شب روش هشانا، تولد کشور ایسرائل بود؛ ما چهل نفر بودیم و فرمانده گروهان ما «الیاهو نیسیم» بود. در وادی عررا سنگر گرفته بودیم. در این محل دو کوه بلند وجود داشت و یک دره عمیق دو کوه را از هم جدا میکرد. کوه غربی سنگر ما بود و کوه شرقی محل اعراب بود و عراقی ها در آنجا قوای خود را متمرکز کرده بودند.

روز آدینه روش هشانا مرتبا" خودرو های نفربر پشت سر هم قوای عراقی را می آوردند و تخلیه میکردند. در حدود دو هزار سرباز عراقی به این کوه انتقال پیدا کرده بودند و تعداد زیادی هم قوای مسلح اعراب فلسطینی در آن مکان مستقر شده بودند.

شب اول روش هشانا بود؛ صدای سربازان دشمن از نزدیک بگوش میرسید. فرمانده ما تشخیص داد که آنها خیال حمله دارند که سنگرهای ما را تصرف کنند. فرمانده گفت: «خیلی دقت کنید که حتی یک گلوله بهدر نرود. تعداد آنها بیشمار است و باید جلوی حمله آنها را بگیریم. من یک خمپاره فسفر به هوا پرتاب میکنم که تمام منطقه را مثل روز روشن میکند. شما خوب توجه کنید و بسوی آنها تیراندازی کنید.»

خمپاره فسفر به هوا شلیک شد. دیدیم آنها در فاصله ۵۰ متری هستند. فرمانده، فرمان آتش داد. من پشت مسلسل قرار داشتم و شروع به تیراندازی کردیم. اعراب و سربازان عراقی فریاد میزدند «اطبخ الیهود علیهم علیم» یعنی یهودیان را قتل عام کنید. آنها را بکشید. آنها را بکشید. بعد از چند دقیقه فرمانده یک خمپاره فسفر دیگر به هوا پرتاب کرد. منطقه مثل روز روشن شد. اعراب را دیدم که در حال فرار هستند. برای بار دوم بسوی آنها آتش گشودیم. صبح که هوا روشن شد دیدیم در حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ نفر کشته بجای گذاشته و رفته اند. فورا" به مرکز خود اطلاع دادیم.

تپه های اطراف را تصرف کردیم. در روی یک تپه بلند سنگر گرفتیم. اعراب در تپه مقابل ما سنگر گرفته بودند. تعداد ما ۱۲ نفر بود. شبانه من و فرمانده به تنهائی از تپه شروع به پائین آمدن کردیم. به دامنه تپه که رسیدیم، صدای سربازان عراقی بگوش میرسید که آنها هم بطرف دره سرازیر میشدند. فرمانده ما یک گلوله بطرف سنگر عراقیها شلیک کرد. متعاقب آن از تمام سنگرهای عراقی آتش بطرف دره گشوده شد. در پائین تپه عراقیها بودند؛ هر چه داد میزدند «انا عرب - انا عراقی» (ما عرب هستیم، ما عراقی هستیم) کسی متوجه نمیشد. آتشی بود که عراقی ها بسوی سربازان خود شلیک میکردند و عده ای از سربازان آنها هدف گلوله قرار گرفتند. موقعیکه آتش عراقیها خاموش شد، بلند شدیم و به بالای تپه به سنگرهای خود بازگشتیم.

عراقی ها دو سرباز گشتی فرستادند که منطقه را شناسائی کنند. چون تپه بلند بود و شیب زیادی داشت، گشتی های عراقی خسته شدند. به ده متری ما که رسیدند صدایشان میآمد که میگفتند «خیر، اینجا یهودی نیست؛ برگردیم.» اگر آنها به بالای تپه رسیده و ما را شناسائی میکردند، بعدا" حمله کرده و ما را قطعه قطعه میکردند. معجزه ای شد که به بالا نرسیدند.

در اطراف خدرا یک جوان مشهدی بنام مشه نامدار و ۱۶ نفر دیگر که در هنگ ما انجام وظیفه میکردند یک سنگر را تصرف کرده بودند. این سنگر نزدیک آبادی «ترتورا» بود که از آن نگهبانی و دفاع میکردند.

در حمله ای که عراقی ها به این سنگر کردند، آنرا تصرف کرده و ۱۷ نفر را سربریدند.

دو سال تمام هنگ ما در همین منطقه با قوای عراقی و اعراب فلسطینی می جنگیدند و تا امضاء قرارداد ترک مخاصمه باقی ماندند.

هر شب اعراب آواره برای دزدی به خطوط ما نفوذ میکردند. آنها را دستگیر و محاکمه میکردیم.

در مدتی که در خط اول جبهه بودیم تعداد زیادی خمپاره بسوی سنگر ما پرتاب شد. یک بار خمپاره در دو قدمی ما منفجر شد و چون ما روی زمین دراز کشیده بودیم معجزه بوقوع پیوست و از مرگ حتمی نجات پیدا کردیم.

در این جنگها من بهترین دوستان خود را از دست دادم؛ خصوصا" رفقائی که در صفوف «اتصل» با هم بودیم. خاطره آنهائی که با دادن خون خود نهال آزادی و استقلال ایسرائل را آبیاری نمودند هیچوقت از نظر من محو نمیشود. روانشان شاد باد. پاینده باد ارتش ایسرائل - برقرار باد دولت ایسرائل.

تنتورا در نزدیکی خدرا - سال ۱۹۴۸ بعد از تصرف

تعلیم و تربیت مؤثر کودکان

از: نورا عبرانی
ترجمه از : ماری دیلمانیان

مادرانی که به بازار کار برمیگردند

مجله نیویورک تایمز یکی از شماره های اخیر خود را به توصیف کلمهء «مقام» (status) در طبقات مختلف مردم اختصاص داده بود.

تأکید این مقاله بر این بود که «مقام و شخصیت» معمولا" بستگی به سن، فرهنگ، شغل و وضع اجتماعی افراد دارد. بعضی از نکات چشمگیر این مقاله از این قرار است:

برای یهودیان ارتودکس، «مقام» با کسب هر چه بیشتر علوم دینی بدست میآید، برای محققین علوم و ریاضیات نوشتن یک مقاله مهم با همکاری یک محقق بسیار معروف و سرشناس - برای یک دکتر روانشناس، دستیابی و نفوذ به افکار نهانی یک بیمار- برای موج بازان، راه یافتن به بهترین سواحل کالیفرنیا - برای نقاش های مدرن، نصب یکی از آثار هنری شان در موزه هنرهای مدرن - برای گیاهخواران، خوردن غذاهای خام - برای پولدارهای تازه به دوران رسیدهء سالهای ۹۰، رسیدن به همه خواسته ها در یک چشم بهم زدن و برای بازنشستگان، داشتن یک گواهینامه معتبر رانندگی «مقام» بوجود میآورد.

اما برای یک کودک هشت ساله از هر چیز مهمتر داشتن مادری است که شغلی در بیرون از خانه ندارد! در جامعه ای که ۷۰ درصد مادرها بیرون از خانه کار میکنند، داشتن مادری بطور دائم در خانه که مرتب بچه ها را برای فعالیت های بعد از مدرسه به اینجا و آنجا میبرد و هر شب غذای گرم روی میز میگذارد بسیار مهم است. چند بچه کم سن و سال سراغ دارید که برای داشتن مادری که همیشه سر کار میرود به بچه های دیگر فخر بفروشند؟! کدام بچه داشتن مادری حاضر به خدمت را در هر ساعت روز در خانه ترجیح نمیدهد؟! در عین حال چند درصد از همین بچه ها دلشان میخواهد وقتی بزرگ و صاحب خانواده شدند خود هیچ شغلی در بیرون از منزل نداشته باشند؟ کودکان از وقتی پا به عرصه وجود میگذارند حس میکنند که مهمترین موجود این دنیا هستند. بتدریج که بزرگتر میشوند متوجه وجود بقیه انسانهای اطرافشان میشوند و هر چه سنشان بیشتر میشود دانش بیشتری در مورد موفقیت خود در خانواده و جامعه اطرافشان پیدا میکنند.

تقریبا" تمام افراد همسن و سال من، مادرهایشان شغلی بیرون از منزل نداشته اند؛ گرچه این روزها برنامهٔ کاری ام بسیار سنگین است ولی برای چند سال اول زندگی دخترم در خانه ماندم. همیشه باید تعادلی بین برنامه کاری خارج و داخل خانه وجود داشته باشد. لزومی ندارد که مادرها در هر لحظه حضور داشته باشند و تمام احتیاجات فرزندانشان را برآورده کنند. نگران نباشید که مبادا کودک هشت ساله شما، به مادرش بدلیل اینکه ۲۴ ساعت شبانه روز در خدمت او نیست افتخار نکند. بسیاری از مادران این روزها کار نیمه وقت در خارج از منزل دارند؛ شما نیز میتوانید کاری را از داخل منزل شروع کنید، به کالج بروید، با شوهرتان در شغلی که دارد همکاری کنید و یا اینکه با دوستتان شریک شوید. بسیار مشکل است ولی غیر ممکن نیست که تعادلی بین کارهای خانه و شغلی که بیرون از منزل دارید برقرار کنید. بعد از مدتی حتی فرزندانتان به پیشرفت های شما افتخار خواهند کرد.

چند ماه اولی که شروع به کار بیرون از منزل میکنید مطمئنا" مشکل خواهد بود. اجازه ندهید این دوره شما را ناامید کند. اگر برایتان امکان دارد اول با ساعتهای کمتری شروع کرده بعدا" بتدریج به آنها اضافه کنید. به فرزندانتان هم اجازه بدهید تا خود را با برنامه شما تطبیق دهند. بعد از اتمام کار روزانه و برگشت به منزل سعی کنید با فرزندانتان وقت خود را بگذرانید. با آنها در مورد شغلی که دارید صحبت کنید، اگر امکان دارد آنها را به محل کار خود ببرید و به آنها نشان دهید که چکار میکنید. مرتب به آنها یادآوری کنید که دوستشان دارید و در ضمن کارتان هم برایتان بسیار مهم است. از این فرصت استفاده کرده به فرزندانتان بیاموزید که مستقل باشند و در کارهای خانه به شما و خواهر و برادرهایشان کمک کنند. با انجام کارهای منزل، درآمدی هم برای آنها درنظر بگیرید.

برای یک کودک هشت ساله داشتن «مقام» ممکن است داشتن مادری باشد که کار بیرون از منزل ندارد ولی این بچه ها برای همیشه هشت ساله نخواهند ماند؛ آنها بزرگ خواهند شد و در همین مراحل رشد، بیشتر و بیشتر به مادرشان که هم در خانه و هم خارج خانه کار میکند افتخار خواهند کرد.

تحصیلات و تخصص حرفه ای

در اینجا به چند پیشنهاد خوب برای بازگشت به بازار کار توجه کنید: اگرچه تحصیلات دانشگاهی ممکن است بهترین هدیه ای باشد که هر شخصی میتواند به خود بدهد ولی در عین حال دستیابی به آن میتواند چندین سال برای مادری که مسئولیت خانه و خانواده بر عهده اوست طول بکشد. بهرحال کالج های فراوانی هستند که کلاسهای تخصصی کوتاه مدت مثل کلاس کامپیوتر ارائه میکنند که وسیله خوبی است برای یافتن کار.

توصیه نامه و سابقه کار

این روزها شغل خوب با حقوق بالا کم پیدا میشود؛ برای هر شغل مناسبی صدها نفر مراجعه میکنند. تنها افرادی برای مصاحبه دعوت میشوند که دارای سابقه کار خوب و چشمگیر باشند. سعی کنید تعدادی از مشخصات خوب و مثبت خود را در سابقه کار خود بنویسید و سعی کنید که "resume"تان کاملا" حرفه ای پر شده باشد. از اطرافیان خود بخواهید ورقه سابقه کار شما را بخوانند و در باره آن نظر دهند. علاوه بر آن، از سه نفر که شما را خوب میشناسند خواهش کنید برای شما توصیه نامه بنویسند.

بهترین راه آماده شدن برای مصاحبه

سعی کنید لباستان مناسب باشد. حتی الامکان سعی کنید شخص مصاحبه کننده را قانع کنید که شما بهترین فرد ممکن برای این شغل هستید. فروتنی زیاد در هنگام مصاحبه، شما را بجائی نخواهد رسانید. اعتماد بنفس بسیار مهم است. باید به این اصل که شما بهترین هستید ایمان داشته باشید و این عقیده را به شخص مصاحبه کننده بقبولانید.

آشنایان خوب

سعی کنید اشخاص بیشتری را بشناسید. در بسیاری از مواقع آشنائی با افراد مختلف در سمت های مهم، بهترین راه پیدا کردن شغل مناسب است. از اینکه به اَفراد دور و برتان بگوئید که دنبال کار میگردید خجالت نکشید. مطلع کردن دیگران از موقعیت شغلی خود برای کاریابی میتواند واقعا" مفید واقع شود.

TORTILLA GRILL
Restaurant
GLATT KOSHER TEX-MEX FOOD

اولین رستوران گلات کاشر مکزیکی
در لانگ آیلند - گریت نک

UNDER K SUPERVISION
زیر نظر او - ک

با انواع غذاهای خوشمزه مکزیکی
در این رستوران از بهترین و سالمترین مواد غذائی
تازه و طبیعی استفاده میشود.
Catering available for all occasions.
کیترینگ برای همه نوع مراسم پذیرفته میشود.
516- 482-0444
94 Middle Neck Rd., Great Neck
شماره ۹۴ خیابان میدل نک رود، گریت نک روبروی خیابان میپل

بهیار دی. جی
Behyar D.J. & Entertainment
Finest collection of American,
Persian and Israeli music

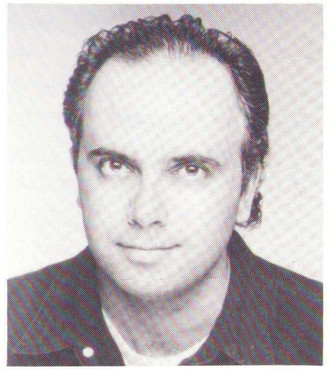

Special packages with M.C's, Dancers, Light Shows and Party Giveaways
Special Entertainment for Bar/Bat Mitzvahs:
- Super Imposed Photos
- Celebrity Music Videos
- Over 600 Celebrity Look Alikes
- Personalized Street & Parking Signs
- Wax Sculpture
- Photo Buttons, Key Chains & Mugs
- Virtual Reality
- Slot Car Racing
- Air Brushed T-shirts
- Caricatures
- Tattoo Arts
- Antique Photos
- Sumo wrestling
- Laser Tag Arena
- Giant Screen with Live Simulcast of the Event

and much more
Brochure available upon request
Tel: 800-79-DANCE
Fax: 718-263-7382

شما و مگیلا

کفارهء گناه

از سرگرمی های دوران کودکی من و دوستانم یکی هم محاوره به سبک پیرهای جامعه بود. هر روز سعی داشتیم لغت و یا عبارت تازه ای به فهرست اصطلاحات مشهدی خود اضافه کنیم تا از دوستان عقب نمانیم. از آن جمله: «خُب قربن» - «چشمم الهی» - «عالم شب» - «چپ بزن» - «آیرمرگ شدم» - «نزیمن شد» و غیره. در آن زمان لهجهء مردم پایتخت که ما تازه به آنجا مهاجرت کرده بودیم لهجهء «از ما بهتران» بحساب می آمد و ما از این که قادر بودیم تا حدی ادای تهرانی ها را در بیاوریم احساس کمال و غرور میکردیم. لهجهء پیرها که اکثرا" از سواد کمتری برخوردار بودند، نشان عقب افتادگی و در بعضی موارد مایهء خجالت ما بچه سوسول ها بود و البته فکر این که زمانی کسی لهجهء ما را نیز به تمسخر بگیرد در ذهن ما خطور هم نمیکرد.

مکتب زمانه در طول این مدت نه چندان دراز، درس تازه ای بمن آموخت که در هیچ دبیرستان و دانشگاهی تدریس نمیشود. انقلابی که ساختار اجتماع ما را بهم زد، ثابت نمود که اکثر عوامل غرور، واهی و زائیده تخیل میباشند؛ از آن جمله ثروت، زیبائی و در مورد گفتار ما «لهجه!»

لهجه ای که زمانی بمن و دوستانم اعتماد بنفس و احساس برتری میداد، اکنون که در این دیار ساکن شده ایم موجب دردسر شده. روز نیست که فرزندانم بمن نگویند دَدی نگو «استپینگ استون» بگو «ستپینگ ستن» یا اینکه نگو «منهتن» بگو «منهـ...تن» یا اینکه نگو «واتر» بگو «اواتر» (water) - "v" نیست "w" است.

در سر کلاس درس اکابر، معلم بهداشت به گربه ای که با زبان نشیمنگاهش را تمیز میکرد اشاره کرده گفت: «ببینید حتی این حیوان هم به نظافت اهمیت میدهد!» شاگردی از ته کلاس جواب داد: «آقا ما هم عقلمان میرسد ولی زبانمان به آنجایمان نمیرسد!» حال حقیر هم عقلم به حقانیت فرزندانم در مورد غلط بودن لهجه ام میرسد ولی قصور از این زبان لاکردار است!

اگر ما فقط به لهجهء قدیمی ها اعتراض داشتیم، جوانهای امروز به غذا، موسیقی، لباس و خلاصه همهء فرهنگ ما غربتی ها به چشم نامأنوس نگاه میکنند. از غذای ایتالیائی گرفته تا غذای چینی و مکزیکی همه "yami" (خوشمزه) هستند ولی غذای خودی "yik" میباشد. نحوهء لباس پوشی ما "nerdish" (بچه ننه ای) خوانده میشود و لباسهای آنها "cool" (باحال) میباشند. دینداری ما غلط است و روش آنها چه از نوع افراطی و چه از نوع تفریطی ایرادی ندارد!

آیا اینها همه کفاره گناهی است که من و دوستانم در زمان کودکی مرتکب شده ایم؟!

امضاء محفوظ

نامه زیر از طرف وعد مرکزی جماعت مشهدی مقیم ایسرائل به مگیلا رسیده که عینا" درج میگردد:

حضور متصدیان محترم مجله شریفه مگیلا نیویورک:

امیدوارم همیشه سلامت و در انجام امور اجتماعی موفق و با براخا باشید.

نظر به اینکه جماعت محترم یهودیان مشهدی از قدیم الایام نسبت به یکدیگر مربوط هستند و این صمیمیت و پیوستگی تا کنون در هر زمان و مکان که اقامت داشته اند بحمداله محفوظ بوده و در موارد متعدد هر گاه برای شخص یا خانواده ای هر گونه گرفتاری پیش آمده خیرخواهان جماعت برای رفع آن کوشا و نسبت به خانواده های مستمند که عده آنها امروز نسبتا" زیاد شده کمک های معنوی و مستمری مالی معمول داشته اند، در اینموقع که اکثر خانواده های مزبور مقیم ایسرائل میباشند لازم دانستیم مراتب ذیل را بوسیله مجله شریفه مگیلا که مورد علاقه و توجه کامل جماعت مشهدی میباشد به عرض برسانیم که عموم جماعت از وضع ما با خبر باشند لذا خواهشمندیم موافقت فرمائید هر چه زودتر نامه تقدیمی عینا" در میان مجله درج شود و استدعا می نمائیم عموم خیرخواهان جماعت بخصوص آنهائیکه همیشه درصدد شناختن و کمک به بینوایان میباشند و یا در مواردی نذر و نیازی دارند، وجوه خود را مستقیما" برای وعد مرکزی ایسرائل ارسال دارند.

شرح عملیات و مخارجی که همه ساله از طرف وعد مرکزی ایسرائل انجام داده میشود:

۱- هر سال یک مرتبه به دانش آموزان که عده آنها مخصوصا" امسال جمعا" ۱۳۵ نفر بودند هر نفر هزار الی دو هزار شکل جمعا" ۲۶۲,۰۰۰ شکل، البته قسمت عمده این وجه از طرف وعد مرکزی امریکا و وعد مرکزی ایسرائل تهیه و پرداخت میشود.

۲- خانواده هائی که مستمری دریافت میکنند و در هر ماه بواسطه مریض بودن و بیکاری، ۳۵ خانواده حدود ۱۲,۰۰۰ شکل.

۳- خانواده هائی که سالانه میگیرند، ۱۶۵ فامیل برای پسح و روش هشانا تقریبا" ۶۰,۰۰۰ شکل. امسال فقط از امریکا ۳۰۰۰ دلار و از وعد ایتالیا ۳۰۰۰ دلار رسیده، بقیه از ایسرائل بوده است.

۴- کسانیکه مبتلا به سرطان یا قطع پا که تاکنون سه بار اتفاق افتاده، هر نفر سه هزار شکل پرداخت شده.

۵- امسال یکنفر که سرطان مغزی داشته و در چهار بیمارستان ایسرائل بستری و معالجه نشده و دکترها تجویز کرده اند که بایستی در فرانسه یا امریکا و یا سویس معالجه شود از طرف کوپت خولیم فقط خرج عمل جراحی تأمین میشود و مخارج ایاب و ذهاب و سایر مخارج ۳۲,۰۰۰ شکل را ما دادیم.

۶- هر سال دو بار برای کیپور و تیشعا به آو بعنوان کپر ۶۰ عدد مرغ و خروس شحیطا و در موقع شحیط برای جماعت، بخصوص جماعت امریکا یادآوری و دعا خوانده میشود.

پرداخت کلیه وجوه با نظر و موافقت هفت نفر اعضای وعد مرکزی میباشد. امیدواریم خد-اوند حافظ و نگهدار جماعت باشد چنانکه همیشه بوده و به همه خیرخواهان خیر و براخا و سلامتی و موفقیت در کلیه امور عطا فرماید. آمین

از طرف وعد مرکزی جماعت مشهدی مقیم ایسرائل - داوید کهن

چرا حتی انتخابات بدون رقیب در شهرداری برای جامعه ما مهم است؟!

در تابستان ۱۹۹۸ گروهی از جوانان مشهدی، در خیابان «میدل نک رود» با پلیس و عده ای دیگر از مردم منطقه یک درگیری پیدا کردند. بلافاصله تلفنی از شهردار «گریت نک پلازا» آقای «باب روزگارتن» دریافت کردم. شهردار شدیدا" از طرز رفتار جوانان ما اظهار ناراحتی میکرد.

اینجانب به او پیشنهاد کردم که هر هفته، شبات بعد از ظهرها، قسمتی از خیابان «میدل نک رود» را ببندند تا مردم بتوانند آزادانه در خیابان قدم بزنند. شهردار این پیشنهاد را پسندید ولی متذکر شد که امکان دارد ۱۵۰ نفری که با رأی خود او را انتخاب کرده اند به این موضوع اعتراض نمایند. شهردار پیشنهاد کرد که حتی اگر ۲۰ نفر از اعضای جامعه ما به او رأی بدهند او میتواند به سایر طرفدارانش توضیح بدهد که گروهی از رأی دهندگان تقاضا کرده اند که لااقل ۲ بلاک از خیابان «میدل نک رود» را برای ۱۵ درصد مدت سال بسته نگاه دارند. ولیکن متأسفانه با وجود اینکه شهردار منطقه در آخرین شبات مینیان ما در کلبه، که یک هفته قبل از انتخابات منطقه ای بود صحبت کرده و همگی را به رأی دادن تشویق کرد، فقط ۲ نفر از اعضای جامعه ما در آن روز رأی دادند!

سه روز پس از انتخابات شهردار «گریت نک پلازا» مجددا" با اینجانب تماس گرفت تا ما را از این امر مطلع سازد. ضمنا" خاطرنشان ساخت که در آینده نزدیک نیز هیچگونه انتظاری در مورد بستن خیابان «میدل نک رود» از او نداشته باشیم. منظور اینست که تماما" در دست خودمان است و امیدوارم که در آینده، جامعه ما انتخابات منطقه ای را جدی تر گرفته و حتی اگر در این انتخابات رقیبی وجود نداشته باشد، باز هم در آنها شرکت نمائیم.

آلفرد دیلمانی

Menora Electric

منورا الکتریک

سرویس سریع و مطمئن و قابل اعتماد

- **فروش، نصب و تعمیر جاروهای سنترال**
- **سیم کشی و تعمیرات منازل و شرکتها**
- **تعمیر و نصب پنکه های سقفی و لوستر**
- **نصب چراغهای اتوماتیک (timer) برای شبات**

(516) 621-0907 - (917) 241-3385

دکتر میترا برال - دندانپزشک

با همکاری **دکتر دیوید براکنر**

افتتاح مطب جدید خود را در منهتن و گریت نک به اطلاع هموطنان گرامی میرساند.

دکتر برال و دکتر براکنر در محیطی گرم و دوستانه با ۲۰ سال تجربه و تخصص، آماده پذیرائی از شما عزیزان میباشند. خدمات ما شامل: زیبائی دندان، لمینیت، باندینگ، سفید کردن دندان، گذاشتن دندان های ثابت و متحرک و اکثر روت کانال ها در یک جلسه، ترمیم دندان های شکسته در یک جلسه، کاشتن دندان، درمان بیماری های لثه و کشیدن دندان های عقل میباشد.

We specialize in: *Cosmetic Dentistry, Laminate, Bleaching, Crown & Bridge, Root Canal, Implant Restoration and Periodontal surgery & Extraction.*

We welcome you to our new locations at:

روزهای یکشنبه
Long Island
11 Wooleys Lane
Great Neck, NY 11023
Tel: (516) 466-7991

اکثر بیمه ها پذیرفته میشود.

روزهای دوشنبه تا جمعه
Manhattan
52 West, 39th St.
New York, NY 10018
Tel: (212) 704-0760
Enter through Cordette Pharmacy

استعفای فرانکو (۱۹۷۴)

ژنرال فرانکو رهبر اسپانیا بعلت بیماری از کار کناره گیری کرد و امور کشور را به معاون خود سپرد. ضمنا" وصیت کرد که بعد از مرگ او پرنس خوان کارلوس شاهزاده جوان به پادشاهی اسپانیا برگزیده شود. یک سال بعد فرانکو درگذشت و پرنس کارلوس طی مراسمی، مقام سلطنت را که از سال ۱۹۳۱ خالی مانده بود تحویل گرفت.

اولین تعویض قلب (۱۹۷۴)

پزشک جراح دکتر کریستین بارنارد اولین عمل پیوند را روی قلب انسان بطور موفقیت آمیز انجام داد و بیمار او بمدت شش ماه بعد از تعویض قلب به زندگی ادامه داد. قبل از آن نیز دکتر بارنارد عمل پیوند قلب انجام داده بود ولی قلب مصنوعی در بدن بیماران میگذاشت.

گشایش کانال سوئز (۱۹۷۴)

مصر و ایسرائل بعد از جنگ یوم کیپور و بسته شدن کانال سوئز با همت و سعی کیسینجر وزیر خارجه امریکا، قراردادی امضاء نمودند که نیروهای نظامی را تا حد معینی دور از کانال سوئز نگاه دارند و سپس دولت مصر در ماه فوریه شروع به بیرون کشیدن کشتی های غرق شده در کانال را نمود و بعد از یکسال و چند ماه کانال پاک شده اماده کشتی رانی مجدد گردید و در جون ۱۹۷۵ با حضور انور سادات رئیس جمهور مصر کانال افتتاح گردید.

پیروزی حزب کارگر در انگلستان (۱۹۷۴)

انتخابات عمومی در انگلستان منجر به پیروزی حزب کارگر شد و ادوارد هیث نخست وزیر انگستان که از حزب محافظه کار بود از نخست وزیری استعفاء کرد و هارولد ویلسون رهبر حزب کارگر مقام او را تحویل گرفت.

استعفای گلدامایر و نخست وزیری رابین (۱۹۷۴)

در دهم آپریل ۱۹۷۴ گلدامایر نخست وزیر ایسرائل اعلام کرد که تصمیم به استعفاء گرفته است و فقط تا انتخاب نخست وزیر جدید، کابینه را نگاهداری خواهد کرد. استعفای او بدنبال گزارش یک کمیسیون تحقیق بود که اعلام داشت دولت ایسرائل در آغاز جنگ یوم کیپور آمادگی جنگی نداشته است و همین عدم آمادگی منجر به تلفات قابل ملاحظه در دو روزه اول جنگ شده است و مسئولیت مستقیم این جریان بعهده داوید العازار رئیس کل ستاد ارتش گذارده شده بود. سپس در ۲۲ آپریل کمیته مرکزی حزب کارگر اسحق رابین را که در جنگ ۱۹۶۷ رئیس ستاد ارتش بود به نخست وزیری ایسرائل بجای گلدامایر مستعفی برگزید.

کودتا در پرتقال (۱۹۷۴)

یک کودتای نظامی در پرتقال به رهبری ژنرال انتونیو اسپینولا حکومت قبلی را برانداخته و پرزیدنت امریکو توماس را از کار برکنار نمود. دولت جدید اعلام کرد که سعی لازم خواهد نمود که به وضع مستعمرات پرتقال، انگولا، موزامبیک و گینه پرتقال که تقاضای استقلال داشتند سر و صورتی بدهد و در حد امکان استقلال داخلی به آنها داده شود.

اخبار مختلف (۱۹۷۴)

مسافرت نیکسون: نیکسون رئیس جمهور امریکا یک مسافرت ۷ روزه به کشورهای خاور میانه نموده با رؤسای کلیه کشورهای این منطقه منجمله ایسرائل ملاقات نمود و سپس به روسیه شوروی رفته با رهبر شوروی برژنف ملاقاتی انجام داد.

آدم کشی تروریست ها: چند تروریست فلسطینی از لبنان داخل خاک ایسرائل شده در دهکده معلوت به یک مدرسه داخل گردیده ۹۰ طفل دبستانی را به گروگان گرفتند و تقاضای آزادی ۲۰ نفر از همکاران خود را از زندان ایسرائل نمودند. بعد از مداخله سربازان تروریست ها قبل از اینکه خود کشته شوند ۲۰ کودک ایسرائلی را بقتل رساندند. روز بعد هواپیماهای ایسرائل برای انتقام به پایگاه های تروریست ها حمله نموده حدود ۵۰ مقتول و ۱۷۰ زخمی بجای گذاشتند.

فوت پرون: در اول جولای خوان پرون رئیس جمهور آرژانتین فوت کرد و همسرش ایزابل پرون که معاونت را بعهده داشت بجای شوهرش رئیس جمهور شد. ایزابل پرون اولین زن در تاریخ قاره امریکا میباشد که به ریاست جمهوری رسیده است. ایزابل در سال ۱۹۷۵ بیمار شد و خوزه لوپز را بمعاونت خود برگزید و نامبرده در مدت کوتاهی اختیارات را قبضه کرد و بعد از پرون مقتدرترین مرد آرژانتین گردید.

سوء قصد به ملک سعود (۱۹۷۵)

در ۲۵ مارچ ملک فیصل پادشاه عربستان سعودی بدنبال یک نزاع خانوادگی توسط برادر زاده اش فیصل ابن عبدالعزیز بقتل رسید و برادر پادشاه مقتول پرنس خالد جای او را گرفته به تخت سلطنت نشست. در عین حال برادر دیگر بنام پرنس فهد که در دوره ملک فیصل وزارت کشور را داشت مدعی تصاحب تاج و تخت بود قاتل چند ماه بعد از واقعه یعنی در ۱۸ جون طبق حکم دادگاه شرع محکوم به اعدام به طریقه گردن زدن شد و حکم دادگاه با حضور ده هزار نفر اجرا گردید.

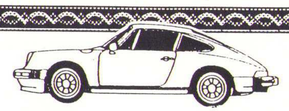

خرید انواع اتومبیل برای شما
از آکشن ها و عمده فروشی های مختلف
با نازلترین قیمت

اتومبیلهای دست دوم شما را با
قیمتهای مناسب خریداریم.

Firouz Shahverdi

Buys and sells imported and domestic used cars. Reasonable prices. Possibility to buy directly from auctions & wholesalers. Full service (Plates, registration, insurance).

برای اطلاعات بیشتر با **فیروز شاهوردی**
تماس حاصل فرمائید.

(516) 482-8098

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Subspecialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم
فوق تخصص در بیماری های شبکیه
دارای بورد تخصصی چشم

- متخصص امراض تورمی چشم — Specialist In Ocular Inflammation
- جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه — Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
- جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون — Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
- جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس — Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
- جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه — Surgery for Retinal Detachment
- جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون — Surgery for Diabetic Retinal Disease

Graduate of Tufts Medical School

Ophthalmic Residency at State University of New York at Stony Brook

Retina Fellowship from University of Texas at Dallas

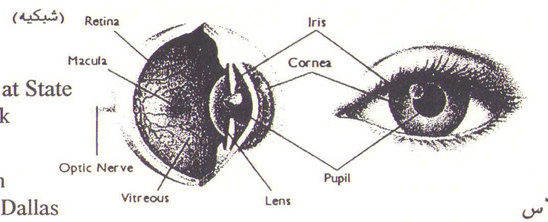

فارغ التحصیل دانشکده تافت در بوستن
متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک

فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Retina Group PC

1800-559-5594

Dr. Jeremy Chess	*Dr. David Haft*	*Dr. Navid Hakimian*
Westchester Center	**Bronx Center**	**Queens Center**
6 Xavier Drive	1330 Eastchester Road	88-66 Myrtle Ave.
Yonkers, NY 10704	Bronx, NY 10469	Glendale, NY 11385
(914) 376-2273	**(718) 798-3030**	**(718) 850-7819**

دور دوم نیکسون (۱۹۷۳)

در ۲۰ ژانویه ریچارد نیکسون رئیس جمهور امریکا دور دوم خود را آغاز نمود. دو روز بعد از آن رئیس جمهور سابق لیندن جانسون بر اثر حمله قلبی وفات یافت.

تشکیل و سقوط اتحاد مصر و لیبی (۱۹۷۳)

در ۲۹ آگوست انور سادات رئیس جمهور مصر و معمر قذافی رهبر لیبی ضمن اعلامیه ای تشکیل اتحادیه مصر و لیبی را باطلاع رساندند. اما بدنبال جنگ یوم کیپور و شکست نیروهای مصری در جنگ مزبور معمر قذافی اعلام داشت که اتحادیه مصر و لیبی منحل شده و لیبی حتی روابط دیپلماتیک خود را با دولت مصر قطع نموده است.

اخبار متفرقه (۱۹۷۳)

ملاقات گلدامایر و پاپ: در تاریخ ۱۵ ژانویه گلدامایر نخست وزیر ایسرائل و پاپ پل ششم یک ملاقات و مذاکره در واتیکان بعمل آوردند.

تروریست های سپتامبر سیاه: این تروریست ها سفارت عربستان سعودی در خارطوم را اشغال و در آنجا سفیر کبیر آمریکا در سودان را بقتل رساندند. آنها ضمن حمله به یک هواپیمای آلمانی در رم ایتالیا ۳۱ نفر را بقتل رساندند و هواپیما را با خود به آتن آوردند.

رئیس جمهور جدید ایسرائل: در ۱۰ آپریل کنست ایسرائل افرایم کاتزیر را به ریاست جمهوری انتخاب کرد و او در ۲۵ ماه می این مقام را از زالمان شازار تحویل گرفت.

پیشرفت خمر سرخ: نیروهای خمر سرخ که با دولت مرکزی کامبوج در حال جنگ بودند به نزدیکی پنوم پنه پایتخت کامبوج رسیدند.

کودتا در افغانستان: در حالیکه محمد ظاهر شاه پادشاه افغانستان در ایتالیا تحت عمل جراحی بود ضمن یک کودتا در کابل توسط برادرش محمد داود خان، بعد از ۴۰ سال سلطنت از کار برکنار شد.

بازگشت پرون به ریاست جمهوری آرژانتین: در انتخابات ۲۳ سپتامبر خوان پرون و همسرش دوباره بکاخ ریاست جمهور باز گشتند. آنها ۶۲ درصد از آراء ۱۲ میلیونی آرژانتین را دارا شده بودند. پرون بعد از شکست در انتخابات قبلی در توقیف بسر میبرد.

رئیس جمهور جدید یونان: جئور جیوس پاپادوپولوس در ۱۹ آگوست بعنوان اولین رئیس جمهور یونان برای مدت ۸ سال انتخاب شد اما در ۲۵ نوامبر با یک کودتا از طرف ژنرال فیدون گیزیک از کار برکنار شد و گیزیک خود جای او را گرفت.

کانال دریای مانش: بعد از ملاقات بین ادوارد هیث نخست وزیر انگلستان و ژرژ پومپیدو نخست وزیر فرانسه در ۱۷ نوامبر قراردادی بین طرفین برای شروع عملیات حفاری و ساختمان تونل زیر دریای مانش بامضاء رسید.

استقلال باهاماس: ۱۰ جولای جزیره باهاماس از بریتانیای کبیر جدا شده استقلال خود را بدست آورد.

جایزه صلح نوبل به کیسینجر: جایزه صلح نوبل به هنری کیسینجر وزیر خارجه امریکا و جنرال تاهو وزیر خارجه ویتنام شمالی بخاطر صلح ویتنام داده شد.

سفینه پایونیر در مدار ژوپیتر: پایونیر ۱۰ فضاپیمای امریکائی بدون سرنشین بعد از ۲۱ ماه حرکت در فضا به نزدیک ترین فاصله خود به سیاره ژوپیتر رسید و عکسبرداری را آغاز نمود.

درگذشت بن گوریون: در روز اول دسامبر داوید بن گوریون اولین نخست وزیر ایسرائلی در شهر تل آویو وفات یافت.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان

ROBERT BICHOUPAN, P.C.

Attorney at Law

• Closings • Collections • Commercial • Contracts • Leases • Evictions
• Corporate • Wills and Trusts • Bankruptcy • Negligence • Family

• کلوزینگ مستغلات • وصول طلب ها • تنظیم وصیت نامه • ورشکستگی
• دعاوی حقوقی تجاری • دعاوی مستأجر و صاحبخانه • امور خانوادگی

Great Neck

241 East Shore Road, Great Neck, NY 11023

Tel: (516) 482-1186

Fax: (516) 482-7614

Free Initial Consultation مشاوره اولیه رایگان

پایان ماجرای واترگیت و استعفای نیکسون (۱۹۷۴)

بعد از اینکه در سال ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴ ماجرای واترگیت بالا گرفت و نوارهای ضبط صوت نیکسون در کمیسیون متشکله بررسی و نیکسون را مسئول شناختند، نیکسون مجبور به استعفاء گردید و ریاست جمهوری به جرالد فورد معاون او رسید. ماجرای واترگیت ابتدا توسط دو خبرنگار روزنامه واشنگتن پست کشف شده بود و گر چه میتوانست بدون اهمیت باشد ولیکن بهانه ای بدست حزب مخالف داده شد که دنباله مطلب را گرفته به ماجرائی بزرگ مبدل سازند. البته تمام ملت امریکا قبول داشتند که نیکسون یکی از بهترین رؤسای جمهور بوده است و خدمات شایان به کشور امریکا نموده است که یکی از آنها خارج نمودن امریکا از معرکه جنگ ویتنام بوده است. هنگام ماجرای واترگیت نیکسون دور دوم ریاست جمهوری خود را میگذراند. او یک بار در سال ۱۹۶۹ و بار دوم در سال ۱۹۷۳ به ریاست جمهوری انتخاب شد.

کودتا در قبرس (۱۹۷۴)

در یک کودتا در قبرس حکومت قبلی ساقط و اسقف ماکاریوس رهبر حکومت قبلی فراری شد. سپس نیروهای ترک وارد معرکه شدند و بعد از مدتی جنگ و ستیز بین ترک ها و یونانی ها، یک کنفرانس صلح بین آنها در ژنو با شرکت نمایندگان دولت انگلیس تشکیل شد که منجر به آتش بس گردید و دولتین ترکیه و یونان متعهد شدند به قوای سازمان ملل اجازه دهند که برای حسن انجام موافقت نامه صلح برای مدت نامعلوم وارد قبرس شوند. بعد از اینکه قبرس بسال ۱۹۶۰ استقلال یافت و قوای انگلیسی از آن خارج شدند یک جنگ دائم بین یونانی ها و ترک های ساکن آن جزیره ادامه داشت و هر دو دولت مدعی حکومت بر آن جزیره بودند.

استقلال پاناما (۱۹۷۴)

بعد از مذاکرات چند ساله بالاخره دولت امریکا به کشور پاناما استقلال داد و طبق قرارداد نیروهای امریکائی که از ابتدای قرن در جریان گشایش کانال پاناما در آن کشور مستقر بودند تا پایان قرن بیستم برای حفاظت از کانال در آن کشور باقی خواهند ماند. کانال پاناما از عجایب صنعت قرن بیستم میباشد و روزانه تعداد قابل توجهی کشتی های بزرگ از آن عبور میکنند.

کودتا در اتیوپی (۱۹۷۴)

یک کودتای نظامی در اتیوپی منجر به سقوط دولت پادشاهی آن کشور شده و امپراطور هایلسلاسی از سلطنت خلع گردید. وی خود را از اعقاب حضرت سلیمان و ملکه سبا میدانست. وی در سال ۱۹۷۵ بعد از یک عمل جراحی در آدیس آبابا در سن ۸۳ سالگی درگذشت. او پنجاه سال در اتیوپی سلطنت کرده بود. البته یک بار هم بسال ۱۹۳۶ بعد از اینکه ایتالیائی ها اتیوپی را اشغال کردند امپراطور را خلع و تبعید نموده بودند که بعد از ۸ سال مقام خود را مجددا" بدست آورد.

Dr. Minoo Dilmanian

Family Dentistry

Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

19 Laurel Drive

Great Neck, NY 11021

دکتر بریوهای هارونی

متخصص بیماریهای جهاز هاضمه و اندوسکوپی دستگاه گوارش

- آیا اطلاع دارید که ۷۵٪ زخم‌های معده‌واثنی‌عشر دلیل میکروبی داشته و قابل معالجه با آنتی بیوتیک هستند
- آیا اطلاع دارید که ۱۰٪ زخمهای معده سرطانی بوده و قابل معالجه با عمل جراحی هستند
- آیا اطلاع دارید که ۹۰٪ سوءهاضمه‌ها و ترش‌کردن معده بخاطر زیادی بودن اسید معده میباشد
- آیا اطلاع دارید که در ۶۰٪ موارد، دلیل نفخ شکم حساسیت به شیر و لبنیات میباشد
- آیا اطلاع دارید که ۹۰٪ سنگهای کیسه صفرا به دلیل بالا بودن کلسترول خون هستند
- آیا اطلاع دارید که خونریزی معقد یکی از مهمترین علائم ورم روده بزرگ هست
- آیا اطلاع دارید که ۹۵٪ سرطان‌های روده بزرگ بدلیل داشتن پولیپ روده بزرگ بوده که‌بدون عمل جراحی قابل معالجه‌است
- آیا اطلاع دارید که در آمریکا هرساله ۱۳۵۰۰۰ نفر مبتلا به سرطان رودهٔ بزرگ میشوند
- آیا اطلاع دارید که تاریخچه سرطان رودهٔ بزرگ در فامیل مستلزم چک آپ کامل و کولونوسکپی در سایر افراد فامیل‌میباشد
- آیا اطلاع دارید که چک آپ سالیانه برای اشخاص بالای سن ۵۰ بدون کولونوسکپی چک آپ کامل نیست

برای مشاوره و اطلاعات بیشتر با دکتر هارونی متخصص بیماریهای جهاز هاضمه و فوق تخصص دراندوسکوپی دستگاه گوارش تماس بگیرید.

Robert B. Harooni, M.D. F.A.C.G.

پذیرایی با تعیین وقت قبلی

(718) 461 - 61 61

55-16 Main St., Flushing N.Y. 11355

THE NEW YORK HOSPITAL, MEDICAL CENTER OF QUEENS روبروی

پانوراما‌ی قرن

تهیه از: یعقوب مردخائی

کودتا در شیلی (سپتامبر ۱۹۷۳)

بعد از اینکه سالواتور آلنده رئیس جمهور شیلی بیست و دومین کابینهء خود را در ظرف سه سال حکومت خود تشکیل داد، کشور شیلی در بحران بسر میبرد زیرا کلیه کارمندان و صنایع در حال اعتصاب بسر می بردند و بالاخره یک کودتای نظامی منتهی به سقوط حکومت مارکسیستی سالواتور آلنده گردید و گفته شد که آلنده بعد از سقوط، خودکشی کرده است. حکومت آلنده فقط سه سال از ۱۹۷۰ تا ۱۹۷۳ بر سر کار بود و در سال ۱۹۷۰ هم آلنده با یک رفراندوم روی کار آمده بود. شیلی کشوری است در سرتاسر کناره غربی امریکای جنوبی و همسایه آرژانتین در ساحل اقیانوس کبیر. طول آن بطور تقریبی ۲۵۰۰ مایل و عرض آن ۱۰۰ الی ۲۵۰ مایل میباشد.

کنفرانس اوپک (۱۹۷۳)

بعد از اینکه شاه ایران محمد رضا شاه پهلوی در ۲۰ مارچ قرارداد ایران با کمپانی های نفتی خارجی را که انقضاء آن در سال ۱۹۷۹ بود لغو نموده نفت ایران را صد در صد ملی اعلام نمود، کنفرانس کشورهای نفتی اوپک در ۱۷ اکتبر تشکیل شد و اعلام نمود که کشورهای نفت خیز تصمیم گرفته اند تولید خود را ده درصد کاهش دهند، بمنظور اینکه بهای نفت در بازارهای بین المللی ترقی کند. نتیجه این تصمیم تا اندازه ای مثبت بود و قیمت نفت از بشکه ای ۱۵ دلار تا حدود ۳۰ دلار بالا رفت و کشورهای نفت خیز درآمد قابل ملاحظه ای دارا شدند. مطلعین امور سیاسی معتقدند که اولین نارضایتی دولت های غرب از کشورهای اوپک از همین کنفرانس شروع شده است و برخی گام را فراتر گذاشته کنفرانس را عامل اصلی سقوط رژیم سلطنتی در ایران میدانند.

ماجرای واترگیت و سقوط نیکسون (۱۹۷۳)

روزنامه واشنگتن پست ماجرائی را در ماه ژانویه افشاء کرد که اعضاء کمیته انتخاباتی پرزیدنت نیکسون در ساختمان واترگیت محل تشکیل کنفرانس حزب دموکرات جاسوسی میکرده اند، در هفتم فوریه، سنای امریکا باتفاق آراء تصویب کرد که کمیته ای برای رسیدگی به این موضوع تشکیل دهد. ریچارد نیکسون ضمن رد اتهامات خود گفت که مشاورین او با این کمیته همکاری خواهند داشت. پنج ماه بعد یعنی در ۱۶ جولای، یک مشاور مستعفی نیکسون بنام الکساندر پاترفیلد گفت که دستورات تلفنی نیکسون در موارد مزبور ضبط شده است و بعد از رسیدگی کمیته به این نوارها، مشاجره ای بین اعضاء کمیته درگرفت. نیکسون ضمن یک صحبت تلویزیونی اعلام کرد که او هر گونه مسئولیت واترگیت را قبول دارد ولی شخص او از این عملیات بی اطلاع بوده است و موافقت کرد که نوارهای ضبط صوت کاخ سفید مربوط به پرونده واترگیت در اختیار دادگاه فدرال قرار گیرد. پرونده واترگیت میتوانست مسئله ای بدون اهمیت بوده باشد ولیکن بهانه ای بود برای حزب مخالف که ماجرا را بااهمیت جلوه دهند و دنباله مطلب را گرفته به ماجرائی بزرگ مبدل سازند که بالاخره در سال ۱۹۷۴ موجب سقوط و برکناری نیکسون گردید.

جنگ یوم کیپور (۱۹۷۳)

در ۶ اکتبر، دولت مصر و سوریه حمله غافلگیرانه خود را در روز کیپور، روز تعطیل یهودیان، علیه ایسرائل آغاز نمودند. نیروهای مصری از کانال سوئز گذشته تلفات بسیار به نیروهای ایسرائلی که در حال تعطیل بودند وارد آوردند و نیروهای سوری هم حملات خود را در ارتفاعات گولان علیه نیروهای ایسرائل آغاز نمودند. روز دوم اوضاع عوض شد. واحدهای ارتش ایسرائل آرایش جنگی خود را باز یافته حملات متقابل را شروع نمودند و ژنرال اریئل شارون قهرمان ملی ستون تانک هایش را از کانال عبور داده در آنطرف کانال شروع به پیشرفت سریع نموده پایگاه موشک های زمین به هوای مصری را نابود ساخت. قوای ایسرائل خطوط دفاعی مصر را در هم شکسته و در نتیجه نیروهای مصری را که از کانال عبور نموده در صحرای سینا مستقر شده بودند به محاصره کشیدند و با پیشرفت سریع خود شهر قاهره را هم تهدید می نمودند. دولت های بزرگ که ناظر اوضاع بودند به تلاش افتادند و بدولت مصر توصیه کردند که درخواست متارکه جنگ را بدهد. مصری ها هم چون ارتش محاصره شده شان غذا و آب نداشتند چاره ای جز درخواست متارکه نداشتند و بالاخره قرارداد متارکه در کیلومتر ۱۰۱ قاهره بامضاء رسید. در جبهه سوریه هم نیروهای ایسرائلی پیشرفت و به ۲۰ کیلومتری دمشق رسیده بودند که متارکه انجام شد. رؤسای دولتین مصر و سوریه اعتراف کردند که شکست خورده اند. در این جنگ دولتین مصر و سوریه از کمک های بی حد و حصر دولت شوروی برخوردار بودند و همچنین دولتین عراق و اردن هم با دادن نفرات و تدارکات به مصر و سوریه کمک میکردند. در ماه نوامبر یک هیئت نمایندگی از طرف امریکا بریاست هنری کیسینجر وارد منطقه شد و دولتین ضمن امضاء قراردادی موافقت کردند که اجازه داده شود نیروهای مصری که وارد صحرای سینا شده بودند بخاک مصر مراجعت نمایند.

کیسینجر وزیر امور خارجه امریکا (۱۹۷۳)

پرزیدنت نیکسون در یک مصاحبه مطبوعاتی در ۲۲ آگوست اعلام داشت که ویلیام راجرز از سمت وزارت امور خارجه استعفا کرده و او هنری کیسینجر را بجای او به این مقام گمارده است. قبل از آن کیسینجر مشاور مخصوص پرزیدنت نیکسون بود و امور مهم بین المللی منجمله مذاکرات صلح ویتنام به او واگذار شده بود.

صلح ویتنام (۱۹۷۳)

در روز ۲۷ ژانویه مذاکرات صلح کیسینجر با نمایندگان ویتنام شمالی بالاخره به نتیجه رسید و پیمان صلح در پاریس بامضاء رسید. امضاء کنندگان از طرف امریکا کیسینجر مشاور نیکسون، ویلیام راجرز وزیر امور خارجه و از طرف ویتنام نگوین دای ترین تاهو وزیر امور خارجه بودند. بعد از آن نیکسون کیسینجر را مأمور کرد که به هانوی برود و مذاکرات در باره بازسازی ویتنام را با رهبران ویتنام شمالی آغاز نماید.

مصاحبه با مدارس یهودی

ربای الی فریلیخ از مدرسه عزرا آکادمی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

سال قبل مجله مگیلا تصمیم گرفت تعدادی مصاحبه با رهبران مراکز آموزشی و رؤسای مدارسی که اعضاء جامعه ما در آن تحصیل میکنند ترتیب دهد.

اولین مصاحبه با آقای دکتر ویلیام هلمرایخ پرزیدنت مدرسه نورت شور بعمل آمد. این مصاحبه که توسط عده ای از سردبیران مجله مگیلا ضبط شده بود در شماره ژانویه ۱۹۹۸ بچاپ رسید. بعد از آن مصاحبه، مگیلا با ربای الی فریلیخ، مدیر مدرسه عزرا آکادمی تماس گرفت که مصاحبه ای مانند آن با ایشان نیز انجام دهد. ربای فریلیخ موافقت کردند که مصاحبه را فقط بصورت کتبی انجام دهند. با اینکه مگیلا مصاحبه حضوری را ترجیح میداد، ۱۱ سئوال زیر را به ایشان عرضه نمود و ربای فریلیخ در پاسخ سئوالات نامه ای فرستادند. مگیلا ضمن سپاسگزاری از همکاری ربای فریلیخ، سئوالات و متن نامه ایشان را در زیر منتشر می نماید.

ربای الی فریلیخ

سئوالات مصاحبه با ربای فریلیخ

۱- لطفا" بطور خلاصه سمَت خود را در مدرسه عزرا آکادمی و همچنین تجربه خود را در زمینَه تعلیم و تربیت توضیح دهید.

۲- لطفا" قدری در باره مدرسه صحبت کنید. در چه سالی و توسط چه شخصی این مدرسه تأسیس شد؟ چند شاگرد در این مدرسه تحصیل میکنند و چه تعدادی از شاگردان از خانواده های ارتودکس میباشند؟

۳- لطفا" اطلاعات بیشتری از قبیل نسبت شاگردان به معلمین و درصد شاگردانی که از مدرسه شما به دانشگاه میروند در اختیار خوانندگان مجله قرار دهید.

۴- تا چه حد با جامعه مشهدی آشنائی دارید و برداشت شما از این جاعه چیست؟

۵- در طی ۲۰ سال گذشته بسیاری از جوانان جامعه مشهدی در مدرسه عزرا آکادمی تحصیل کرده اند. بنظر شما مدرسه عزرا چه تأثیری روی جامعه مشهدی داشته است؟

۶- لطفا" سطح تحصیلی عزرا آکادمی بخصوص تحصیلات یهودی آن را برای خوانندگان مگیلا شرح دهید.

۷- لطفا" سطح مذهبی این مدرسه را برای خوانندگان شرح دهید. چگونه بین دروس مذهبی و غیر مذهبی مدرسه توازن برقرار میکنید؟ آیا دخترها و پسرها در تماس کلاسها با هم هستند و چه تفاوت هائی بین دروس پسرها و دروس دخترها میباشد؟

۸- چگونه سطح مذهبی مدرسه را حفظ میکنید و بزرگترین مشکل شما در این زمینه چیست؟ چگونه از تأثیر فرهنگ امریکائی و یا فرهنگ مذهبیون اولترا ارتودکس جلوگیری میکنید؟

۹- نظر مدرسه عزرا آکادمی در باره صیونیزم چیست؟ آیا صیونیزم در کلاسها و در برنامه های مدرسه ترویج میشود؟

۱۰- عزرا آکادمی را با سایر مدارس یهودی منطقه مثل «راماز»، «نورت شور» و «هنک» چگونه مقایسه میکنید؟

۱۱- همانطوریکه مطلع هستید، عده، زیادی از اعضاء جامعه مشهدی به منطقه گریت نک مهاجرت کرده اند. نظر به اینکه مدارس فعلی این منطقه ظرفیت پذیرش تمام متقاضیان را ندارند، آیا فکر میکنید که تأسیس یک مدرسه از طرف جامعه مشهدی عاقلانه میباشد؟

نامه پاسخ ربای فریلیخ

مجله محترم مگیلا:

در پاسخ نامه مورخ ۱۷ دسامبر، سعی میکنم به سئوالات شما در باره مدرسه جواب دهم. اگر جوابها احتیاج به توضیح بیشتر دارد لطفا" با من تماس بگیرید.

من رئیس مدرسه عزرا آکادمی هستم و در رشته تعلیم و تربیت از کالج بروکلین لیسانس گرفته ام و درجه ربانوت خود را از یشیوای «میرر» کسب کرده ام. مدیر مدرسه، خانم «فرنسین هیرشمن» درجه لیسانس خود را در رشته انگلیسی از دانشگاه نیویورک (NYU) گرفته و درجه فوق لیسانس خود را در رشته آموزش از دانشگاه (Monmouth) کسب کرده اند. در حال حاضر خانم هیرشمن مشغول کسب درجه دکترای خود در رشته تحصیلات یهودی از مؤسسه «ازرئیلی» وابسته به یشیوا یونیورسیتی میباشند. در ضمن ایشان مؤلف و سخنران در مبحث تحصیلات یهودی میباشند.

مدرسه عزرا آکادمی تحت نظارت بورد تحصیلات یهودی در سال ۱۹۶۸ تأسیس شد و من بعنوان رئیس این مؤسسه برای اداره آن استخدام شدم. این مدرسه با ۶ دانش آموز شروع به کار کرد و امروز نزدیک ۳۰۰ دختر و پسر در آن تحصیل میکنند. اکثر این دانش آموزان از فامیلهای کاملا" ارتودکس نمی باشند و بعلاوه دانش آموزان مدارس دولتی، ما تعداد زیادی دانش آموز ایرانی، روسی و ایسرائلی در این مدرسه داریم.

نسبت شاگردان به معلمین تقریبا" ۲۰ به ۱ میباشد و ۹۰ درصد فارغ التحصیلان عزرا آکادمی تحصیلات خود را در دانشگاهها ادامه میدهند. سطح تحصیلی مدرسه در آمادگی دانشگاه میباشد و تمام شاگردان باید در کلاسهای سطح "Regents" شرکت کنند. کلاسهای بالاتر برای کسب واحدهای دانشگاهی اختیاری میباشند.

کلاسهای دروس مذهبی ۴۰ درصد از برنامه روزانه مدرسه را تشکیل میدهد. این برنامه شامل تفیلا، تلمود، تعلیم قوانین و رسوم یهودی، تورا، زبان عبری، تاریخ یهود، هولوکاست، فلسفه یهودی و انبیاء میباشد. دخترها و پسرها برای بیشتر دروس مذهبی خود کلاس های جداگانه دارند ولی دروس غیر مذهبی برای هر دو گروه در یک سطح میباشد و دخترها و پسرها در یک کلاس تحصیل میکنند.

از لحاظ مذهبی، مدرسه ما در بین دبیرستانهای یهودی امریکا کاملا" نمونه میباشد. مدرسه ما کاملا" مخصوص جوانانی که تحصیلات یهودی محدودی دارند میباشد و کلاسهای مختلف و روش های مختلف رعایت اصول دینی را عرضه مینماید. ما کاملا" طرفدار ایسرائل میباشیم و در تلاش هستیم که در مراسم ملی و اجتماعی از قبیل روز رژه ایسرائل، روز استقلال و روز یروشالیم شرکت کنیم. ضمنا" شاگردان مدرسه را تشویق میکنیم که برای مدتی (یک تابستان، یک ترم و یا یکسال) در ایسرائل تحصیل کنند.

شاگردان ما همچنین تشویق میشوند هویت های امریکائی و یهودی خود را یکی کنند و به گروههای مخصوص مثل دانش آموزان مشهدی مدرسه راجع به بزرگداشت و حفظ هویت قومی ایشان تدریس میشود.

در باره نفوذ عقاید خارجی باید بگویم که از عواملی که رفتار مغایر قوانین تورات را به شاگردان دیکته میکند اجتناب میکنیم. شاگردان ما به نگهداری ارزش های مذهبی خانواده تشویق میشوند و از خطرات رفتار متداول در اجتماعی که ارزشی برای معنویات قائل نیستند آگاه میگردند.

ما خوشبختانه شانس آنرا داشته ایم که تعداد زیادی از جوانان مشهدی را در این مدرسه تعلیم دهیم. از این عده چیزهای بسیاری در باره جامعه مشهدی آموخته ایم و فکر میکنیم که به آنها ارزش اهمیت دادن به میراث مذهبی را آموخته ایم. اگر جامعه شما در صدد تأسیس مدرسه ای میباشد، بهتر است آنرا از سطح ابتدائی شروع کند تا کودکان بتوانند فهم بهتری از روش تفیلاهای جامعه خود و رسوم و قوانین مذهبی و تاریخ خود داشته باشند.

در کلاس های بالاتر قادر خواهند بود که این هویت را همراه خود به دنیای بزرگتر یهودی بیاورند. دبیرستان مخصوص مشهدی ها محدود خواهد بود و شاگردان قادر نخواهند بود از هویت شخصی خود بطور مثبت در اجتماع بزرگتر یهودی استفاده کنند. مدارسی مانند عزرا آکادمی به عقاید گروهی احترام میگذارند و همیشه جوانان را به وابستگی به قوم خود تشویق میکنند. بدین منظور، مینیان مجزای سفارادی در مدرسه دائر است و کلاس های مخصوص رسوم هر گروه برای آنها تنظیم میشود.

امیدوارم که در باره مدرسه شما را مطلع کرده و به سئوالات شما پاسخ گفته باشم.

با تقدیم احترام

ربای فریلیخ - رئیس عزرا آکادمی

FOR SALE

Great Neck - Steamboat Road

Business "B" zone. 3 adjoining lots 16,570 sq. Ft. Total. One vacant, one with office building, one with private house - ideal for service business with good parking. Sold separately or together.

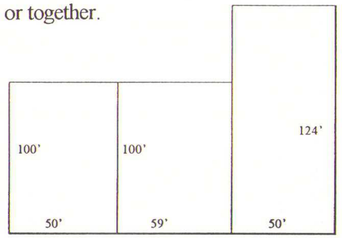

سه قطعه زمین مجاور یکدیگر در منطقه تجارتی واقع در استیم بوت رود با مساحت ۱۶,۵۷۰ فوت مربع با هم یا بطور مجزا، بدون واسطه بفروش میرسد. یکی از زمین ها غیر مسکونی، دیگری با ساختمان اداری و یکی از آنها با خانه شخصی میباشد.

Owner: (516) 482-1755

دفتر وکالت

میجر و ساورین

وکلای امور مهاجرت، معاملات ملکی

امور تجاری و شرکت‌ها، وصیتنامه و ارث

ژانت ساورین و سیمور میجر

MAGIER & SAVRIN

ATTORNEYS AT LAW

JANET A. SAVRIN & SEYMOUR MAGIER

IMMIGRATION, REAL ESTATE

CORPORATIONS, WILLS

MAGIER & SAVRIN, SUITE 2407
450 SEVENTH AVENUE
NEW YORK, NY 10123

Tel: (212) 564-8525

FAX: (212) 967-0867

از گوشه و کنار

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

کیبوتص مذهبی

در نیمهء دوم قرن نوزدهم از زمانیکه نهضت صیونیزم در اروپا شکل گرفت مرامنامه صیونیزم که عبارت است از بازگشت یهودیان به صیون، سرزمین ایسرائل، توجه اجتماعات یهودی را بخود جلب کرد. علی الخصوص نسل جوان از همه بیشتر تحت تاثیر قرار گرفتند و طولی نکشید که عده ای از آنها راهی فلسطین آن زمان شدند تا در بازسازی سرزمین اجدادی خود نقشی بر عهده بگیرند. این جوانان «خالوتص» (חלוצים) پیشقدم که اغلب بطور گروهی مهاجرت میکردند کارهای بسیار مشکل را با کمک یکدیگر بمرحله اجرا درمیآوردند. آنها باتلاقها را می خشکانیدند، زمین های بایر را تبدیل به مزارع و باغهای حاصلخیز و اقامتگاههائی میساختند که خودشان و مهاجرین تازه وارد بتوانند در آنها سکونت نمایند. تعداد این مهاجرین تدریجا" رو به افزایش گذاشت تا جائیکه در آغاز قرن بیستم، دهکده ها و آبادیهای زیادی توسط یهودیان تازه وارد ساخته شد که بعضی از این آبادیها بصورت تعاونی و اشتراکی اداره میشد. این آبادیهای اشتراکی که بعدا" کیبوتص نام گرفت مورد استقبال بسیار قرار گرفت و موج مهاجرین جوان یهودی از ثروتمند و فقیر، روشنفکر و عامی، دانشجوی دانشگاه و محصل یشیوا به عضویت کیبوتص ها درآمدند و بکارهای کشاورزی و آبادانی پرداختند. در این اوضاع و احوال بود که بعضی از رهبران یهودیان اروپا درصدد برآمدند ترتیبی بدهند که جوانان مذهبی که به کیبوتص ها می پیوندند بمرور زمان آداب و مراسم خود را از یاد نبرند و به این منظور در سال ۱۹۲۸ یک مدرسه کشاورزی بنام "Rodges" در آلمان تأسیس گردید که علاوه بر فنون کشاورزی، توراه و تلمود را نیز به جوانان تعلیم میداد. این مدرسه مورد استقبال قرار گرفت و اولین گروهی که از آنجا فارغ التحصیل شدند به فلسطین مهاجرت نموده در ناحیه «پتح تیکوا» یک آبادی کشاورزی با نام "Rodges" تأسیس کردند. ساکنین این آبادی با شعار «توراه و کار» (תורה ועבודה) شروع به فعالیت نمودند و این آغازی بود برای بوجود آمدن کیبوتص مذهبی.

در نیمه اول دهه ۱۹۳۰ در منطقه ای بین یروشالیم، حبرون و بت لحم که ۹۶۰ متر از سطح دریا ارتفاع دارد، چهار کیبوتص مذهبی پایه گذاری شد که مجموعه آنها «گوش عصیون» (גוש אציון) نامیده میشد. اهالی این کیبوتص ها علاوه بر کارهای کشاورزی و آبادانی، مسئولیت امنیت منطقه را نیز برعهده داشتند. آنها با یک دست وسائل کشاورزی و با دست دیگر تفنگ حمل میکردند که بتوانند در مقابل اعراب مهاجم، آبادیهای دور و بر خود را محافظت نمایند.

در سال ۱۹۴۸ با شروع جنگهای استقلال، گوش عصیون مورد هجوم اعراب قرار گرفت. فرمانده قوای عرب در آن موقع شخصی بنام «عبدالقادر الحسینی» بود که با قساوت و بیرحمی میکوشید که ساکنین

یهودی این منطقه را قتل عام کند و آبادی هایشان را ویران نماید. در این موقع ارتش «هگانا» عده ای از جنگجویان «پالماخ» را برای کمک به گوش عصیون فرستاد و کاروانهائی با آذوقه و مهمات برای آنها ارسال داشت. ولی طولی نکشید که گوش عصیون به محاصره اعراب درآمد و هگانا مجبور شد که از راه هوائی برای محاصره شدگان کمک بفرستد.

ولی این اقدام هم فایده نکرد زیرا دست آخر سربازان لژیون عرب که وابسته به دولت اردن بودند و تحت تعلیمات نظامی انگلیس ها مجهز و منظم شده بودند به یاری الحسینی شتافتند و در نتیجه وضع وخیم تر شد. در این موقع سازمان هگانا به مدافعین گوش عصیون پیشنهاد کرد که مواضع خود را تخلیه نمایند و جان خود را نجات بدهند ولی آنها در جواب گفتند: «ما تا آخرین قطره خون خود با دشمن خواهیم جنگید.»

بالاخره در روز ۱۳ ماه می ۱۹۴۸، گوش عصیون بتصرف اعراب درآمد. در این نبرد ۲۵۰ نفر از اهالی این کیبوتص ها کشته شدند و ۳۲۰ نفر از آنها به اسارت قوای اردن درآمدند.

وقتیکه جنگ استقلال پایان یافت و قرارداد ترک مخاصمه به امضاء رسید، ۳۲۰ اسیر ایسرائلی با سربازان لژیون عرب که به اسارت قوای ایسرائل درآمده بودند معاوضه شدند.

در سال ۱۹۶۷ در جریان جنگ شش روزه، گوش عصیون مجددا" بتصرف ایسرائل درآمد و آن عده از ساکنین کیبوتص ها که باقی مانده بودند به محل های خود بازگشتند. این افراد با کمک داوطلبان دیگری که به آنها پیوستند کیبوتص ها را از نو بنا کردند.

گوش عصیون که در ساحل غربی رود اردن قرار دارد از نظر امنیتی برای کشور ایسرائل بسیار مهم است و جنبه حیاتی دارد. در واقع در زمان جنگهای استقلال مقاومت مدافعین گوش عصیون مانع شد که اعراب بتوانند به یروشالیم دست یابند. حماسه شهامت و از خودگذشتگی ساکنین گوش عصیون در تاریخ نظامی ایسرائل ثبت شده است.

• • •

در حال حاضر در سراسر کشور ایسرائل جمعا" حدود ۲۷۰ کیبوتص وجود دارد که ۱۶ تای آنها مذهبی میباشد. این کیبوتص ها علاوه بر نقش عمده ای که در کمک به اقتصاد ایسرائل و پاسداری از امنیت کشور برعهده دارند، در واقع از ایمان و سنت های مذهبی یهود نیز حراست و نگهبانی مینمایند. گروههای صیونیست مذهبی از قبیل «هپوعل همیزراحی» (הפועל המזרחי) و سازمان جوانان «بنی عکیوا» (בני עקיבה) با این کیبوتص ها در ارتباط بوده و با آنها همراهی میکنند.

تمام اعضاء کیبوتص های مذهبی خدمت زیر پرچم را انجام میدهند و دخترانشان نیز دوره خدمات اجتماعی را در ارتش ایسرائل بانجام میرسانند. این کیبوتص ها در امور کشاورزی، صنعتی، تکنولوژی مدرن، علوم کامپیوتر و غیره فعالیت های چشمگیری دارند و بعضی از آنها دارای مهمانسرا برای پذیرائی از توریست ها نیز میباشند که اقامت در آن بسیار دلپذیر و جالب است. اعضاء این کیبوتص ها در عین حال که «هلاخا» (قوانین یهود) را مراعات مینمایند، چنانچه هر نوع وضع اضطراری پیش بیاید فرد فرد آنها داوطلب هستند حتی اگر شبات یا یومطوو باشد پشت فرمان بنشینند، رانندگی کنند و هر نوع کمک که لازم باشد بعهده بگیرند.

یکی از این کیبوتص ها که بعضی از افراد جامعه ما نیز با آن آشنائی دارند کیبوتص «لاوی» (לביא) نام دارد که در ناحیه گالیل واقع شده است. این کیبوتص دارای مهمانسرا و رستوران بسیار خوب وتمیز مخصوص توریست ها میباشد. دور تا دور کیبوتص «لاوی» را زمین های وسیعی احاطه کرده است که به کشاورزی، دامداری، مرغداری و پرورش گل اختصاص داده شده است. همچنین صنعت نجاری یکی از منابع درآمد این کیبوتص میباشد. کسانیکه از کنیسای این محل دیدن میکنند مشاهده مینمایند که در ساختن این کنیسا که دسترنج اعضاء خود کیبوتص میباشد چه مهارت و ظرافتی بکار گرفته شده است. اصولا" ساختن مبلمان و تجهیزات چوبی کنیسا که حرفه تخصصی صنعتگران کیبوتص «لاوی» میباشد از مرغوبیت خاصی برخوردار است. بهمین جهت این محصولات نه تنها در ایسرائل بفروش میرسد بلکه به بعضی کشورهای دیگر از جمله ایالات متحده امریکا نیز صادر میشود.

• • •

بایستی اذعان کرد که بطور کلی اعضاء کیبوتص های مذهبی، یهودیان خوب و نمونه بشمار میآیند. زیرا آنهادر عین حال که مذهبی میباشند همواره پشتیبان صیونیزم و کشور ایسرائل بوده و تا پای جان آماده هر نوع فداکاری هستند. یک فرد یهودی هر چقدر متدین و مذهبی باشد، اگر با کشور ایسرائل دشمنی بورزد و یا حتی اگر نسبت به آن بی اعتنا بوده مثلا" بگوید «من دین و مذهب خودم را نگاه میدارم، بودن و نبودن ایسرائل برای من تفاوتی ندارد» البته این شخص یهودی خوبی نیست و با این طرز فکر تیشه بریشه ملت خود میزند و از این واقعیت غافل است که بدون کشور ایسرائل، ما در هیچ جای دنیا تأمین نداریم و چه بسا مثل گذشته ها مورد آزار و ظلم و ستم و کشتار ملل دیگر قرار گرفته و فریادرسی نخواهیم داشت.

از طرف دیگر یهودیانی که آداب و سنن مذهبی خود را اصلا" نگاه نمیدارند ولی ادعا میکنند که صیونیست و مدافع کشور و ملت ایسرائل میباشند، آنها هم بیراهه میروند زیرا اگر آداب و سنت های یهودی فراموش شود و از بین برود، ملت یهودی باقی نمی ماند که کسی بخواهد مدافع آن باشد!

ایکاش ما در زمره یهودیانی باشیم که در ضمن نگاهداری آئین های مذهبی، از میهن واقعی خودمان ارتص ایسرائل، پشتیبانی نمائیم.

برای تهیه این مقاله از نشریه "הקבוץ הדתי" و همچنین از یادداشتهای مستند آقای سلیمان کابلی کمک گرفته شده است.

بوتیک عینک سازی

بلینک آپتیکال

Blink Optical Boutique

گلچینی از بهترین و زیباترین فریم های طبی و آفتابی از معروفترین کلکسیونرهای اروپائی و ژاپنی با مناسب ترین قیمت

• Donna Karan • DKNY • Boda
• Boss • Christian Dior • Chaps
• Calvin Klein • Carrera • Flexon
• Fendi • Hush Puppies • Logo
• Lanvin • Modo • Okio • Saki
• Polo • Ralph Lauren

انجام معاینات کامل چشم زیر نظر آپتومتریست

تجویز انواع کانتکت لنزهای طبی و رنگی

مجهز به لابراتوار مدرن با ماشین های تمام اتوماتیک

عینکهای شما در اکثر موارد یکساعته تحویل میگردد.

مدیریت ایرانی «بلینک آپتیکال» در خدمت هموطنان عزیز میباشد.

۲۰٪ تخفیف برای هموطنان عزیز

516-869-1900

981 Northern Blvd., Manhasset

پارکینگ برای مشتریان گرامی در پشت نمایشگاه

اخبار ایسرائل و یهودیان جهان

تهیه و تنظیم از: یعقوب اسمعیلی

ضد یهود و مسئله مهاجرت یهودیان شوروی به ایسرائل

پیرو گفتار ضد یهود وکیل مجلس روسیه، یهودیان روسیه مجددا" پشت درهای کنسولگری ایسرائل نوبت گرفته و درخواست مهاجرت به ایسرائل را دارند.

کلمات ضد یهودی یکی از اعضاء مجلس نمایندگان روسیه، ژنرال بازنشسته آلبرت ماکاشوف مثل بمبی در محافل یهودی دنیا منفجر گردید. نامبرده که از طرف حزب کمونیست روسیه در پارلمان صحبت میکرد عامل تمام نابسامانی های اقتصادی و هرج و مرج موجود را بگردن یهودیان نهاده و آنها را «خفاش های خون آشام» نامید و تقاضا نمود دست یهودیان را از مقامات دولتی و اقتصادی، هر چه زودتر کوتاه کنند. این اتهامات در تمام محافل حزب کمونیست روسیه شنیده شده و یهودیان را بنام «جهودهای پست» یادآوری میکند. اظهارات ماکاشوف، جبهه میانه روی روسیه را بشدت ناراحت کرده و وکلای لیبرال تقاضای سلب مصونیت وی را نموده اند. ولی در مقابل طرفداران چپ گرای روسیه بشدت از آقای ماکاشوف حمایت کرده و تهمت های ضد یهودی وی را علیه یهودیان تائید میکنند.

مجله هفتگی امریکائی «یو-اس نیوز اند ورلد» وضع فعلی روسیه را با آلمان قبل از ظهور هیتلر مقایسه کرده و نتیجه گرفته در آن سالها آلمان همین گرفتاری فعلی روسیه را داشته است.

در آن زمان در رأس دولت، رئیس جمهوری سالخورده و خسته مثل «ایندنبورگ» بوده است که توانائی اداره آلمان را نداشته و در روسیه فعلی یالتسین هم همان گرفتاری را دارد. در هر دو مورد تورم بیداد کرده و نرخ ارز مملکت هر ساعت تنزل میکند و دموکراسی بشدت از طرف جناح های افراطی مورد تهدید است.

آقای «کنستانتین برویوی» وکیل مجلس نمایندگان از حزب لیبرال میگوید: تشابه روسیه فعلی با آلمان قبل از هیتلر، متأسفانه یک حقیقت تلخ است ولی در این زمان، دنیا اجازه نمیدهد اشخاصی مانند هیتلر با آن نظریات افراطی خودنمائی کنند؛ مخصوصا" که جانشینان احتمالی یالتسین رئیس جمهور روسیه اشخاصی مانند «ژنرال الکساندر لود» شهردار مسکو یا «یوری لوچکوف» هیچ کدام اشخاص افراطی نیستند.

בס"ד

آنا زر طرح و چاپ!

فرم های تجارتی، کاتالوگ های رنگی جواهرات و فرش و....

آخرین مدلهای کارت های عروسی، نامزدی، بر و بت میتصوا، کیپا

Anna Zar's

PRINTING & GRAPHIC DESIGN

Business Forms, Letterheads, Envelopes, Business cards
Custom Printing, Color Catalogues for Jewelry, Rugs...
Wedding, Bar/Bat Mitzvah Invitations
Printed Kippas and Benchers, Party Favors.

Res. (718) 544- 2972 Bus. (516) 487-1830

دیدار فیدل کاسترو رهبر کوبا

از بیت کنست یهودیان در هاوانا پایتخت کوبا

اولین دیدار رسمی رهبر کوبا فیدل کاسترو از بیت کنست برای روشن کردن شمع هشتم حنوکا یهودیان کوبا را دچار هیجانی بیسابقه نمود. این دیدار در واقع دنباله ملاقات قبلی رهبر یهودیان کوبا با فیدل کاسترو در چند هفته قبل میباشد. رهبر کوبا مدتی است سیاست ملایم تری نسبت به مذاهب در پیش گرفته و اجازه داده است در بیت کنست یهودیان در هاوانا پایتخت کوبا بروی یهودیان گشوده شود.

در این دیدار که با شرکت بیش از سیصد و پنجاه نفر از یهودیان هاوانا برگزار گردید، رهبر یهودیان کوبا از فیدل کاسترو سئوال کرد چرا تا بحال به ملاقات ما نیامدید؟ کاسترو با زرنگی جواب داد: «بخاطر اینکه تا بحال از من دعوت نکردید!»

ضمن این دیدار که بیش از دو ساعت بطول انجامید فیدل کاسترو اظهار داشت: «من به تاریخ یهود آشنائی کامل دارم و به آن احترام میگذارم. از ابراهام سه مذهب بزرگ یهودیت، مسیحیت و اسلام بوجود آمده که دنیای امروز را در بر گرفته است.» حاضرین بشدت برای وی ابراز احساسات نمودند. کاسترو بعد از بازدید و برگزاری مراسم حنوکا محل را ترک نمود.

آزمایش موشک دورپرواز ایرانی بنام شهاب ۳

با شکست مواجه گردید

مدتی قبل مقامات نظامی ایران اعلام نمودند آزمایش موشک دورپرواز شهاب سه که بورد آن ۱۳۰۰ کیلومتر است با موفقیت کامل مواجه گردیده است.

ضمن همین اعلامیه مقامات ایرانی اظهار داشتند چنانچه اسرائیل تأسیسات اتمی ایران را تهدید نماید ارتش ایران قادر خواهد بود با موشک های نامبرده تلافی نموده و صدمات جبران ناپذیری را به کشور اسرائیل وارد آورد.

در ادامه همین ادعا در ماه سپتامبر گذشته این موشک که توسط کامیون مخصوص حمل میشد، در خیابان های تهران به نمایش گذاشته شده و بر روی آن شعارهائی از قبیل «ایسرائل باید از کره زمین محو گردد» بچشم میخورد.

ولی حقیقت موضوع کاملا" خلاف ادعای دولت جمهوری اسلامی میباشد. هفته گذشته وزیر دفاع فرانسه طی مصاحبه ای با روزنامه نگاران عربی اعلام داشت اطلاعاتی که توسط ماهواره های اطلاعاتی به دنیای غرب رسیده حاکی از این است که موشک شهاب ۳ چند دقیقه بعد از پرتاب منفجر شده و در حال حاضر هیچگونه ارزش نظامی ندارد. شاید هنوز چند سالی لازم است تا ایران بتواند چنین موشک هائی را با موفقیت پرتاب کند. ←

اظهار نظر کارشناسان در مورد جنگ عراق

پروفسور «پُل راجرز» از دانشگاه «برادفو» در شمال انگلستان معتقد است منظور از حمله هوائی امریکا وانگلیس بر عراق، سست کردن موقعیت صدام حسین نبوده بلکه هدف، سرنگون کردن رژیم دیکتاتوری صدام حسین میباشد. نامبرده اظهار نظر نموده است که بهیچ عنوان نمیتوان رژیم عراق را با بمباران هوائی سرنگون کرد بلکه فقط میتوان آنرا ضعیف و محدود نگاه داشت. همچنین نامبرده عقیده دارد زمان بنفع امریکا و انگلستان نمیباشد. مخالفین ماجرا مثل شوروی و چین و فرانسه بیکار ننشسته و از عراق بشدت حمایت میکنند. مشکل اساسی دیگر گرانی فوق العاده وسائل و ابزار جنگی مثل موشک های هدایت شونده و هواپیماهای فوق مدرن میباشد که برای مدت طولانی هیچ کشور حتی امریکا با آن امکانات نامحدود قادر نخواهد بود در برابر مخارج سرسام آور آن مقاومت کند.

اظهار نظر دکتر «یوآو پلد» از دانشگاه تل آویو متخصص در امور خاور میانه بطریق زیر است:

رئیس جمهور امریکا در مسافرت اخیر خود به خاور میانه در غزه خواستار صلح همه جانبه در خاور میانه گردید ولی بلافاصله در مراجعت دستور بمباران عراق را صادر نمود و هواپیماهای امریکائی بشدت خاک بغداد را بمباران نمودند. مردم عراق از خود سئوال میکردند این چه نوع پیشنهاد صلح است که از یک طرف ادعای صلح میکنند و از طرف دیگر بغداد را بمباران میکنند. جواب اینست که بطور کلی سیاست امریکا در خاور میانه بر پایه منافع نفتی خود استوار است و بهمین منظور امریکا از کشورهای عربستان سعودی و امارات خلیج فارس و کویت حمایت میکند و بهمان منظور در سال ۱۹۵۳ نخست وزیر وقت ایران دکتر مصدق را که نفت ایران را ملی اعلام کرده بود برکنار کرد. و باز بهمان منظور از صدام حسین تا زمانیکه به کویت حمله نکرده بود حمایت مینمود. مردم عراق قطعا" بخاطر دارند حمایت همه جانبه امریکا از عراق را در جنگ ایران و عراق و حتی زمانیکه صدام حسین با بیرحمی علیه کردهای عراقی بمب های شیمیائی بکار میبرد امریکا بقول معروف صدایش در نمی آمد. این سئوال پیش میآید پس به چه دلیل امریکا آن عکس العمل سخت را نسبت به تصرف کویت توسط عراق نشان داد؟ صاحب نظران در جواب میگویند این همان منافع نفتی امریکا است که هر زمان لازم بداند مهره های لازم را جابجا میکند. بطور مثال رئیس جمهور پاناما «مانوئل نوریه گا» را مثال میآورند که سال ۱۹۸۳ با یک کودتای نظامی بر سر کار آمد و با وجودیکه امریکائی ها میدانستند نامبرده با کارتل های قاچاق مواد مخدر همکاری نزدیک دارد، موضوع را نادیده گرفته و بخاطر منافع خود عکس العمل نشان ندادند ولی در سال ۱۹۹۰ امریکا همان نوریه گا را از پاناما توسط ارتش خود دستگیر کرده به امریکا آورده و بجرم همکاری با کارتل های مواد مخدر به زندان دراز مدت محکوم نمود؛ چون از حدود تعیین شده تجاوز کرده بود. در خاور میانه هم همان اصل رعایت میشود.

صاحب نظران امریکائی عقیده دارند حمله به عراق هیچ مشکلی را حل نکرده برعکس موقعیت صدام حسین را محکمتر از قبل نموده و صدام در نظر مردم دنیای عرب بصورت یک قهرمان ملی جلوه نموده است. تنها راه ممکن برای برکناری صدام حسین، تقویت مخالفین صدام از داخل و خارج و جایگزین کردن حکومت دیکتاتوری وی به یک رژیم دموکراسی میباشد.

نتایج حملات هوائی امریکا و انگلیس در عراق

تعداد حمله و خسارات وارده بر پایگاه های موشکی عراق		تعداد حمله و خسارات وارده بر دستگاه های فرستنده عراق		تعداد حمله بر اردوگاه های گارد صدام حسین		تعداد حمله بر مخازن و اماکن ساخت مواد شیمیائی و میکربی	
تعداد حمله	۲۷ بار	تعداد حمله	۱۸ بار	تعداد حمله	۲۸ بار	تعداد حمله	۱۱ بار
از بین رفته	۱ پایگاه	از بین رفته	۵ دستگاه	از بین رفته	۲ اردوگاه	از بین رفته	۰
صدمه شدید	۲ "	صدمه شدید	۵ "	صدمه شدید	۲ "	صدمه شدید	۰
صدمه متوسط	۱ "	صدمه متوسط	۲ "	صدمه متوسط	۱۰ "	صدمه متوسط	۲
صدمه کم	۱ "	به هدف اصابت نکرده	۲ "	صدمه کم	۴ "	صدمه کم	۱
به هدف اصابت نکرده	۸ "	معلوم نیست	۴ "	به هدف اصابت نکرده	۲ بار	معلوم نیست	۸
معلوم نیست	۸ "			معلوم نیست	۸ بار		

کارشناسان نظامی معتقدند که خسارت وارده ناشی از بمباران عراق، ظرف یکسال جبران و مرمت گردیده و موقعیت صدام حسین از قبل مستحکمتر خواهد شد.

SASSAN RASTEGAR D.D.S.

Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار

دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبائی و ردیف کردن دندان با تکنیک و پرسلن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یک جلسه
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

کاشتن دندان در فک IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

1-800-439-4948

منهتن
551 Fifth Ave., Suite 625
(Corner of 45th St.)
New York, N.Y. 10176
(212) 692-9090

لانگ آیلند
11 Wooleys Lane
Suite B
Great Neck, N.Y. 11023
(516) 829-4948

هر چیزی بجای خویش نیکوست

از: بهروز دیلمانیان

در دنیای متمدن، چند شهر و کشور وجود دارند که به مقیاس وسیع مهاجر می پذیرند. شهر نیویورک و کشور ایسرائل از جمله معروفترین نقاطی هستند که از چهار سوی جهان مهاجرین بسوی آنها روان هستند. در چنین شهرها و کشورهائی، مسئولین شهری و زمامداران مملکت از هر فرصت استفاده میکنند که نسبت به بافت رنگارنگ و غنی اجتماعی خود اظهار افتخار و خشنودی کنند.

شهرداران، مسئولین اداره مهاجرت، و رهبران اجتماعی و حقوقی همیشه تأکید میکنند که تماس تمدن ها نتایج ارزنده دارد. نژادها از یکدیگر چیز یاد می گیرند. هر فرقه و هر طایفه سرمشق دیگری میشود. هر جماعت اگر هشیار و دانا باشد، می بیند که دیگران چگونه می اندیشند و چگونه رفتار می کنند و از آنها مطلب می آموزد یا از تنوع ها بهره مند میشود.

شاید در شهر نیویورک جا دارد که امریکائی از چینی و کره ای بیاموزد که کار روزانه، برای مرد کار، ۱۸ ساعت است نه ۸ ساعت. چینی ها و هندی ها و کره ای ها از ایتالیائی ها یاد بگیرند که میتوان بهتر زندگی کرد و از عمر گذران لذت هم برد.

همه این ملت ها جا دارد از امریکائی یاد بگیرند چگونه در مقابل قانون سر فرود آورند. و چه خوب است که امریکائی نیز یاد بگیرد که اخلاق و ایمان بر قانون نیز مقدم است.

همه اینها باید از یهودی بیاموزند که فقیرترین افراد اجتماع اجبارا" از میان قمارباز و مشروبخور و بیسواد نیستند، بلکه میتوانند کسانی باشند که وقتشان تماما" صرف خواندن و آموختن و عبادت میشود. اما ما ایرانیها نیز چیزهائی داریم که به دیگران بیاموزیم و چیزها داریم که از دیگران فرا بگیریم.

ما مردم مشرق زمین، همه جا را منزل خود میدانیم؛ رفتار ما در دفاتر کار، در گردشها و در تفریح و حتی در محیط مقدس کنیسا، طوری است که انگار در خانه خود هستیم. هرگز رسمیت محیط را درک نمی کنیم. برعکس ما، خیلی ملت ها فضای گرم و صمیمی خانه را نمی شناسند و همه جا رفتار سرد و رسمی و اداری و ماشینی دارند، حتی در خانه. مردم این مملکت میتوانند ۴۰ دقیقه در قطار روبروی هم بنشینند و در صورت یکدیگر نگاه نکنند و کلامی رد و بدل نکنند.

ما اهالی شرق زمین با نور و روشنائی زندگی می کنیم. خانه های ما روشن است، منزل آفتاب رو از نظر ما مرغوب تر است. ما یهودیان با دیدن طلوع خورشید، اعجاز آفرینش را برکت می کنیم و با دیدن قرص ماه شب چهارده، نور کرات نورانی را مبارک می خوانیم. در اعیاد خود شمع می افروزیم و حتی یکی از اعیاد خود را جشن روشنائی می نامیم (حنوکا). ما مثل گل آفتابگردان همیشه رو به نور زندگی میکنیم. مغرب زمینی ها طور دیگرند. این مردم انگار از روشنائی گریزانند. در روزهای نیمه تاریک زمستان بسیار می بینیم که در مقابل پنجره های یک وجبی اطاقشان پرده های ضخیم دولا می کشند و آن فضای کذائی را در تاریکی محض فرو می برند؛ آنوقت یک چراغ مطالعه روشن می کنند که چراغ موشی های قدیم را روسفید می کند.

ما مشرق زمینی ها، بچه را میوه زندگی می خوانیم. خانه بی بچه از نظر ما سوت و کور است. باغی که در آن بچه ها بازی نکنند، صفا ندارد. چمنی که سر و صدای فوتبال بچه ها از آن بلند نشود رنگ و باری ندارد. بر عکس ما، بسیاری غربی ها کودک را مزاحم آرامش و دشمن آسایش می دانند. بسیاری آپارتمان ها بچه نمی پذیرند اما برای سگ و گربه، فرش قرمز هم پهن میکنند. بسیاری مادران غربی از بچه دار شدن پرهیز می کنند بدلیل آنکه آتیه شغلی شان را شاید قدری به تعویق بیاندازد و علاوه بر این شاید اندام باریک و خوش تراش بعضی خانم ها، برای مدتی آثار حاملگی را نشان دهد. در غرب حق مادر برای سقط جنین بالاتر از حق کودک برای حیات قرار گرفته است.

شاید جا دارد مغرب زمینی ها از شرقی ها بیاموزند که نور و کودک، هر دو نشانه و نمونه و ضامن زندگانی آتیه بلکه نفس زندگانی هستند. تماشای بازی کودکان و شعله شمع و طلوع خورشید، چیزی جز لذت زندگانی نیست. غربی ها بیایند و از ما زنده بودن را بیاموزند.

آنچه ما یهودیها باید از دیگران بیاموزیم، آنست که کار، شرم ندارد و همه مشاغل در میان ما لازم است. همه نمیتوانند و نباید تاجر باشند. همه سرمایه دار نیستند. ما هم مغازه دار لازم داریم، هم دکتر، هم خیاط، هم مهندس، هم لوله کش، هم نقاش و هم تعمیرکار و باغبان. اجتماع یهودی دکتر و ملاک و وکیل و دانشمند و سرمایه دار بوفور دارد. و هر کس یکی از این اینها نباشد، خود بخود احساس حقارت میکند.

اجتماع یهودی باید بیاموزد که شغل را نه برای حرمت و اعتبار بلکه براساس ذوق و استعداد و احتیاج خود انتخاب کند.

مشاور املاک میپل

Maple Realty Inc.

بمدیریت خانم فرشته خدابخش با تجربه ۱۵ ساله

در خرید و فروش در منطقه لانگ آیلند

- خانه ای دو طبقه بسیار بزرگ در قسمت غربی کینگز پوینت، با استخر و زمین تنیس، ۶ اطاق خواب و سالنهای بسیار بزرگ $2,500,000
- خانه ای با منظره آب در قسمت غربی کینگز پوینت، با استخر و ۶ اطاق خواب $1,920,000
- خانه ای به مساحت نیم ایکر در کینگز پوینت، دو طبقه، با سه اطاق خواب $599,000

برای خرید هر گونه املاک تجارتی و مسکونی لطفا" با خانم فرشته خدابخش تماس حاصل فرمائید:

516-466-0300 516-487-6852

جشن سالیانه مدرسه سفارادیک هیبرو آکادمی

Sefardic Hebrew Academy of North Shore

از: روبرت لیوی

در روز یکشنبه ۲۰ دسامبر ۹۸ برنامه شام سالیانه مدرسه .S.H.A.N.S در محل کنیسای شعره طوا برگزار شد.

در این جشن بیش از ۳۰۰ نفر از اعضای جامعه شرکت داشتند و مجری برنامه آقای لورنس لیویان بودند. در آغاز، ربای بن حییم «می شه برخ» اجتماعی خواندند و سپس آقای موتی کهنیم «شیرلمعلوت» را قرائت نمودند. سپس ۸ شمع حنوکا توسط ربای بن حییم، آقای یوسف بنی لیوی و شش نفر از اعضای هیئت امنای مدرسه، آقای عبدالرحیم لیویان، آقای عبدالرحیم اعتصامی، آقای مهدی حریری، آقای عبدالرحیم زر، آقای نسیم بصلیان و آقای فتح اله همتیان روشن شد.

سپس ۱۵ تن اعضای هیئت مدیره مدرسه و ۱۳ نفر اعضای هیئت مشاورین معرفی شدند. در ضمن از آنجائی که در نظر است که این مدرسه راه و روش مدرسه «نورت شور» (North Shore) را در پیش گیرد، آقای دکتر ویلیام هلمرایخ پرزیدنت مدرسه نورت شور که در این جشن شرکت داشتند اظهار علاقه نمودند که ایشان و سه تن دیگر از اعضای سابق و کنونی هیئت مدیره مدرسه «نورت شور» با این مدرسه بعنوان مشاور همکاری نمایند. سپس آقای مهدی حریری در مورد اهمیت وجود مدرسه ای برای جامعه که مطابق با رسوم و مینهاق های ما اداره شود صحبت نمودند.

در قسمت شام این برنامه چندین ویدئو در مورد مدرسه نشان داده شد و پلاک شرکت شاگردان مدرسه در درختکاری در ایسرائل، اهداء شد. بعلاوه یک ویدئوی بسیار زیبا به یادبود یک بانوی محبوب و نیکوکار جامعه شادروان راحل کردوانی نشان داده شد.

در قسمت دیگر برنامه جایزه «اشت خیل» بخاطر خدمات فرهنگی و اجتماعی خانم خاور غفاریان در طی سالهای زیاد به ایشان اهداء شد و شاگردان سابق ایشان در مدرسه «ارض اقدس» مشهد پلاک تقدیر و یک دسته گل به ایشان هدیه نمودند.

گروهی از سرپرستان مدرسه در کنار ربای بن حئیم

شرکت کنندگان در جشن سالیانه مدرسه سفارادیک هیبرو آکادمی

خانم خاور غفاریان در میان گروهی از محصلین خود به یاد گذشته

آقای نسیم بصلیان

آقای مهدی حریری

آقای نسیم بصلیان نطق جالب و مناسبی ایراد نمودند و در خاتمه صحبتهایشان مژده دادند که آقای مهدی حریری اظهار نموده اند که هر گاه ساختمان مناسبی بمنظور مدرسه خریداری شود و یا ساختمان مدرسه پایه ریزی شود مبلغ ۱۰۰ هزار دلار بنام نوهء نورسیدهء ایشان به این پروژه اهداء خواهند نمود.

در قسمت دیگر برنامه اعلام شد که این مدرسه که دارای ۱۰۸ شاگرد و ۷ کلاس درس و ۱۸ معلم است از طرف شهر "North Hempstead" و "Nassau County Legislation" و New York State Assembly بخاطر امتیاز برجسته در امور آموزشی مورد تقدیر قرار گرفته است و تقدیر نامه هائی به این مدرسه اهداء شده است که در آن نوشته شده که این مدرسه قابل ستایش و قدردانی جامعه لانگ آیلند است. این تقدیر نامه ها به ربای حییم پور، خانم تامی حییم پور مسئول کلاسها و خانم «کنو» معلم کلاس اول اهداء گردید.

در قسمت جمع آوری پول بمنظور تأمین بودجه مدرسه با همکاری شرکت کنندگان در جشن، کلیه کسر بودجه مدرسه برای امسال تأمین شد.

در خاتمه برنامه ویدئوی یک نمایشنامه طنزآمیز که از طرف تعدادی از جوانان جامعه اجرا شده بود پخش گردید.

شرکت کنندگان در این برنامه شب بسیار لذتبخش و فراموش نشدنی را گذراندند.

آقای عبدالرحیم لیویان

گزارش کمیته جوانان

از: سایمون نسیمی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

شباتون سازمان گِشِر (پُل) و برنامه نمایش چهار چهرهء ایسرائل

در روز جمعه ۴ دسامبر کمیته جوانان با همکاری مینیان جوانان مشهدی جوئیش سنتر اولین شباتون را در کنیسای جدید برگزار کردند. میهمان این برنامه ربای «بنجی لوین» از سازمان گشر ایسرائل بود که با تنظیم برنامه های مختلف سعی میکند فاصله بین گروههای مختلف یهودی با عقاید مختلف را کم کرده و آنها را به یکدیگر نزدیک کند. ربای لوین نوه ربای معروف یروشالیم اریه لوین میباشد؛ مردی که به داشتن عشق و علاقه به تمام یهودیان معروف بوده است. در این برنامه شباتون نزدیک صد نفر از جوانان و زوجهای جوان شرکت کردند و شبات بسیار دلچسبی را با دوستان خود گذراندند.

بعد از اتمام شبات بیش از ۵۰۰ نفر از اعضای جامعه در برنامه نمایش «چهار چهره از ایسرائل» شرکت کردند. در این نمایش ربای لوین در چهار نقش مختلف، زندگی و عقاید چهار یهودی مختلف را به ترتیب زیر به معرض نمایش گذاشت: یک ربای از قسمت «مئاشعاریم» یروشالیم، یک راننده اتوبوس شرکت اگد، یک هنرمند فرانسوی مقیم «سفات» و یک میلیونر امریکائی و فعال در سازمان UJA. در بین قسمت های نمایشی این برنامه، حاضرین نظریات خود را در مورد آن شخصیت یهودی ابراز میداشتند و در باره آن بحث و گفتگو میشد. در پایان نمایش ربای لوین در باره اهداف این سازمان توضیحاتی داد و اظهار امیدواری کرد که یهودیان مختلف میتوانند با در نظر گرفتن عقاید سایر یهودیان در کنار هم زندگی کند.

کمیته جوانان بدین وسیله از آقای مارک کریم زاده برای اجرای بسیار جالب این برنامه تشکر میکند. همچنین از زحمات ارن بصلئلی، افشین بصلی، مهران اعتصامی، دینا رفیع نیا و همچنین خانم و آقای پدرام شاعر قدردانی مینماید.

شرکت کنندگان در سخنرانی ربای منیس فریدمن

ربای بنجی لوین ضمن سخنرانی در نمایش چهار چهره از ایسرائل

مارک کریم زاده در نمایش چهار چهره از ایسرائل

آثار نقاشی سلطنتی ایرانی

آثار نقاشی سلطنتی ایرانی

در روز یکشنبه ۱۳ دسامبر کلوب فرهنگی از غرفه آثار نقاشی سلطنتی ایرانی در موزه بروکلین دیدن کرد. این اولین باری است که نمایشگاهی از آثار دوره قاجار تا به امروز تنظیم میگردد. در این نمایشگاه آثار نقاشی بزرگ و کوچک و سقف های نقاشی شده به معرض نمایش گذاشته شدند و راهنمای مخصوص موزه قسمت های مختلف این نمایشگاه را برای بازدید کنندگان تعریف میکرد. کمیته جوانان از خانم تینا نامدار برای تنظیم این بازدید جالب تشکر مینماید.

سخنرانی ربای منیس فریدمَن

جامعه ما بار دیگر افتخار داشت که ربای منیس فریدمن میهمان ما بوده و در روز یکشنبه ۱۳ دسامبر در کنیسای جدید سخنرانی کردند. در این جلسه بحث و گفتگو بیش از ۱۰۰ نفر از سنین مختلف شرکت کردند و در باره موضوع های مختلف از قبیل حنوکا تا روابط جوانان در جامعه با ربای فریدمن صحبت کردند. کمیته جوانان از زحمات خانم دنی حکیمیان و اقای بنی همتیان در تنظیم این برنامه قدردانی مینماید.

مشهدی مجیک

تیم بسکتبال مشهدی مجیک سال تازه ورزشی را آغاز کرده است. امسال دو تیم بسکتبال در دو سن مختلف تنظیم شده است و برنامه روزهای مسابقات این دو تیم بزودی به اطلاع عموم خواهد رسید. مربیان این تیم ها براین حکیمیان و پژمان حکیمیان (گروه بزرگترها) و ادم لیویئیم (گروه کم سن ترها) میباشند. حمایت و تشویق اعضای جامعه برای بدست آوردن نتایج بهتر در بازیها بسیار ضروری میباشد.

ثبت نام برای مسافرت تابستانی به ایسرائل

همانطوریکه همه مطلع هستند کمیته جوانان هر تابستان گروهی از جوانان را برای بازدید از کشور ایسرائل طی برنامه بسیار جالبی به ایسرائل میفرستد. در طی این مسافرت جوانان نه تنها از تمام نقاط دیدنی کشور ایسرائل دیدن میکنند بلکه با تاریخ کشورمان آشنا میشوند. تاریخ مسافرت امسال و روزهای ثبت نام بزودی به اطلاع عموم خواهد رسید.

ویدئوهای کمدی مشهدی

کمیته جوانان مشغول جمع آوری ویدئوهای جالب و خنده دار از زندگی روزمره، مسافرت ها، میهمانی ها و سفرهای کمیته جوانان میباشد. از کسانیکه چنین ویدیوئی در اختیار دارند تقاضا میشود با آقایان کامی کلاتی و آلن حکیمیان (جبارزاده) تماس حاصل فرمایند.

انتخابات کمیته جوانان

انتخابات دوره جدید کمیته جوانان در ماه می سال ۱۹۹۹ برگزار خواهد شد. کمیته جوانان در عرض ۱۵ سال گذشته نقش بسیار مهمی را در تربیت رهبران آینده جامعه ایفاء کرده است. کلیه جوانان بالای ۱۵ سال میتوانند در انتخابات این کمیته شرکت کنند.

از کلیه جوانان علاقمند تقاضا میشود با آقایان سایمون نسیمی و دورون حکیمیان تماس بگیرند و آمادگی خود را برای انتخابات دوره بعدی کمیته جوانان اعلام نمایند.

گزارش کمیته بانوان

از: آنا کرمیلی

جشن بت میتصوای جماعتی

در روز یکشنبه ۱۳ سپتامبر جشن بت میتصوای جماعتی با شرکت ۲۸ دختر بت میتصوا برگزار گردید. دختران با لباسهای سفید، هر کدام برنامه مخصوص سخنرانی و آهنگ های خود را انجام دادند و سپس همراه فامیل خود شمع مخصوص خود را طی مراسمی روشن نمودند و پس از دریافت جوائز و کتابهای مقدس، با دوستان خود به رقص و صرف شام پرداختند.

مراسم شیرای این دختران در روز شبات بعد در کنیسای مشهدی جوئیش سنتر برگزار گردید. دختران بت میتصوا در این روز به جامعه معرفی شدند و براخای مخصوص برای آنها خوانده شد.

کمیته بانوان از کلیه اشخاصی که در تنظیم این برنامه نقش داشتند تشکر کرده و برای آنها آرزوی موفقیت هر چه بیشتر مینماید.

اسامی دختران بت میتصوای سال ۱۹۹۸ به ترتیب الفبای انگلیسی به قرار زیر میباشد:

۱- جسیکا عزیز
۲- ملودی بصلئلی
۳- شریل بهنام
۴- راکسن داودزاده
۵- ملیسا علیشاه اف
۶- نیکول گوهری
۷- لوری گروس
۸- تیفانی حاجی بای
۹- لیندا حکیم
۱۰- راندی حکیمیان
۱۱- شارلین حکیمی
۱۲- شیلی هوشمند
۱۳- شرلی کاهن
۱۴- سرا کمالی
۱۵- ناتالی کرمیلی
۱۶- ماکسین کرمیلی
۱۷- شارونا کاشی ملاک
۱۸- روت کورن
۱۹- لورن لیویان
۲۰- ملانی لیویان
۲۱ آماندا لیویان
۲۲- پانته آ مکابی
۲۳- هگیت مردخای
۲۴- تیفانی نسیمی
۲۵- شارلین نسیمیان
۲۶- استفانی رحمانان
۲۷- آماندا طوسی
۲۸- اشلی زر

جشن برمیتصوای جماعتی

جشن برمیتصوای جماعتی نیز امسال در روز یکشنبه اول نوامبر در سالن جشن های کنیسای شعره طوا برگزار گردید. در جشن امسال، ۱۳ نفر از نوجوانان جامعه همراه با دوستان و فامیلشان شرکت داشتند. برنامه این شب با سخنرانی و براخای هاراو بن خئیم شروع شد و سپس یک یک شرکت کنندگان در مراسم روشن کردن شمع همراه با پدر و مادر و خواهران و برادرانشان شرکت کردند. این جشن مجلل با هنرنمائی ارکستر نادر و شام لذرمن همراه بود و توسط گل فروشی کینگزپوینت تزئین شده بود. به جوانان برمیتصوا از طرف کمیته تلمود تورا کتابهای مقدس و یک جعبه مخصوص نگهداری تفیلین اهداء شد. شیرای نوجوانان برمیتصوا در شبات بعد در کنیسای جدید برگزار گردید.

کمیته بانوان به نوجوانان برمیتصوا و فامیل شان تبریک گفته و آینده ای باسعادت و موفقیت برای آنها آرزو میکند.

همچنین بدین وسیله از زحمات چندین ساله خانم پنینا صراف برای راهنمائی نوجوانان برمیتصوا و آمادگی ایشان برای این مراسم قدردانی میشود. خانم صراف هر سال این کار مهم را بعهده دارند و برنامه بسیار جالبی برای شب برمیتصوا ترتیب میدهند.

شرکت کنندگان در جشن برمیتصوای امسال به ترتیب الفبای انگلیسی به قرار زیر میباشند.

۱- جاش عزیز
۲- جرج بصلیان
۳- یوسی ابراهیمی
۴- جاناتان الیاسی
۵- مارک حاجی بای
۶- مایکل کاهن
۷- بنیامین کورن
۸- ایوان لیویان
۹- اُرن مردخای
۱۰- مَایکل نامدار
۱۱- جیسن رحمانیم
۱۲- ساشا روبنی
۱۳- اویخی یعقوبی

پیک نیک سالیانه بانوان سالمند

در ماه آگوست امسال پیک نیک سالیانه بانوان سالمند با شرکت ۱۵۰ نفر از بانوان در پارک Stepping Stones برگزار گردید. در این گردش یک روزه، بانوان همراه دختران و نوه هایشان شرکت کرده و روز خوبی را در کنار دوستان گذراندند.

جمع آوری اسباب بازی برای حنوکا

هر سال برنامه جمع آوری اسباب بازی برای هدیه به کودکان بی بضاعت قبل از ایام حنوکا برگزار میگردد. برنامه امسال در کلاس های تلمود تورای لانگ آیلند برگزار گردید و بیش از ۱۰۰ نفر از کودکان در جمع آوری اسباب بازیها کمک کردند. این برنامه هر سال برای کمک به سازمان OHEL و کمک به محتاجان و کودکان یتیم یهودی برگزار میگردد.

برنامه سرگرمی کودکان هنگام تفیلای صبح شبات در کنیسای جدید

کمیته بانوان با همکاری مادران و دختران داوطلب، برنامه ای برای نگهداری و سرگرم کردن کودکان در صبح شبات تنظیم کرده است. طی این برنامه کودکان همه سن در کلاس های مخصوص با اسباب بازی و کتابهای مختلف سرگرم میشوند و جوائزی به آنها اهداء میشد. بدین وسیله از ازدحام کودکان در هنگام تفیلای شبات جلوگیری شده و برنامه کنیساها با نظم بهتری برگزار میگردد. کمیته بانوان بدین وسیله از کلیه داوطلبان در تنظیم این برنامه تشکر میکند و از جماعت محترم دعوت میکند تا کودکان خود را برای شرکت در این کلاس ها تشویق نمایند.

شرکت کنندگان در مراسم بت میتصوای جماعتی با عده ای از اعضای کمیته بانوان

عده ای از اعضای کمیته بانوان

۲- وام برای ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود

تبدیل وام یک میلیون دلاری ساختمان ۱۳۰ به یک وام جدید طویل المدت در صدر برنامه های انجمن مرکزی قبلی قرار داشت که بلافاصله توسط انجمن مرکزی جدید پیگیری شد. تعهدات ۱۰ نفر اعضای دوره قبلی و فعلی انجمن و همچنین سایر داوطلبان جامعه تضمین شده و در زمان نوشتن این گزارش، مراحل تبدیل وام تقریبا" کامل شده است.

۳- شام برای جمع آوری پول

انجمن مرکزی بمنظور کمک به بودجه تکمیل ساختمان کنیسا تصمیم گرفت جشن شامی ترتیب دهد و در طی آن از تعدادی از اعضای جامعه که سابقه طولانی در فعالیت های اجتماعی و خدمت به جامعه داشته اند قدردانی شود.

۴- تشکیل کمیته های انجمن مرکزی

انجمن مرکزی مشغول تنظیم کمیته های مختلف خود میباشد. لیست کامل این کمیته ها و اعضای آن بزودی به اطلاع عموم خواهد رسید.

۵- پارکینگ کنیسای جدید

اجازه توسعه پارکینگ کنیسا از طرف شهرداری گریت نک به مراحل نهائی خود رسیده است و انتظار میرود که در ماه ژانویه اجازه نهائی صادر شود. با کسب این اجازه قسمت داخلی پارکینگ در روزهای شبات و موعدیم رسما" بسته خواهد شد. در دوره قبلی انجمن مرکزی، بودجه این برنامه به تصویب رسید و انجمن جدید نیز موافقت خود را با این برنامه اعلام کرد.

هدف اصلی انجمن مرکزی جدید، ایجاد بنیاد قوی برای امور سازمانی و مالی جامعه میباشد تا اتحاد اعضای جامعه و سازمانهای مختلف جامعه را افزایش دهد. همچنین تنظیم برنامه ها و پروژه ها برای بهبود وضع جامعه، بخصوص برای جوانان، از هدف های اصلی انجمن مرکزی میباشد.

اخبار جامعه

دونده ماراتن نیویورک

دوست عزیزمان، مهرداد عبرانی توانست امسال دوره‌ء کامل دو ماراتن نیویورک (NY Marrathan) را به اتمام برساند.

در روز یکشنبه اول نوامبر، ۳۲,۰۰۰ نفر از چهار گوشه‌ء دنیا در نیویورک جمع شدند تا در مسابقه‌ء مارتن نیویورک شرکت نمایند. این مسابقه ۲۶,۲ مایل مطابق ۴۲,۲ کیلومتر است و از هر پنج قسمت نیویورک عبور مینماید. این مسابقه از «استاتن آیلند» و پل «ورزانو» شروع شده سپس به بروکلین، کوئینز، منهتن و برانکس ادامه پیدا میکند. آخرین قسمت این مسابقه در منهتن است و در سنترال پارک به اتمام میرسد.

شرکت کنندگان امسال بطور متوسط توانستند این مسافت را در ۴ ساعت و نیم طی نمایند و مهرداد با ۴ ساعت و ۱۸ دقیقه نفر ۱۵,۴۰۰ در بین ۳۲,۰۰۰ نفر شرکت کننده اعلام شد. مهرداد میگوید: «دویدن مسافتی که معمولا" حتی رانندگی آن، انسان را خسته میکند واقعا" هیجان انگیز است!»

دانیل بصلئلی، شاگرد ممتاز

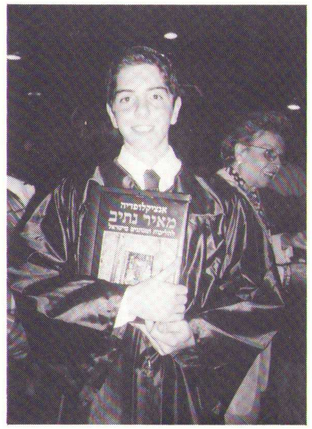

مدرسه نورت شور، دانیل پسر رزیتا و عزیز بصلئلی را بعنوان فارغ التحصیل ممتاز سال تحصیلی ۹۸ اعلام نمود. ربای گرین فیلد، ربای نورت شور، دانیل را بعنوان دانش آموز ساعی ستایش نمود و اظهار داشت که دانیل همیشه برای خود استاندارد بالائی میگذارد و سپس میکوشد که به اهداف خود برسد.

در پائیز امسال دانیل به آسانی در دبیرستان «هفتر» (HAFTR) پذیرفته شد و هم اکنون در کلاس نهم در آن دبیرستان مشغول به تحصیل میباشد. دانیل پسری باهوش و پر انرژی است که از ورزش و شرکت در مسابقات ورزشی لذت میبرد. وی سالها در تیم بسکتبال کنیسای گریت نک شرکت نمود و فعلا" نیز عضو تیم بسکتبال کنیسای یانگ ایزرائل میباشد.

دانیل، موفقیت خود را مدیون پشتکار و پشتیبانی والدین خود و آموزگارانش میداند. قسمتی از متن سخنرانی دانیل در مراسم فارغ التحصیلی اش را در زیر میخوانید:

«همانطور که نور منورا بر روی بنی ایسرائل در زمان بیت همیقداش تابید، آموزگاران و ربانیم عزیزمان نیز نور علم را بر ما، دانش آموزان می تابانند. واقعا" برای من موجب افتخار است که امشب بعنوان شاگرد ممتاز فارغ التحصیلان امسال اینجا ایستاده ام. مدرسه ما، زیر رهبری ربانیم و آموزگاران عزیزمان توانسته است بعنوان یک مؤسسه آموزشی با سطح بسیار بالا، هم در درسهای عمومی و هم در عبری و مذهب موفق شود.

از طرف کلیه‌ء فارغ التحصیلان کلاس هشتم، از آموزگاران و ربانیم برای زحمتهای ایشان و صبر و حوصله ای که در تعلیم و تربیت ما بکار برده اند تشکر مینمایم. در ضمن از والدین خود نیز برای تمام زحمات و پشتیبانی آنها سپاسگزارم.»

لازم بتوضیح است که برادر بزرگ دانیل، سایمون نیز در سال ۱۹۹۶ شاگرد اول نورت شور اعلام شد.

مگیلا این موفقیت را به دانیل و فامیل او صمیمانه تبریک میگوید و سعادت و موفقیت او را از خد-اوند خواستار است.

تبریکات

گردآوری و تنظیم از: النا حاجی بای

מזל טוב

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

کارن ربکا، دختر نورسیده لیلا و آیزیک سیمانطوو
یاسمین، دختر نورسیده ربکا و فرید عزیز
لئا، دختر نورسیده کاتی و رامین عزیز
دانیلا، دختر نورسیده سپیده و الی نامدار
نیکل، دختر نورسیده رومینا و آبتین اعتصامی
جولیا، دختر نورسیده شارون و افشین حکیمیان
لورن، دختر نورسیده ندا و نادر نبویان
روبن اریه، پسر نورسیده کارولین و دیوید نسیمی (میلان)
جاشوا، پسر نورسیده سیپورا و لوید حکیمیان
دیوید نوریل، پسر نورسیده ملکا و ماشیح کهنیم
مایکل، پسر نورسیده مونیکا و هربرت لیوی
اندرو و تیلور، دوقلوهای نورسیده ربکا و رامبد حکیمیان
جیسون، پسر نورسیده النا و دانی لاویان
دیوید، پسر نورسیده استر و مایکل روفه
راسل، پسر نورسیده مژده و بنی عزیز
جارد، پسر نورسیده سیگالیت و فرامرز حکیمیان
اسپنسر، پسر نورسیده آرزو و مهران حکیمیان
دانیل، پسر نورسیده ایلانیت و بهمن عزیز
کوین، پسر نورسیده باربی و آلن کاشی نژاد
ارون، پسر نورسیده ربکا و شکراله کرمیلی
متین، پسر نورسیده مژگان و اوراهام حکیمیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

خیا هدر بکر و هنری حکیمیان
تارا نامدار و شموئل کهنیم
نهال نسیمیان و مایکل آفرین
آویوا ذبیح و شارون دیل
ایلانیت عزرا و اویسار لیوی (ایسرائل)
روزانا قلندر و پیام (دیوید) دیلمانیان
ایمانوئلا گرجیان و سیمون قصابیان
آنت کورن و مایکل کمالی
بانی حکیمیان و ریموند حکیمی
امیلیا لیویان و سلیم بصلیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

ساناز و الی کاشی
نوا و لئون عبرانی
آنیا و اوراهام یوسف شوستر
اریکا و الی صغیرنژاد
یاسمین و دانیل نیسیم (میلان)

تبریکات صمیمانه ما بمناسب برمیتصوای:

جاش، پسر ثریا و موسی عزیز
ژرژ، پسر دالیا و دانیل بصلیان
یوسی، پسر مینو و شلومو ابراهیمی
جاناتان، پسر سهیلا و خسرو الیاسی
مارک، پسر ماندانا و موریس حاجی بای
جرمی، پسر مهناز و بهنام حکیمی
مایکل، پسر میرا و امیر کاهن
بنجامین، پسر یهودیت و یوسی کورن
ایوان، پسر الانا و هنری لیویان
سایمون، پسر آزیتا و دیوید لیوی
مایکل، پسر آزیتا و دیوید لیوی
اورن، پسر الیزابت و یوآو مردخای
مایکل، پسر هیلدا و جیکوب نامدار
جیسون، پسر مینو و منصور رحمانیم
ساشا، پسر مهناز و پرویز روبنی
اویشای، پسر شیوا و یوسف یعکوبی

دو خانه نو
برای فروش

دو دستگاه خانه نو در بهترین منطقه گریت نک نزدیک کنیساها، روی نقشه آماده فروش میباشد.

برای اطلاعات بیشتر لطفا" با

مهندس فیروز دیلمانیان

تماس حاصل فرمائید.

Two New Houses for Sale

Two new houses in village of Great Neck, walking distance to synagogues are ready for sale on the plans. For more information please call

Mr. Firooz Dilmanian

(516) 466-3499

گزارش انجمن مرکزی

از: ادوارد نسیمی

گزارش قسمت های مهم فعالیت های انجمن مرکزی از ماه سپتامبر تا آخر دسامبر سال ۱۹۹۸ به قرار زیر میباشد:

۱- بودجه سالیانه

بر طبق اساسنامه جامعه بودجه سالیانه انجمن مرکزی برای سال مالی جاری از اول سپتامبر ۱۹۹۸ توسط کمیته بودجه تنظیم گردید و توسط انجمن مرکزی به تصویب رسید. بدلیل محدودیت های مالی، بودجه تمام کمیته های وابسته به انجمن مرکزی در سطح سال قبل باقی مانده باستثناء کمیته های خیریه و جوانان که بودجه آنها قدری افزایش یافت. بودجه اداره کنیسای جدید بطور تقریبی تعیین شده است. بودجه کل انجمن مرکزی (بدون مخارج ساختمانی) برای سال جاری در حدود سالی ۱,۲۰۰,۰۰۰ دلار برآورد شده است.

۲- ایام موعدیم

برای تفیلای شب و روز کیپور جمعا" چهار مینیان از طرف انجمن مرکزی در کنیسای جدید، هتل هیلتون هانتینگتون و سالن رستوران کلبه دائر گردید. با پراکنده شدن جماعت محترم در این روز، تفیلای کیپور در همه کنیساها بطور منظم تر و در محیط مناسب تری برگزار گردید. با همکاری و کمک های سخاوتمندانه اعضای جامعه، بخصوص جوانان، مبلغ ۱,۱۰۰,۰۰۰ دلار در این روز کاود شد که بالاترین مبلغ کاود روز کیپور در جامعه ما میباشد. انجمن مرکزی بدینوسیله از همکاری کلیه داوطلبین در برگزاری مراسم این روز قدردانی میکند.

۳- سیمخا تورا

برنامه سالیانه جمع آوری پول برای صندوق تلمود تورا امسال در سالن کنیسای جدید برگزار گردید و عده قابل ملاحظه ای از اعضای جامعه در آن شرکت کردند. این برنامه با همکاری انجمن مرکزی، کمیته تلمود تورا، کمیته بانوان و کمیته جوانان و سایر داوطلبین برگزار شد و در طی آن، و روز سیمخا تورا در همه کنیساهای جامعه، مبلغ ۲۸۷,۰۰۰ دلار کاود شد که کلا" متعلق به کمیته تلمود تورا میباشد.

۴- ملاقات با هیئت امنا

در روز ۱۰ اکتبر ۱۹۹۸ اولین جلسه مشترک انجمن مرکزی و هیئت امنا برگزار گردید. اعضای هیئت امنا به قرار زیر میباشند. آقای آقاجان نسیمی، آقای نعمت اله لیویان، آقای عبدالرحیم اعتصامی، آقای مهدی حریری، آقای عبدالرحیم زر، آقای ابراهیم عزیز و آقای امین جان بنی لیوی.

در این جلسه موضوع های مختلف از قبیل کنیسای جدید، انتخابات آینده و سایر برنامه های جامعه مورد بررسی قرار گرفتند. حاضرین در این جلسه اظهار امیدواری کردند که شاهد اتحاد و همکاری بیشتر اعضای جامعه باشند.

۵- گزارش مالی

برای پرداخت وام بانکی که برای ساختمان کنیسای جدید استفاده شده است با بانک ها مذاکره شد و برنامه پرداخت قسط های ماهیانه تا جولای ۱۹۹۹ تنظیم گردید. اولین قسط در ماه اکتبر ۱۹۹۸ پرداخت شد.

۶- گزارش پایان دوره انجمن مرکزی

انجمن مرکزی گزارش کاملی از فعالیت های دوره سه ساله خود تهیه کرد که برای کلیه اعضای جامعه فرستاده شد. در این گزارش موفقیت ها و کوتاهی های انجمن مرکزی مورد بررسی قرار گرفت و برنامه هائی که بنظر انجمن مرکزی باید در آینده به آن ترتیب اثر داده شود به جماعت محترم ارائه گردید.

مقاله	صفحه	مقاله	صفحه	مقاله	صفحه
سرمقاله	۱	جشن سالیانه مدرسه		پانوراما‌ی قرن	۲۱
گزارش انجمن مرکزی	۲	سفارادیک هیبرو آکادمی	۱۰	شما و مگیلا	۲۶
اخبار جامعه	۴	هر چیزی بجای خویش نیکوست	۱۳	تعلیم و تربیت مؤثر کودکان	۲۸
تبریکات	۵	اخبار ایسرائل	۱۴	خاطراتی از ارتش ایسرائل	۳۰
گزارش کمیته بانوان	۶	از گوشه و کنار	۱۶	اقتصادی	۳۳
گزارش کمیته جوانان	۸	مصاحبه با مدارس یهودی	۱۸	جدول و سرگرمی	۳۴
				عطر شکوفه ها	۳۵

شرح عکس های روی جلد:

- گروهی از اعضای هیئت امناء، هیئت مدیره و هیئت مشاورین مدرسه سفارادیک هیبرو آکادمی
- شرکت کنندگان در جشن بت میتصوای عمومی - ۱۹۹۸

۷- ساختمان کنیسا

بعلت محدودیت های مالی، تکمیل تزئینات داخل کنیسا قدری به تعویق افتاد. به مجرد بهبود موقعیت مالی، سایر کارهای لازم در تکمیل ساختمان کنیسا صورت خواهد گرفت.

۸- انتخابات

انتخابات انجمن مرکزی در روز یکشنبه ۱۵ نوامبر برگزار گردید. افراد زیر در سمت هیئت نظارت وظیفه برگزاری این انتخابات را بعهده داشتند: آقای ابراهیم عزیز، آقای امیر حاجی بای، آقای دکتر یونس شفیعیان، خانم آنا امین اف، خام لیندا کمالی، آقای آلبرت کلاتی زاده و آقای دورن حکیمیان.

در روز یکشنبه ۸ نوامبر، کلیه کاندیداهای انتخابات انجمن مرکزی طی برنامه ای خود را به جماعت محترم معرفی کردند و عقاید و نظرات خود را با حاضرین درمیان گذاشتند.

اشخاص زیر برای دوره جدید انجمن مرکزی انتخاب شدند: آقای ادوارد نسیمی، آقای سیروس ایلیان، آقای پرویز روبنی، آقای دیوید هزقیا، آقای هوشنگ نعمت زاده، آقای روبن ایجادی، آقای خسرو حکیمی، آقای دیوید کردوانی، آقای روبرت داودزاده، آقای مسعود بنی لیوی، آقای آوی گوهری، آقای سام حکیم، آقای سیمون کمالی، آقای بیژن حکیمیان، آقای ژوزف مردخا و آقای فرامرز لیوئیم بعنوان عضو ذخیره انتخاب شدند.

بعلت استعفای تعدادی از کاندیداهای انتخابات بورد کنیسای مشهدی جوئیش، هیئت نظارت بر انتخابات تصمیم گرفت که این انتخابات را تا ۲۴ ژانویه به تعویق بیاندازد.

۹- جلسه مشترک

در روز ۲۸ نوامبر جلسه مشترک اعضای سابق و اعضای جدید انجمن مرکزی برگزار گردید. اعضای سابق در باره تعدادی از موضوعات جاری انجمن مرکزی گزارش دادند و پیشنهادات خود را با اعضای جدید در میان گذاشتند. ضمنا" همه اعضای سابق حمایت کامل و همکاری خود را با انجمن مرکزی جدید اعلام کردند.

۱۰- فعالیت های انجمن مرکزی جدید

در جلسه های اول انجمن مرکزی جدید طی سازمان دادن کمیته های مختلف، هدف بر آن شد که بنیاد قوی تری برای امور مالی و سازمانی انجمن پایه گذاری شود و برنامه هائی برای تقویت اتحاد جامعه تنظیم شد. ضمنا" برنامه های اساسی، پایه ریزی شده تا از مخارج زیاده از حد کاسته و درآمد انجمن را افزایش دهد. بدین ترتیب انجمن قادر خواهد بود که بدهی ها را حتی الامکان کم کرده و زمینه را برای پروژه های آینده آماده کند. در این جلسه تصمیمات زیر اتخاذ گردید:

۱- انتخابات داخلی انجمن مرکزی

در طی انتخابات داخلی انجمن، اشخاص زیر به سمت های مختلف انتخاب گردیدند: آقای سیمون کمالی: خزانه دار - آقای دیوید هزقیا: معاون خزانه دار.

سایر انتخابات داخلی در ماه ژانویه برگزار خواهد شد. تا برگزاری سایر انتخابات داخلی کمیته موقتی تشکیل گردید.

מגילה Megillah مگیلا

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד
وابسته به سازمان
یهودیان متحد مشهدی آمریکا
آدرس مکاتباتی:
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

مدیریت:
بهناز دیلمانیان، پیام حکیمی، ناتاشا نسیمی

سردبیران:
مهران اعتصامی، یوسف داودزاده، میشل دیلمانی، بهروز دیلمانیان، دکتر فرخ دیلمانیان

نویسندگان همکار:
ژینا اهران اف، حشمت بصلی، نورا عبرانی، برنارد لیوی، روبرت لیوی، یعقوب مردخائی، ویدا نبویان

امور هنری:
روبرت مردخا

ضمیمه Viewpoints:
اودلیا حکیمی، دینا کمالی، جیمی کمالی

هیئت مشاوران - سردبیران سابق مگیلا:
نانسی حکیمیان، لوئی عبرانی، بهمن کمالی، برنارد لیوی

لیست پستی آبونمان: شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: تونی کرمیلی

سایر همکاران:
اولین دیل، ایلان دیلمانیان، تالیا دیلمانیان، آیلین اعتصامی، سلینا علیشاه اف، ژاسمین حکیمیان، جاستین حکیمیان، دیوید کمالی، کارن کرمیلی، شرلی کاشی ملاک، الیوت نسیم، ونسا رحمانان، یاسمین رحمانان، تیغانی شاعر، طناز زرووابلی

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا:
پیام حکیمی، نهال نسیمیان

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند. مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

سرمقاله

از: برنارد کاپلان، مدیر دبیرستان «نورت»
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

سرمقاله زیر متن سخنرانی آقای برنارد کاپلان مدیر دبیرستان North High در گریت نک میباشد که در ملاقاتی با والدین محصلین ایراد شده است.

«قدیش» دعایی است قدیمی و مقدس که یک یهودی برای رفتگانش میگوید. در کتاب بسیار جالبی تحت عنوان «قدیش» نوشته «لئون ویزلتیر»، مبدأ پیدایش قدیش را به ربی عکیوا در قرن دوازدهم نسبت میدهند.

به روایتی، شبی ربی عکیوا در عالم رویا با هیزم شکنی روبرو میشود که محکوم به شکستن چوب برای روشن نگاه داشتن آتش جهنم میباشد. این شخص در هنگام حیاتش مأمور مالیاتی بیرحم، سنگدل و نادرست بوده است. این شخص اشاره میکند که تنها راهی که بتواند از این عذاب جاودانه رهائی پیدا کرده و آزاد شود اینست که پسرش که جوانی بیسواد میباشد و هیچگاه از راهنمائی پدر برخوردار نبوده، در مقابل جماعت، ذات الهی را تجلیل کرده و جماعت برای او «آمن» بگویند. روایت به این صورت ادامه پیدا میکند که ربی عکیوا این جوان را پیدا میکند، به او خواندن و نوشتن و دعا به درگاه خد-اوند یاد میدهد و بالاخره این جوان باعث آزادی و آرامش روح پدرش میشود و بدین ترتیب «قدیش» آغاز میگردد.

قدیش زدن این پسر باعث آرامش روح پدر میشود زیرا نمودار آنست که پدر، مسئولیت تعلیم و تربیت و آموزش فرزند خود را بجا آورده است. اگر اینچنین نباشد پس تمدن چگونه به پیش میرود؟! و اگر غیر از این باشد، چه امیدی به آینده میتوانیم داشته باشیم؟!

اگر ما به فرزندان خود نیاموزیم که چگونه با رفتار خود به بقای دنیائی که در آن زندگی میکنیم کمک کنند، پس چگونه بشریت پابرجا می ماند؟ ویزلتیر» مینویسد: «در داستان فوق، فرزند تقاضای آمرزش پدر را نمیکند، بلکه با عمل خود نشان میدهد که روح این پدر لیاقت آمرزش و آرامش ابدی را دارد.»

در اینجا این سئوال پیش می آید که چه مدرکی نشان میدهد که والدین مسئولیت خود را برای تعلیم و تربیت فرزندان به درستی انجام داده اند؟ با خرید یک ماشین نو برای آنان؟ پول؟ محبوبیت؟ یا لباسهای زیبا؟! آیا اینها مدارک تحصیلی و نشان دهنده رشد معنوی و روحانی یک جوان میباشند؟ پارتی های شبانه و «نایت کلاب»هائی که در آنها مشروب خواری و استفاده از مواد مخدر دایر است چطور؟! این اماکن چه درسی به فرزندان ما می آموزند؟ حتما" بخاطر دارید که سال گذشته با دانش آموزان بیش از ۳۰ دبیرستان ملاقات داشتیم. این دانش آموزان به ما گفتند که تا قبل از کلاس نهم، بیست درصد از آنان از مواد مخدر و یا مشروبات الکلی استفاده کرده اند و پس از تکمیل چهار سال دبیرستان، بیش از ۸۵ درصد این فرزندان یا مشروبات الکلی مصرف میکنند و یا به آن اعتیاد پیدا کرده اند! دوباره سئوال میکنم، آیا فرزندان ما در نایت کلاب ها و پارتی های شبانه بدون سرپرست، دروس خود را می آموزند؟! آیا اینست تجربه واقعی زندگی و آیا کسی دلش میخواهد برای این طرز فکر «آمن» بگوید؟!

متأسفانه بسیاری از والدین نه تنها فکر میکنند که این موضوع ایرادی ندارد، بلکه آنرا تشویق می نمایند. گروهی شانه های خود را بالا انداخته و بهانه می آورند که «جوانان به حرف ما نیستند!» همزمان، بعضی دیگر از والدین سرشان را مثل کبک زیر برف میکنند و گروهی نیز فکر می کنند که این مسئولیت آنها نیست بلکه وظیفه دیگران است و برخی هم مدارس را مقصر می دانند!

هفته گذشته جوانی در منطقه «اویستر بی» از استعمال بیش از حد مواد مخدر از بین رفت. در روز ۲۹ جون که سالگرد تولد من است، یکی از دوستان نزدیکم به نام «لیست آلوارادو» که امسال بایستی سال آخر درس خود را در این دبیرستان بهَ اتمام میرسانید، به علت استعمال بیش از حد مواد مخدر جان خود را از دست داد.

امسال یکبار دیگر والدین دانش آموزان سال اول این دبیرستان به فرزندانشان اجازه دادند که به پارتی های شبانه بدون سرپرست بروند و بار دیگر همه ما بعنوان یک اجتماع در مورد برآوردن احتیاجات جوانان خود، احتیاج به سازماندهی و احتیاج به یک مرکز برای تجمع آنان، مردود شدیم. چرا منطقه گریت نک نباید یک مرکز برای جوانان داشته باشد؟

من آنقدر در باره این مشکلات صحبت کرده ام که مانند یک صفحه موسیقی، خط افتاده! بارها و بارها سخنانم را تکرار میکنم: نگذارید فرزندانتان بدون گواهینامه رانندگی کنند. اجازه ندهید که فرزندان دبیرستانی شما چه سال اول دبیرستان چه سال آخر، به نایت کلابهای شهر نیویورک بروند. نگذارید جوانان شما مانند صدها جوان دیگر برای تعطیلات بهاره به «کنکون» مکزیک بروند. باورتان نمیشود که در این محل بی بند و باری و لوده گری چه غوغائی کرده است! نگذارید فرزندانتان به پارتی های شبانه و ناآشنا بروند. از پدران و مادران سئوال کنید که آیا خودشان هنگام پارتی در منازل حاضرند؟ آیا نظارتی بر رفتار این جوانان هست؟ آیا مشروب سرو میشود یا نه؟

از شما میخواهم با حمایت خود از مدرسه در برنامه های مختلف آن شرکت کنید و از برنامه های درسی فرزندان خود مطلع گردید. در جلسات خانه و مدرسه شرکت نمائید؛ در مسابقات و کنسرت های مدرسه شرکت کنید؛ و بالاتر از همه، به فرزندانتان درس «احترام» بیاموزید؛ احترام به خود، احترام به دیگران و احترام به یادگرفتن. به آنها احترام بگذارید و با آنان با صمیمیت صحبت کنید. با آنان مطالعه کنید، فکر کنید، بحث کنید، یاد بگیرید و مهربان و دست و دلباز باشید.

در خاتمه باید عرض کنم که چرا از داستان «قدیش» یاد نگیریم؟ اجازه میخواهم که امشب پیشنهادی به همگی شما بکنم: امشب تصمیمی بگیرید که چه هدیه اخلاقی و یا چه درس مهم زندگی را میخواهید به فرزندانتان بیاموزید. آن درس را بصورت یک وصیت نامه اخلاقی برای خود بنویسید؛ وصیتنامه ای که از هر ملکی و یا حساب بانکی باارزش تر است. از شما میخواهم اینرا بنویسید و با فرزندانتان در مورد آن بحث کنید و به آنها بگوئید چه انتظاراتی از ایشان دارید.

من نگران هستم که اگر وقت بیشتری برای فرزندانمان نگذاریم و تا زمانیکه به تحصیلات آنها اهمیت بیشتری ندهیم، تا روزیکه به آنها فرق بین خوب و بد، راست و دروغ، تواضع و غرور، تلاش حقیقی و مکر و حیله را نشان ندهیم، و تا هنگامیکه با فرزندانمان در باره انسانیت و خوبی ها صحبت نکنیم، ما نیز مانند آن هیزم شکن، برای مدت طولانی مشغول بریدن چوب برای آتشهای جهنمی که در اطرافمان شعله ور است خواهیم بود؛ زیرا تعلیم و تربیت فرزند خود را بدرستی انجام نداده ایم.

NEW YORK MEDICAL CARE HEART CENTER

دکتر فریدون گلیان
Daniel F.Golyan, M.D.
Diplomate American Board of Internal Medicine
Cardiovascular Diseases, Interventional Electrophysiology & Pacing
متخصص بیماریهای داخلی وقلب وعروق
وفوق تخصص درجراحی بیماریهای طپش قلب
استادیار و عضوکادرپزشکی و دارای فوق تخصص از
Dartmouth-Hitchcock Medical Center

دکتر بیژن گلیان
Bijan Golyan, M.D.
Diplomate American Board of Internal Medicine, Cardiovascular Diseases
متخصص بیماریهای داخلی و قلب و عروق
عضوکادرپزشکی و دارای تخصص و فوق تخصص از
St. Vincent's Medical Center & Catholic Medical Center

تشخیص کلیه امراض قلبی و عروق
انجام کلیه آزمایشات وعکسبرداری های تخصصی قلب و عروق
انواع عکسبرداری
بوسیله دستگاههای مجهز با استفاده از روشهای اتمی و یا با تالیم از
قلب و شریان‌های مختلف قلب • آزمایش عملکرد قلب
• Nuclear Cardiology (Thallium Spect- Myocardial Perfusion) • Cardiac Catheterization
• Echocardiogram with Color Doppler
انواع تستها وانجام
• تست استقامت • نصب نوار قلبی ۲۴ ساعته • کنترل دستگاه تنظیم ضربان قلب
• Echocardiography • Stress Testing • Holter Monitoring
• Event Monitoring • Pacemaker Monitoring
Permanent Pacemaker & AICD Implantation • Radiofrequency Ablation

718.263.5222
69-60 108th St.(Off Queens Blvd.) Suite 108
Forest Hills, NY 11375

516.504.0370
89B Cutter Mill Rd.
Great Neck, NY 11021

مگیلا

Megillah מגילה

نشریه کمیته جوانان مشهدی
سال چهاردهم، شماره ۶۳
طوت – شواط ۵۷۵۹، ژانویه ۱۹۹۹